

ప్రత్యేక సంచిక

సనాతన సారథి

నవంబరు 2018

‘సాయీశ్వరా నీకు జన్మోత్సవంబంట, వేడ్కలో మా మది వెల్లివిరిసె’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 61

సంచిక 11

నవంబరు 2018

ప్రచురణ తేదీ

అక్టోబరు 30

1. తొలి పలుకు		04
2. పుట్టిన పండుగ పలుకు మిరాయిలు	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	05
3. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	09
4. 'విశ్వమెల్లడ వ్యాప్తియై వెలయువాడు'	ఆర్.జె. రత్నాకర్	12
5. శరణాగతపత్నలుడు	డా॥ గోపేటి సరస్వతి	15
6. తమస్సునుండి జ్యోతిలోనికి....	దీపావళి దివ్యసందేశం	22
7. మధురమోహనములు మా స్వామి పలుకులు	కుప్పం విజయమ్మ	24
8. ముత్యాలసరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
9. ధ్యానానికి ఆశలే అడ్డంకి	ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	31
10. పరమ గురువు	వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి	34
11. "యద్భావం తద్భవతి"	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	37
12. అనంత విశ్వవైతన్య శక్తిప్రదాయి	"సాయిదాసు"	40
13. ఆధ్యాత్మిక సుగంధం	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	44
14. శ్రీ కారుణ్యనందస్వామితో ముఖాముఖ	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	47
15. "ప్రేమే నా స్వరూపం"	డా॥ అమేయ దేశ్ పాండే	51
16. స్త్రీలు దయాస్వభావులు	అవతారవాణి	54
17. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	55
18. పంచభూతాల దుర్బినియోగం మహాపాపం!	జంటయ్యో - ఇన్నర్ వ్యూ	58

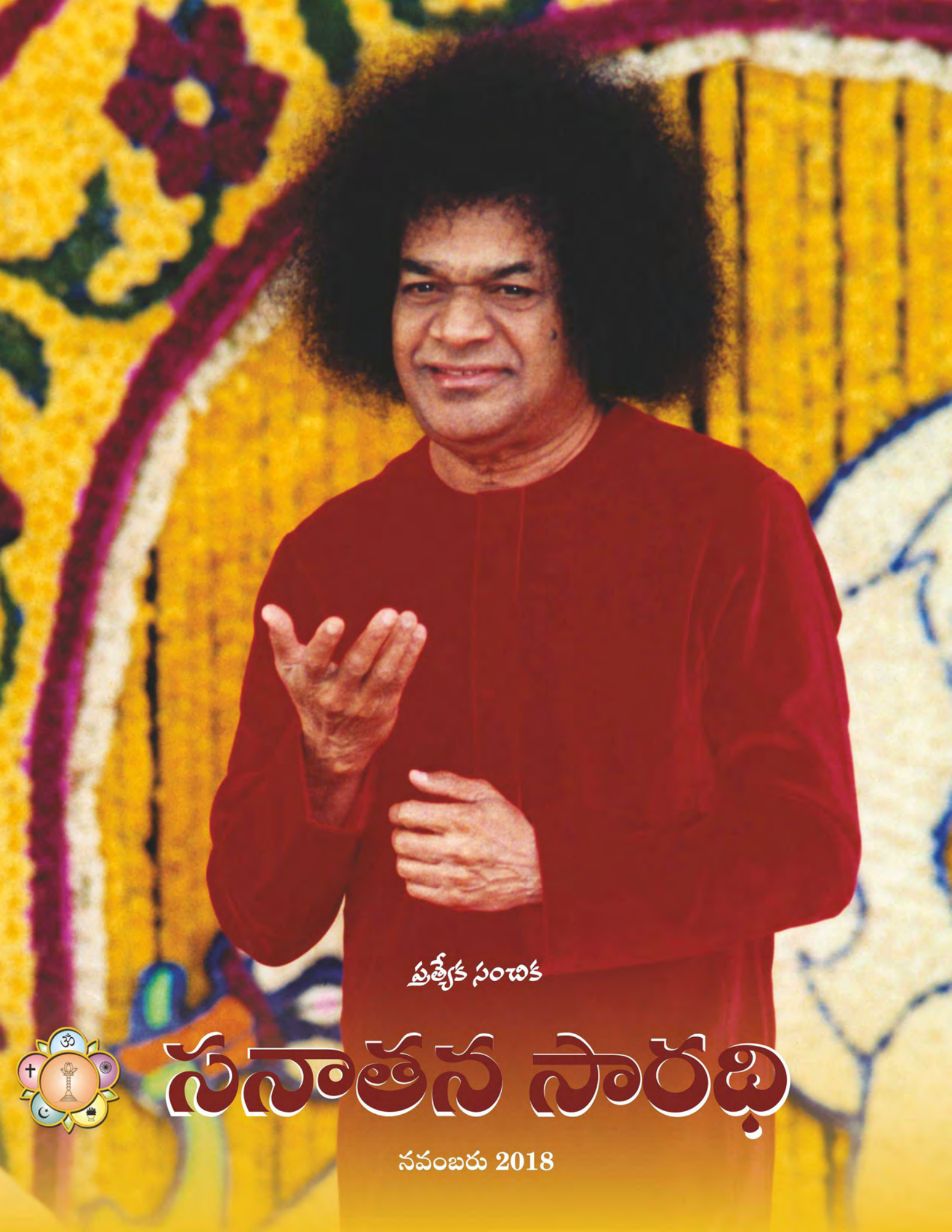
కవితాంజలి

1. ఏ పుట్టపర్తిలో...	భువనచంద్ర	20
2. దివ్యపథం	వలివెల సుబ్బారాయుడు	33
3. ఆ పుట్టకు.... ఈ పత్తి....	కీ॥శే॥ వాకాటి పాండురంగారావు	36
4. లాలి పాట	కొమరగిరి జయప్రద	46

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి
x † 0.0 N < ౪౪ ~౦ P౩౯° „ ik. ౯L#3N < ౪౪ ~౦ క్షే < 1౪_౪(120'x40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రత్యేక సంచిక

సనాతన సారథి

నవంబరు 2018

తొలి పలుకు

వేంకటగిరిలో 1957లో జరిగిన అఖిల భారత దివ్యజీవన సమావేశానికి భగవాన్ తాము అధ్యక్షత వహించిన సందర్భంలో, హృషీకేశుండి వచ్చిన సచ్చిదానందులకు ఆంతరంగిక సంభాషణావకాశం ప్రసాదించి, 37 సం॥ల క్రిందట ఆయన పొందిన ఒక గొప్ప యోగానుభవమునుగూర్చి ప్రస్తావించి ఆయనను అభినందించారు. ఆయన ఆశ్చర్యచకితుడై, “మీరు పుట్టకముందే నాకు కలిగిన ఈ రహస్యమైన యోగానుభవమునుగురించి మీకెట్లు తెలిసింది?” అని ప్రశ్నించగా, “నేను పుట్టుచున్నానా?! గిట్టుచున్నానా?!” అని భగవాన్ ఎదురు ప్రశ్న వేయగా ఆయన నిరుత్తరులయ్యారు.

మరొక సందర్భంలో భగవాన్ తమ చిరకాల భక్తులొకరిని, “నీ వయస్సెంత?” అని అడుగగా, “స్వామీ, మీకంటే రెండు నెలలు చిన్న” అన్నారాయన. “నాకంటే కాదు, ఈ దేహంకంటే నువ్వు రెండు నెలలు చిన్న. నాకొక వయస్సంటూ లేదు” అని ఆయనను సరిదిద్దారు. “ఇది ఈ దేహముయొక్క పుట్టినరోజే కానీ, నాకొక పుట్టినరోజు లేదు. ఏనాడు మీరు మీ హృదయంలో దివ్యమైన భావములను ఆవిర్భవింపజేసుకొందురో ఆనాడే నా పుట్టిన పండుగ జరుపుకొన్నవారవుతారు” అని భగవాన్ పలుమార్లు స్పష్టం చేశారు. స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులం కావలెనన్న మనం అలవర్చుకోవలసినటువంటి ఆ దివ్యమైన భావములేవి? ‘పుట్టిన పండుగ’ వాక్త్రసాదంగా భగవాన్ అనుగ్రహించిన ‘పలుకు మిఠాయిలు’ హృదయంలో మాధుర్యాన్ని నింపి భక్త సాధకులను కర్తవ్యోన్ముఖుల్ని గావిస్తాయి.

“నీవు ఒక కారులో ప్రయాణమై వెళుతున్నావనుకో! ఏదైనా ఒక నది అడ్డు వచ్చిందంటే, కారులోనే ఆ నదిని దాటాలని ప్రయత్నించడం అవివేకం కదా! కారు దిగాలి, పడవ ఎక్కాలి. అదేరీతిగా, తర్కం అనే కారెక్కి నీవు స్వామి సన్నిధికి వచ్చావు. ఇంకా నీవు తర్కాన్ని పట్టుకొని వేశ్యాడితే ప్రయోజనం లేదు. తర్కమనే కారు దిగాలి, శరణాగతి అనే పడవ ఎక్కాలి. అప్పుడే నీవు ఈ భవసాగరాన్ని సునాయాసంగా దాటగలవు”, ఒక విద్యార్థితో సంభాషిస్తూ భగవాన్ పలికిన ఈ పసిడి పలుకులు ఆధ్యాత్మికమార్గంలో శరణాగతి ప్రాముఖ్యతను వెల్లడిస్తున్నాయి.

“పట్టు విడక ఆ పాదము పట్టిన గట్టుచేర్చుట తన పట్టేను” అంటూ భగవాన్ తమ శరణాగతవత్సలతను, భక్తపరాధీనతను చాటిచెప్పారు. కనుకనే, “అఖిల మానవులకు ఆనందమొనగూర్చి రక్షించుచుండుటే దీక్ష నాకు” అంటూ ఒకవైపున కుల, మత, జాతి భేదాలకతీతంగా విశ్వమానవాళికి తమ దివ్యప్రేమను పంచుతూనే మరోవైపున భక్తోద్ధరణకు, భక్తసంరక్షణకు తమ అవతార ప్రణాళికలో అత్యంత ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. “బాబా ప్రాణమే భక్తులు, భక్తుల ప్రాణమే బాబా”, “నేను భక్తులకు భక్తుణ్ణి”, అంటూ తమ హృదయంలో భక్తులకు గల విశిష్టమైన స్థానాన్ని సుస్పష్టంగా వెల్లడించారు.

భగవాన్ సన్నిధిలో ఉంటూ సేవచేయాలని నిరీక్షించిన ఒక భక్తుణ్ణి భగవాన్ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి, అతనికి గల బాధ్యతలను గుర్తుచేసి, వెళ్ళి ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకోవలసిందిగా ఆదేశించగా, అతడు కన్నీటి పర్యంతమై, “స్వామీ, మీరు పెట్టిన పరీక్షలో నేను ఓడిపోయానేమో! అందుకే నన్ను ఇక్కడినుండి పంపించేస్తున్నారు” అన్నాడు. స్వామి అతని భుజం తట్టి, “పిచ్చివాడా! నువ్వు ఓడిపోతే నేను గెలిచినట్లా?” అన్నారు.

భగవాన్ కి, భక్తులకు మధ్య ఉండే ఇటువంటి అన్యోన్య ప్రేమానుబంధానికి అద్దంపడుతూ, దివ్యానుభవ పరిమళాలను వెదజల్లే అక్షర సుమహారంగా, అవతారపురుషుని దివ్యసందేశంలోని వివిధ అంశాలను వివరించే విశిష్ట రచనల సమాహారంగా రూపుదిద్దుకున్న ఈ 93వ జన్మదినోత్సవ ప్రత్యేక సంచికను భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వరుల దివ్యచరణారవిందముల చెంత ప్రేమపూర్వకంగా సమర్పిస్తున్నాము.

- స॥

పుట్టిన పండుగ పలుకు మిఠాయిలు

భక్తుడు : స్వామీ! మేము సర్వసామాన్యముగా ఎట్లు నడచుకొనవలెను? ఎట్టి భావములతో ఉండవలెను? ఎట్టి విషయములనే తలంచవలెను? ఏయే కార్యములు చేసిన భగవత్ అనుగ్రహమునకు పాత్రులమగుదుము? తమ సన్నిధిని ఏరీతిగా పొందుదుము? వాటి విషయమై కొన్ని రత్నములవంటి ముఖ్యమైన విషయములు మాత్రమే ప్రధానముగా ఎత్తి తెలుపుదురని కోరుచున్నాను.

స్వామి : ఓహో! ఒకానొక సమయమున పార్వతి ఈశ్వరుని అడిగినదట - సహస్ర నామములు చెప్పుట, వాటిని జ్ఞాపకమునందుంచుకొనుట, ఇవి అన్నియు చాలా కష్టము, సహస్ర నామముల సారము ఒక్కటి చెప్పుమని. అట్లే ఇన్ని వ్రాస్తూ తెలుపుతున్నవన్నియు నీకు కష్టమై, ముఖ్యమైనవేవో తెలుప మంటివా? అయితే, నామములన్నింటికీ ఒకే సారముండును. కానీ విషయములకు అట్లుకాదు. ఫలము ఒక్కటైనా, వాటి ఆచరణలు, మార్గములు అన్నియు ఒక్కటేకావు. కాన, ఒక్క మాటలో చెప్పుటకు వీలుపడదు. అయితే, కొన్ని అవసరమైన రత్నములను మాత్రము ఏరి, ఏరి ఇస్తాను. భద్రము చేసుకో, బాగుగా వాటిని అనుభవించి, ఆచరించి, ఆనందించుకో, అలంకరించుకో.

01. ప్రేమే మానవుని ప్రాణముగా భావించవలెను.
02. అన్నింటియందూ సమముగా వేరువేరు రూపముల ప్రవర్తించు ప్రేమనే, పరమాత్మ అని విశ్వసించవలెను.
03. అందరియందూ ప్రేమస్వరూపుడై ఒక్క పరమాత్ముడే ఉన్నాడని నిశ్చయించుకొనవలెను.

04. అన్ని విధముల ప్రేమకంటెను భగవంతుని ఎక్కువగా ప్రేమించుట మానవుని ప్రథమ కర్తవ్యము.
05. అట్టి భగవత్ప్రేమయే భక్తియగును. అదియే జీవితముయొక్క కర్తవ్యము.
06. ఆత్మసుఖమును అనుభవించగోరువారు విషయసుఖముల కోరకూడదు.
07. సత్యమే మానవుని శ్వాసమని భావించండి.
08. శ్వాసములేని దేహమెట్లు నిష్ప్రయోజనమై కొన్ని నిమిషములలోనే ఎట్లు దుర్వాసన పట్టునో, అట్లే సత్యములేని జీవితము నిష్ప్రయోజనమై అశాంతి, దుఃఖములతో అలమటించును.
09. సత్యముకంటే ఘనమైనది, విలువైనది, మధురమైనది, స్థిరమైనది వేరులేదని దృఢముగా నమ్ముడు.
10. సత్యమే సర్వుల రక్షించు సర్వేశ్వరుడు, దానికంటే రక్షణ వేరులేదు.
11. సత్యస్వరూపుడైన సర్వేశ్వరుడు సత్యవాక్య ప్రేమహృదయ సంపన్నులకే కన్పించును.
12. పరిపూర్ణమైన భూతదయ, స్వార్థపరిత్యాగము కల్గియుండుడు.
13. ఇంద్రియ నిగ్రహము, శాంతస్వభావము, విరాగము కల్గియుండవలెను.
14. నాలుకతో చేయు నాలుగు పాపములకు జాగ్రత్తగా మెలగుచుండుడు: ఎ). అసత్యము బి). పరదూషణము సి). చాడీలు చెప్పుట డి). అమితముగా మాట్లాడుట. ఇవి సాధ్యమైనంతవరకూ మించిపోనీక అదుపులోనికి పెట్ట ప్రయత్నించుట ఉత్తమ మార్గము.
15. దేహము చేయు అయిదు పాపములను అదుపులో పెట్టుకొనవలెను. అవియే హత్య, వ్యభిచారము, దొంగతనము, త్రాగుడు, మాంసభక్షణము. ఇవికూడా సాధ్యమైనంతవరకూ దూరము చేసుకొనుట ఉత్తమ జన్మముయొక్క యథార్థము.
16. మనసు చేయు ఏడు పాపములను చేయకుండుటకు ఎల్లప్పుడు ఏమరక గమనించవలెను: కామము, క్రోధము, లోభము, మోహము, ఓర్వలేనితనము, ద్వేషము, గర్వము - ఈ దుర్గుణములను దూరము చేయు ప్రయత్నము మానవుడు చేయవలసిన మొదటి పని.
17. చెడు కార్యములు చేయుటలో మానవ మనసు అతివేగముగా పరుగెత్తిపోవుచుండును. అట్లు పోనీయక, ఆ సమయమున భగవన్నామము తలంచుచూ, సత్కార్యములు చేయ ప్రయత్నించుము. అట్లు చేయువాడు భగవత్ అనుగ్రహమునకు పాత్రుడు కాగలడు.
18. ఉన్నవారిని చూచి ఓర్వలేక, వారిని చెడుపు ప్రయత్నములు మొదట మానవలెను. ఉన్నవారిని చూచి ఆనందించుచు, లేనివారిని చూచి పరితాపపడి, వారి మంచిని కోరు. అదియే భగవత్ప్రేమకు గురి.
19. మానవునకు ఓర్వే సర్వబలము
20. సంతోషమును కోరువాడు మంచి చేయుచుండవలెను
21. ప్రేమచేత కోపమును, విచారణచేత మోహమును, సత్యముచేత అసత్యమును, మంచిచేత చెడ్డను, ధర్మముచేత లోభమును జయించుట సులభము.

22. దుష్టుల మాటలకు జవాబు వద్దు; దూరముగా మెలంగుట మంచిది. అట్టివారితో సంబంధమును మానుము.
23. మంచివారి సహవాసమును ప్రాణములైనను ధారపోసి పొందగోరు. అయితే, మంచి చెడ్డలు విచారణచేయు వివేకమును ప్రసాదించుమని పరమాత్ముని కోరు; నీవునూ ప్రయత్నించు, ఇచ్చిన బుద్ధిబలముతో.
24. లోకమున రాజ్యములు, కీర్తులు జయించినవాడు వీరుడు. కానీ, తన ఇంద్రియములను జయించిన వాడు బ్రహ్మాండమునే జయించినవాడగును, చూడు.
25. మానవుడు మంచి చెడ్డలు ఏమి చేసిననూ, వాటి ఫలములు వెంటనే వెంటాడును.
26. దురాశ దుఃఖమునకే చేటు; సంతృప్తి సర్వోత్తమము, దానికి మించిన సుఖములేదు.
27. కుట్రబుద్ధిని కూకటివేర్లతో పెరికి పారవేయవలెను. అది జీవితమునే నిర్మూలము చేయును.
28. కష్టములకూ, నష్టములకూ ఓపికను పట్టి, సుఖలాభములకు ప్రయత్నించు ఊహలను వెతుకవలెను.
29. కోపము వచ్చినప్పుడు మౌనము దాల్చు, లేక భగవన్నామమును స్మరించు. అంతేకానీ, దీనిని బలపరచు భావముల వెతుకకుము. అది అమిత హాని చేయును.
30. చెడ్డ అలవాట్లను ఈ క్షణమునుండే వదలుటకు పూనుకో, నిదానము చేయకు. అందులో సుఖ సంతోషములు ఏమాత్రము లేవు.
31. శక్తికొలదీ దరిద్ర నారాయణ బిడ్డలగు బీదవారిని తృప్తిపెట్ట ప్రయత్నించు. నీకున్న తిండిలో వారిని ఆ పూట సంతోషపెట్టు.
32. ఇతరులు నీకు ఏమి చేయుట ఇష్టము కాదో, వాటిని నీవు ఇతరులకు చేయకుండా ఉండవలెను.
33. తెలియక చేసిన తప్పులకు, పాపములకు మనఃపూర్వకముగ పరితపించుచు, మరల అట్టివి చేయకుండుటకు ప్రయత్నించుచూ, దానికి తగిన బలము, ధైర్యమును ప్రసాదించుమని పరమాత్ముని ప్రార్థించుము.
34. భగవత్ విషయమున ఉత్సాహమును చంపివేయు విషయములేవైన వచ్చిన, వాటిని చెంతచేర్చుకు. నిరుత్సాహము మానవుని బలమును నిర్మూలము చేయును.
35. అధైర్యమునకు చోటివ్వకుము. ఆనందమును చేవిడకుము.
36. నిన్ను పొగడువారిని చూచి పొంగకుము, దూషించువారిని చూచి కృంగకుము.
37. ఎవరైననూ నీ మిత్రులలో ఒకరితో ఒకరు ద్వేషమును పూని కలహించుచుండిన, వారిని మరింత రెచ్చగొట్టక, వారిని కలుపుటకు, అన్యోన్యమైన ప్రేమలతో పెరుగుటకు ప్రయత్నించు.
38. మరొకరి తప్పులు వెతుకక నీవు నీలో నీ దోషములను వెతికి తీసిపారవేయుము. పరుల తప్పులు పదిమార్లు వెతుకుటకన్ననూ, నీ తప్పును నీవు ఒకటి వెతుకుకొని తెలుసుకొన్ననూ చాలు.

39. పుణ్యకార్యములు చేయ వీలులేకున్ననూ, ఇష్టములేకున్ననూ, పాపములు మాత్రము తలంచకు, చేయకు. ఇది ఎంతో ఉత్తమము.

40. నీలో లేని తప్పులకు ఎవరేమన్ననూ బాధపడకుము. నీలో ఉన్న తప్పులకు ఇతరులతో అనిపించుకొనక మునుపే దానిని సరిచేసుకొనుటకు నీలో నీవు ప్రయత్నించుము. నీ తప్పులు నీకు తెలుపువారిపై కోపముకానీ, ద్వేషముకానీ పూనక, 'నా తప్పులు తెలిపిరే' అని తెలిపినవారిలో ఉన్న తప్పులను వెతుకక, తెలిపినవారికి కృతజ్ఞత చూపు. అట్లుకాక, వాని తప్పులను వెతికి తెలుపుటలో, మరింత నీదే తప్పుగును. నీ తప్పును నీవు తెలిసికొనుటలో మంచి ఉన్నది కానీ, నీ తప్పు చెప్పినవారి తప్పులు వెదుకుటలో ఏ మంచి లేదు. దానివలన ఏ ఫలమూ ఉండదు.

41. ఏ కొంత కాలము విరామము నీకు దొరికిననూ వేరు విషయములపై సంభాషించక, యోచించక, పరమాత్మ చింతన చేయి. లేక, పరోపకార సంబంధమైన పనులు చేయి, మంచిది.

42. భగవంతుని విషయము భక్తునకు, భక్తుని విషయము భగవంతునికి మాత్రము తెలియునుకానీ, అన్యులకు తెలియవు. కాన భక్తి లేనివారి చెంత భగవత్ విషయముల తర్కించకుము. దానినుంచి నీ భక్తిభావములు బలహీనమగును.

43. ఎవరైన, ఏ విషయమందైన, తప్పుగా తలచి తెలిపిన, దానికి తోడైన తప్పు భావములు నీవు యోచించక, అందులోని మంచి భావమును, ఆనంద భావమును తలంచు నిజార్థము మంచిదికానీ, అపార్థము, నానార్థము అర్థహీనమగును; ఆనందభంగమగును.

44. నీవు ఏకాగ్రతను పొందగోరుము. గుంపులందునూ, బజారులందునూ, దృష్టిని నలుమూలల పోనీక నీవు నడచునట్టి మార్గమును మాత్రము చూచుచు పొమ్ము. అట్టి తరుణమున, కొంత దేహముపై సయితము దృష్టిపెట్టి, అపాయమునకు గురికాక చూచుకొమ్ము. దారితప్పక, అపాయమునకు గురికాక, అన్యరూపములపై దృష్టిని పోనీక, మెలంగుట ఏకాగ్రతకు ఎంతయో బలము.

45. గురువునందునను, భగవత్ విషయమునను సందేహములు మానుము. లోకసంబంధమైన వాంఛలు నెరవేరకున్న, భక్తిభావములకు జతచేర్చుకు. అట్టి వాంఛలకూ, భగవత్ భక్తికి సంబంధమేమాత్రమూ ఉండదు. లోకవాంఛలేనాటికైనా వదలవలసినవే; భక్తిభావములు ఎప్పటికీ కలుగవలసినవే అను నిశ్చయమును దృఢపరచుకో.

46. ధ్యాన, జప, సాధనలందు మనసు కుదరక, తలంచిన వాంఛ నెరవేరకున్న, విసుగును భగవంతునిపై చూపకుము. అది మరింత విసుగుపృట్టించి, కొంతో గొప్పో పొందిన శాంతినికూడా జారవిడుచుకొందువు. ధ్యాన, జపసమయమున అట్టి విసుగు, విరక్తి, నిరుత్సాహమే పడకూడదు. నీ సాధన లోపమని భావించి, సరిగా సాధించుటకు ప్రయత్నించు.

లోకమున సర్వసాధారణ విషయములందు, ఇట్టి సహజ ప్రవర్తనలు పరిశీలనలూ జరిపిననే, పరమాత్మతత్త్వము అవలీలగా సాధించవచ్చును. కాన, ఈ సుబోధలను జాగ్రత్తపరచుకో. ఇవి నీ స్వామి పుట్టిన పండుగకు పంచిన పలుకు మిఠాయిలని, ఆరగించు, ఆనందించు.

(మూలం: సనాతన సారథి, 1958 నవంబరు సంచిక)

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకోథార్గో వాహ్యో

(గత సంచిక తరువాయి - 57వ భాగం)

పంచవటీ క్షేత్రము

పంచవటీ తీరమున కొంతకాలము అధికంగా నివసించాలని తలంచి, సీతారాములు ఒక చల్లని ఛాయయందు విశ్రమించుచు, రాముడు లక్ష్మణుని పిలిచి, “తమ్ముడా! ఈ ప్రాంతమున అన్నివిధముల అనుకూలమైన ఒక చక్కని ప్రదేశమును నిర్ణయించి నీకిష్టమైనరీతి ఒక పర్వతాల నిర్మించుమ”ని ఆజ్ఞ చేయగా, ఆ పదములు లక్ష్మణునకు కత్తిపోటులవలె తోచి భరించుకొనలేకపోయెను. “రామా, ఇంతటి కఠినపుమాటలు వినుటకు నేనే దోషము చేసితిని తేలుపుము” అని పాదములపైబడి ప్రార్థించెను. అందులకు రాముడు ఆశ్చర్యమున, “లక్ష్మణా! యెందులకింత విచారపడుచున్నావో అర్థమగుటలేదు. నా నోట కఠినపుమాటను ఏనాడైననూ విని యుంటివా?! కఠినపుమాటలాడుటకు నాకేమైనా పిచ్చిపట్టినదా! ప్రాణనమానంగా చూచుకొంటూ, నా ఆశయాలను

శిరసావహించుచున్న నిన్ను నేను కఠినపుమాటలాడుట అర్థము లేనిది. నేనేమంటిని? నీ కిష్టమైన స్థానమును ఒకటి నిర్ణయించి పర్వతాల నిర్మించుమంటిని. అంతేకదా!” అన్నాడు.

తిరిగి లక్ష్మణుడు, “రామ, రామ! నేనీ మాటలను వినలేను” అని చెవులు మూసుకోవటము చూచి, రాముడు మరింత ఆశ్చర్యపడి చూచుచుండ, లక్ష్మణుడే హస్తములు కట్టుకొని, “స్వామీ! నా సర్వస్వము సీతారాములే అని తలంచితిని. నా అనువారు లేరు, నా ఇష్టము రామాజ్ఞయే అని దేనినీ లెక్కచేయక రామాజ్ఞను నడుచుకొనునట్టి దాసుడుగ నేనుండ, నా ఇష్టము వేరొక్కటున్నటుల తాము పలికిన, నేనెట్లు వినగలను?! నా ఇష్టమే వేరొకటుండిన, రామసేవకు అర్హుడనగుదునా! నేను రామసేవకు అనర్హుడనగుదును కదా! దానికే అనర్హుడనైన నేనిక లోకానికే అనర్హుడను, వ్యర్థుడను, నిరర్థక జీవిని” అని వెక్కిరించి యేడ్చు నారంభించెను. అంత సీత విషయమును చక్కగా గమనించి, “సోదరా! నీ హృదయము మహాపవిత్రము. యేదో లోక సామాన్యముగా మీ అన్న అట్టి మాటలు ఉపయోగించెనుకానీ నీ హృదయము మీ అన్న యెరుగకపోలేదు. ఇంతమాత్రమునకు నీవంత దుఃఖించకు, లెమ్ము” అని ఓదార్చెను.

రాముడందులకు నవ్వుచూ, “తమ్ముడా! నీ సూక్ష్మతకు నాకెంతయో ఆనందము. నీ భావములు సున్నితములు, అతి పవిత్రములు. ఇక ఇట్టి మాటలతో నిన్ను బాధించను. లోకసామాన్యముగా నేను ఆడిన మాటలేకానీ వేరు కాదు. రమ్ము, పోయి చూతము” అని తమ్ముని వెంటబెట్టుకొని కొంత ప్రదేశము చూచి, “ఇక్కడ పర్వతాల నిర్మించుమ”ని చెప్పినతోడనే, “అహా! నేను ధన్యుడను. ఇట్టి ఆజ్ఞను నెరవేర్చుటయే నా కర్తవ్యముకానీ, నేనే నా యిష్టమని ఒకదానిని సృష్టించుకొను అధికారము నాకు

లేదు. నేను నీవాడను” అని అన్నకు నమస్కరించి పర్ణశాలకు కట్టలు, ఆకులు కొట్టుటకు ప్రారంభించెను. లక్ష్మణుడు అంత సూక్ష్మబుద్ధి కలవాడని సీతారాములు తెలుసుకొని, అతని శ్రద్ధాభక్తులకు వారిలో వారు యెంతో ఆనందించిరి. లక్ష్మణునివంటి తమ్ముడు వారి వెంట ఉండుటచే, అరణ్యవాసము మహా హాయిగా, యెట్టి అననుకూలములూ లేక అయోధ్యలోకంటే సుఖముగా జీవించుచున్నామని సీత పదేపదే రామునకు తెలుపుతూ వచ్చెను.

అతిసుందరంగా, మనోహరంగా, అనుకూలంగా నిర్మించిన ఆ కుటీరమును సీతారాములు చూచి చాలా ఆనందించిరి. సీతాదేవి పరమాశ్చర్యముతో చూచుచు, మరిదియొక్క శక్తియుక్తులను కొనియాడెను. అందులో చాలా సుఖముగా కాలము గడుపుతూవచ్చిరి. శ్రీరామచంద్రుడు పంచవటీతీరమున పర్ణశాల నిర్మించుకొని ఉన్నాడని తెలుసుకొని దినమూ అనేకమంది మునులు, ఋషులు, వారి శిష్యకోటితో చేరి వచ్చి దర్శించి, సంభాషించి, రాములను వర్ణించుచూ వెళ్ళెడివారు. మరికొందరు శాస్త్ర, ధర్మ మర్మములను తెలుసుకొనగోరి రామచంద్రుని అనేకవిధముల ప్రశ్నల నడుగుచుండెడివారు. కొందరు తాము చేయు తపస్సు సక్రమముగా ఉన్నదా లేక అందులో దోషములేమైనా ఉండిన తెలుపగోరుచున్నామని రాముని ప్రార్థించెడివారు. సర్వధర్మ ప్రవీణుడు కనుక, సర్వశాస్త్రములను యెరిగినవాడు కనుక, రామచంద్రుని బహువిధముల వినియోగించుకొంటూ ఋషులు, మునులు పరమానందపడుచుండిరి.

ప్రశ్నలు అడుగుటకు నాలుగు కారణములు ఉండును: 1. తుచ్ఛము 2. కనిష్ఠము 3. మధ్యమము 4. ఉత్తమము. ఇందులో - 1) వివాదార్థము, ఒకరిని ఓడించుటకు ప్రశ్నవేయుట; ఇది తుచ్ఛము. 2) వాక్చాతుర్యము జూపించుటకు ప్రశ్న వేయుట; ఇది కనిష్ఠము. 3) బుద్ధిచాతుర్యము చూపించుటకు

ప్రశ్నించుట; ఇది మధ్యమము. 4) సందేహములను నివృత్తి చేసుకొనుటకు ప్రశ్నించుట; ఇది ఉత్తమము. అయితే, అనేకమంది ఋషులు నాల్గవ కారణమునకు చేరియుండిరి. ఇట్టి ఋషులను చూచి రామ లక్ష్మణులు అమితానందపడుచుండెడివారు. కొందరు రామచంద్రుడు తెలుపు అతిసులభమైన, ఆచరణ యోగ్యమైన, శాస్త్రసమ్మతమైన, ధర్మవిరుద్ధము కాని జవాబులకు మురిసిపోయి, “ఓ నాథా! త్రికాల జ్ఞానసంపన్నుడా! మీకంటే వేరు ప్రభువు మాకెవ్వరు?! ఋషి మానస సంచారులైన మీరు మా తపఃఫలముగా మాకు చిక్కితిరి; మేమెంత ధన్యులమో!” అని ఆనందబాష్పములు రాల్చుతూ, విడువలేక వెనుకకు పోయెడివారు. కొందరు అక్కడక్కడే వృక్షచ్ఛాయల క్రింద పరుండి, కందమూలాదులను భుజిస్తూ వారి ఆశ్రమములుకూడను వీడి, మరచి, అప్పుడప్పుడు రామచంద్రుడు వెలుపల సంచరించుచుండ చెట్ల చాటులనుండి దర్శించుకొంటూ ఆనందముగా కాలము గడిపెడివారు.

ఈవిధముగా రాముడు మునుల చిత్తములను అపహరించి, వారిని ఉన్మత్తుల గావించి, సమస్త సాధనలు మాని రామచింతనే వారి నిజతపస్సుగా ఆచరించే భావములను వారిలో కలిగించి, రాత్రి పగలు ధర్మబోధనలు సలుపుచూ, అప్పుడప్పుడు లక్ష్మణునితో, “తమ్ముడా, నా పని ఇదియే. ఇట్టి పవిత్ర కార్య నిమిత్తమై వచ్చిన నేను అయోధ్యలో కూర్చొని లోకాభిరామాయణములను పెంచుట యెట్లు సాధ్య మగును?! నా సంకల్ప కార్యము, నా రాక లక్ష్యము ఇదియే - సాధుసంరక్షణ, లోకకంటక చర్యలను హతమార్చి, ధర్మాచరణను అభివృద్ధి గావించుట. అది ప్రారంభమైనద”ని అనేకవిధముల తన సంకల్పమును, తన అవతారతత్త్వమును తెలుపుచుండెడివాడు. ఒక్కొక్కపరి లోకకల్యాణ నిమిత్తము లక్ష్మణుని నిమిత్తమాత్రునిగా భావించి, అనేక నీతులను తెలిపెడి

వాడు. “లక్ష్మణా, దేహమునందు అభిమానము, పదార్థములందాసక్తి, నీవూ నేనూ అను మమకారము, ఈషణశ్రయము మొదలగునవి మాయా కల్పితములు. మాయయొక్క స్వరూపములు అతిగోప్యము, విచిత్రము, అద్భుతము. మాయయే చరాచర ప్రపంచమును, జంతుజాలమును తన వశము చేసుకొనియుండును. ఇంద్రియములు పదియు, వానివాని అధిష్ఠాన స్థానముల ననుసరించి, అధిష్ఠాన దేవతలచే భోగముల ననుభవించును. ఆయా విషయ భోగములన్నియు మాయాకృతములు. ఈ మాయకు రెండు పేర్లు గలవు. ఒకటి విద్యామాయ; రెండవది అవిద్యామాయ. వీటిలో రెండు భేదములు గలవు. అవిద్య మహాదుష్టురాలు. ఆమె మూలమున అమిత దుఃఖములు కలుగును. దానికి వశులైన జీవులు సంసారకూపమున మునిగి యుండురు. విద్యారూపియగు మాయ ప్రభుప్రేరణ వలన అనేక బ్రహ్మాండములను రచించెను. ఆ మాయకు స్వతంత్ర శక్తిలేదు. పరమేశ్వరుని సన్నిధిని ఉండినమాత్రమున ఆ మాయ త్రిగుణాత్మకమయిన ప్రపంచమును సృష్టించును. వర్ణాశ్రమ ధర్మములను విడిచి సర్వము బ్రహ్మస్వరూపమని తలంచి భేదబుద్ధిని విడిచినవాడే జ్ఞాని అని తెలుపును. “సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మనేన నాస్తి కించన” అని ప్రమాణము.

ఈ జగత్తు బ్రహ్మస్వరూపమనియూ, నానావిధ పదార్థము లొక్కటే అని తెలుసుకొనువాడే జ్ఞాని అనియు, “ఓ లక్ష్మణా! రజోగుణము బ్రహ్మయందును, సత్వగుణము విష్ణువునందును, తమోగుణము రుద్రుని యందును సిద్ధించెను. ఈ మూడు గుణములే ప్రపంచమునకు కారణములు. ఈ మూడును తృణప్రాయములని తెలుసుకొని వాటిని విడిచిపెట్టిన వాడే విరాగి అను పదమునకు అర్హుడు” అని రాముడు తెలుపుచుండెడివాడు.

ఒక్కొక్కపరి సీతా లక్ష్మణులను చెంత చేర్చుకొని జీవుడు తనకును, మాయకును, పరమాత్మకును గల

సంబంధమును యెంతవరకు తెలుసుకొనలేదో అంతవరకూ తాను జీవుడుగానే ఉండునని తెలిపెడివాడు. అంతేకాక, ఆ జీవుడు మాయకు లోబడి ఉండెడివాడు. “ఎప్పుడు జీవుడు తనకును, పరమాత్మకును భేదము లేదనియు, పరమాత్మయొక్క ప్రతిబింబమే తాననియు గ్రహించునో అప్పుడు జీవుని మాయ విడిచిపోవును. అదియే ఆత్మజ్ఞానము. జీవాత్మకును, మాయకును, పరమాత్మకునూ గల సంబంధమును తెలిసికొనుట అత్యవసరము. స్వధర్మమువలన విరక్తి వుట్టును. యోగమువలన జ్ఞానము కలుగును. జ్ఞానమే మోక్షప్రాప్తికి చివరిమెట్టు. పరమాత్మనియందు అత్యంత ప్రేమ కలిగియుండుటే భక్తి. అట్టి భక్తునకే నేను ప్రసన్నుడనగుదును. భక్తులకు నా ప్రేమను, సుఖమును అందింతును. భక్తి స్వతంత్రమైనది, పరాధీనం కాదు. జ్ఞాన విజ్ఞానములు దాని అధీనములు. నిరుపమానమగు సుఖమునకు భక్తి మూలము. సత్పురుషుల కటాక్షమే ఈ భక్తి భావములు కలుగుటకు ఆధారము. ఈ మార్గముననే జీవులు నన్ను త్వరగా చేరగలరు” అని ప్రబోధించెడివాడు.

ఈవిధమైన వాక్యములు సీతా లక్ష్మణులు ఆనందముగా శ్రవణము చేయుచూ, యెక్కడున్నాము అను భావమునే మరచి తమలో తాము లోదృష్టిని చేరెడివారు. ఇట్లు ఆత్మస్వరూప లక్షణములను ప్రబోధించి, రామచంద్రుడు కొంత విశ్రాంతి తీసుకొను సమయమున లక్ష్మణుడు బైట కాపలా కాయుచు, ఊరకుండుటకు మనసొప్పుక, రామవాక్యములను స్మరించుచూ, అటునిటు తిరుగుచుండ, ఆ వృక్ష ఛాయలో ఒక నిమ్మ మొక్క కనుపించెను. దానిని తీసి పర్వశాలకు సమీపమున ప్రత్యేక రక్షణను కలిగించు నిమిత్తమై పాదుతీయుచుండ ఇంతలో రావణుని సోదరియైన శూర్పణఖ అను నీచురాలు, దుర్మార్గురాలు పరుగెత్తుకొని వచ్చెను.

(సశేషం)

‘విశ్వమెల్లడ వ్యాప్తియై వెలయువాడు’

ఆ

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

బు

అవతార వైభవం కాలము గడుచుకొలది విస్తరిస్తూ విరాజిల్లుతూ ఉంటుందేకానీ, కాలగమనంతో కరిగిపోయేదో, మసకబారేదో కాదు. శ్రీ సత్యసాయి వైభవం దినదినప్రవర్ధమానమై ఈ ప్రపంచంలో వెలుగొందుతూ ఉన్న ఈ సమయంలో మనం ఉండడం, ఆ విరాజిల్లే వెలుగులను చూసే అదృష్టం మనకు కలగడం మన జన్మజన్మల సుకృతమనే చెప్పుకోవాలి. సూర్యుడికి ఉదయాస్తమయాలు లేవు. మన దృష్టికి సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయాలు గోచరించినప్పటికీ నిజానికి అలాంటిదేదీ జరగదు కదా! అలాగే మన బాహ్యదృష్టికి జనన మరణాలు, అవతరణ నిష్క్రమణలు ఉన్నట్లుగా

అగుపించినప్పటికీ దివ్యచైతన్యం అజరామరమై, ఆదిమధ్యాంతరహితమై ఉంటుంది. కనుకనే, సాయి వైభవానికి నిరంతర విస్తరణే తప్ప ఎటువంటి తరుగుదలా ఉండదు.

ఈరోజు మనం గమనించినట్లయితే, సాయి అవతారోద్యమం గొప్ప వేగాన్ని అందుకొని ముందుకు సాగుతోంది. ప్రపంచం నలుమూలలా సాయియొక్క ప్రేమతత్వం, సేవాతత్వం అనేవి ఎంతోమందిని ఆకర్షిస్తూ ప్రేమతో సేవలను సల్పడం అనేటటువంటి ఒక అద్భుతమైన సాధనతో జీవితాలను సాఫల్యం చేసుకొనే మార్గంలో మానవాళిని నడిపిస్తున్నాయి. సాయితత్వం అప్రతిహతంగా విస్తరిస్తూనే ఉంది. అనేకమంది కొత్త భక్తులు వేలాదిగా సాయిమార్గంలోకి వచ్చి చేరడమనేది మనం చూస్తూనే ఉన్నాం. ఇదంతా చూస్తున్నప్పుడు, “మీకు నేను కొత్త కావచ్చుకానీ, మీరు నాకు పాతవారే. మిమ్మల్ని నేను ఎన్నో జన్మలుగా ఎఱుగుదును” అన్న స్వామివారి మాటలే మననానికి వస్తున్నాయి.

ఈమధ్యనే ప్రశాంతినిలయంలో పర్యావరణ పరిరక్షణపై ఒక అంతర్జాతీయ సదస్సు జరిగింది. దాదాపు 70 దేశాల ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు. ఎక్కువ భాగం యువతీ యువకులే హాజరు కావడం జరిగింది. వివిధ దేశాలకు చెందిన ఐదారుమంది యువతీ యువకులు నా కార్యాలయానికి వచ్చి నన్ను కలుసుకోవడం జరిగింది. వారిలో ఒక్కరు మినహాయించి అందరూ తొలిసారిగా ప్రశాంతినిలయం వచ్చినవారే! ఏ ఒక్కరుకూడా స్వామివారిని భౌతికంగా చూసినవారు కాదు. అంతేగాక, కేవలం మూడు నాలుగు సంవత్సరాల నుండే స్వామి విషయాలు తెలుసుకోవడం, సాయి సంస్థలతో అనుబంధం ఏర్పర్చుకోవడం జరిగిందని తెలియజేశారు. ఐతే, వారిలో స్వామిపట్ల ఉన్న భక్తి భావాన్ని, సాయిసేవలపట్ల ఉన్న

అంకితభావాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. ఇలాంటి అద్భుతాలు చేయగలగడం ఒక్క మన స్వామికి తప్ప మరెవ్వరికీ సాధ్యం కాదన్న తలంపుతో మనసు ఉప్పొంగిపోయింది.

ఇటీవల ఇంకొక గొప్ప కార్యక్రమం ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగింది. న్యాయసదస్సును జాతీయ సాయి సంస్థలు ఏర్పాటుచేశాయి. దాదాపు 150 మందికి పైగా న్యాయమూర్తులు మరియు నాలుగైదువందలమంది న్యాయకోవిదులు సదస్సుకు హాజరు కావడం జరిగింది. ఆ సదస్సులో ముఖ్యఅతిథిగా పాల్గొన్న దేశ సర్వోన్నత న్యాయస్థాన ప్రధాన న్యాయమూర్తి జస్టిస్ దీపక్ మిశ్రా గారు మాట్లాడుతూ, “నేను ఈ దేశంలో ఎవరికైనా సమస్లు ఇవ్వగలను. కానీ ఈరోజు నాకు ప్రశాంతినిలయం నుండి సమస్లు వచ్చాయి. ఈ సమస్లు కృపతో కూడిన సమస్లు, ప్రేమతో కూడిన సమస్లు, దైవాజ్ఞగా వచ్చిన సమస్లు” అని తన అంతరంగంలో ఉన్న మాటలను ఆనందంగా వెలిబుచ్చారు. అంతేకదా! మనకేమైనా ఇబ్బందులు కలిగినప్పుడు వాటి పరిష్కారానికి న్యాయస్థానాలను ఆశ్రయిస్తాము. కానీ, న్యాయవ్యవస్థకే ఇబ్బందులెదురైతే సర్వోన్నతమైన దైవసాన్నిధ్యానికి రావలసిందేకదా! అత్యుత్తమమైన పదవుల నలంకరించిన న్యాయమూర్తులు స్వామివారియొక్క ప్రబోధాల్ని అందరూ పాటించాలని సూచిస్తూ, సాయిసంస్థల సేవాభావాన్ని కొనియాడుతుంటే, గుండెలు ఆనందంతో నిండిపోయాయి.

సదస్సు అనంతరం అందరూ తిరుగు ప్రయాణానికి సిద్ధమవుతూ ఉండగా, ఆ మధ్యాహ్నం సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి ఒకరు నన్ను కలవాలని కబురుపెట్టారు. వెంటనే వెళ్ళి వారిని కలుసుకోవడం జరిగింది. ఆయన ప్రశాంతినిలయానికి వచ్చినందుకు తనకు కలిగిన దివ్యానుభూతిని వివరించారు. “భగవంతుడు నన్ను ఈ వయస్సులోనైనా ప్రశాంతినిలయం తీసుకొనివచ్చి, నా జీవితానికి ఒక అర్థాన్ని, పరమార్థాన్ని చేకూర్చారు. నేను జీవించినా, మరణించినా ఇక తృప్తిగా ఉండగలను” అన్న మాటలు నా చెవిన పడినప్పుడు ఆయనతోపాటు నాకు కూడా కళ్ళు చెమర్చాయి.

మేము విద్యార్థులుగా ఉన్నప్పుడు స్వామివారు తమ అమూల్యమైన కాలాన్ని మాకోసం వెచ్చించి మాతో సంభాషిస్తూ, మా బాగోగులను విచారిస్తూ ఉండేవారు. తమ విద్యార్థులకు వారు ప్రేమతో ప్రసాదించిన ఒక అరుదైన దివ్య అవకాశం అది. ఒకానొక రోజు స్వామివారు మాతో సంభాషిస్తూ, “మీరందరూ బావిలో కప్పలమాదిరి ఉంటున్నారయ్యా. ప్రపంచంలోకి వెళ్ళి చూడండి, సాయితత్వమేమిటో మీకు అర్థమవుతుంది. ఎంతమంది నాకోసం ఏవిధంగా పరితపిస్తున్నారో చూస్తే మీకు తెలుస్తుంది” అన్నారు. ఈ మాటల్ని మాకు హెచ్చరికగా అప్పుడప్పుడు చెబుతూ ఉండేవారు.

ఈ సంవత్సరం మే నెలలో నేను కుటుంబ సమేతంగా నేపాల్ వెళ్ళడం జరిగింది. అక్కడ స్వామిపట్ల భక్తులలో నెలకొన్న ఆర్తిని, అర్పితభావాన్ని చూసి ముగ్ధుడినయ్యాను. వారి దైనందిన జీవితాల్లో స్వామిని ఏవిధంగా భాగం చేసుకున్నారో అది మాటల్లో చెప్పడానికి వీలుకాదు. నేపాల్ పెద్ద ధనిక దేశం కాదనేది మనందరి భావన. అయితే, వారు దైవభక్తిలో ధనవంతులే! ప్రేమను గుండెల్లో బాగా డిపాజిట్ చేసుకున్న శ్రీమంతులే! మన దేశంలో ఒక రాష్ట్రమంత ఉన్న ఈ నేపాల్ రాజ్యంలో ఈనాడు దాదాపు 225 సాయిమందిరాలున్నాయి. వాటిలో సుమారు 115 మన సాయిసంస్థయొక్క సొంత భవనాలే! కేవలం సాయి కార్యక్రమాలకే అంకితమైన ఆ సేవాకేంద్రాలన్నీకూడా భక్తులు స్వామివారికోసం కట్టిన ప్రేమమందిరాలే!

దాదాపు వారంరోజులపాటు నేపాల్లో పర్యటించాము. ఎటు చూసినా సాయిమయంగా కనిపిస్తుంది. స్వామితో లేని క్షణమే అక్కడ గోచరించదు. అంతగా స్వామి అక్కడ భక్తుల హృదయాలలో కొలువై ఉన్నారు. ఒకరోజు సాయిసంస్థల పదాధికారులు మమ్మల్ని ఒక మారుమూల గ్రామానికి తీసుకు వెళ్ళారు. అది దాదాపు మూడు గంటల ప్రయాణం. ఆ కుగ్రామంలో స్కూలు ఒకటి కట్టాలని సాయి సంస్థలు ప్రయత్నం మొదలుపెట్టాయి. ఆ స్థలాన్ని చూపించిన తరువాత నిర్మాణంలో ఉన్న ఒక ఇంటి ముందు కారు ఆపారు. అక్కడ ముప్పయి నలభైమంది

సాయి భక్తులు మాకోసమై నిరీక్షిస్తున్నారు. కారు దిగి వాళ్ళని పలకరించగా వాళ్ళు లోపలికి రమ్మని ఆహ్వానించారు. భవనం ఇంకా నిర్మాణ దశలోనే ఉంది. తలుపులుగాని, కిటికీలుగాని ఏమీ లేవు. ఫ్లోరింగ్ కనబడలేదు. అంతా దుమ్ము ధూళితో నిండి ఉంది. నిర్మాణంలో ఉంది కదా! లోపలికి ఆహ్వానించారు కానీ, చూడడానికి అక్కడ ఏముంది అని సంకోచిస్తూ బయటనే నిలబడిపోయాను. లోపలికి రమ్మని మళ్ళీ ఆహ్వానించారు. సరే, ఇంతదూరం వచ్చాను కదా అని, వారిని నొప్పించకూడదని లోపలికి వెళ్ళాను.

అది ఆ గ్రామపెద్ద తనకోసం కట్టుకుంటున్న ఇల్లు. ఆయన మమ్మల్ని ఒక రూమ్‌లోకి తోడ్కొని వెళ్ళాడు. అక్కడ చిన్నగా భజన వినిపిస్తోంది. వెళ్ళి చూడగా, ఎంతో అందంగా తీర్చిదిద్దబడి స్వామివారికోసం కేటాయించ బడిన గది అది. ఇల్లు ఇంకా నిర్మాణంలోనే ఉందికానీ, ఆ గది మాత్రం అన్ని హంగులతో సర్వాంగసుందరంగా సంసిద్ధమై ఉంది. చక్కని స్వామి చిత్రపటాలతో అలంకరించబడి ఒక ధ్యాన మందిరాన్ని తలపిస్తోంది. ఆ భక్తుడు తన కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి నివసిస్తున్న మిగిలిన గదుల్లో వసతులు అరకొరగానే ఉన్నాయి. ఫ్లాష్‌బ్యాక్ కూడా ఇంకా పూర్తి కాలేదు. ఒక్క స్వామివారి గది మాత్రం అన్ని వసతులతోకూడి పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంది.

అక్కడినుండి బయల్దేరుతూ ఇంటి యజమానిని గృహ ప్రవేశం ఎప్పుడని అడిగాను. కాస్త ఆర్థిక ఇబ్బందుల వలన పని ఆగిందని, అయితే మొదట స్వామి గదిని పూర్తి చేసేశానని ఆయన ఎంతో ఆనందంగా నాతో చెప్పాడు. భక్తి విశ్వాసాలున్నప్పుడు ఏదీ సమస్యగా తోచదు. జరిగే ప్రతి సంఘటనలోనూ భగవంతుని ప్రేమనే వెతుక్కుంటాము. ఎటువంటి కష్టమైనా సుఖంగానే తోస్తుంది.

**“తలచినట్టి పనులు తారుమారైనచో
తొణకవలదు ఎవరు బెణకవలదు
చీకుచింత వీడి చిరునవ్వు నవ్విస్తా
అతని గుండె పండినట్టి గుండె”**

అన్న స్వామివారి పద్యసూక్తి ఇదే విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తోంది. ఎక్కడో హిమాలయపుటంచుల్లో ఉన్న ఒక కుగ్రామంలో నివసించే ఆ భక్తుని చూసిన తరువాత, స్వామి చెప్పినట్లు గుండె పండడం అంటే ఏమిటో నాకు బోధపడింది. కష్టాలనేవి మానవ జీవితంలో అంతర్భాగమై ఉంటాయి. సుఖదుఃఖాలు, ఒడిదుడుకులు లేని మనిషి కనిపించదు. కాళ్ళు తడవకుండా సప్త సముద్రాలనైనా దాటవచ్చుకానీ, కళ్ళు తడవకుండా ఈ సంసార సాగరాన్ని దాటడానికి వీలుకాదు అని పెద్దల వాక్కు. 1947లో స్వామి తమ అన్నగారైన శేషమరాజుగారికి వ్రాసిన లేఖలో, **“మంచిచెడ్డలు కూడ మనసులో సమముగా భావించుచుంటే భక్తి నాకు”** అని పేర్కొన్నారు. అట్టి సమభావము గలిగిన హృదయం దైవానికి నెలవవుతుంది. అలాంటి హృదయంకోసమే తాము వెతుకుతుంటామని స్వామి పలుమార్లు మనకు చెప్పారు. సమదృష్టిని పెంపొందించడమే సాయి లక్ష్యం. సమదృష్టిని పెంచుకోవడమే మన ముందున్న కర్తవ్యం. అది ప్రాప్తించినప్పుడు నిజంగా మనం జీవన సాఫల్యాన్ని పొందుతాం, ధన్యజీవులమవుతాం. నేపాల్‌లో ఆ భక్తుని ద్వారా ఈ సందేశాన్ని స్వామివారు నా హృదయంలో మరింత గాఢంగా నాటుకునేటట్లు చేశారు.

సాయి ప్రబోధలు ఈనాడు విశ్వవ్యాప్తంగా విస్తృత మవుతున్నాయి. స్వామి తమ ప్రేమలో ప్రపంచాన్ని ముంచెత్తుతున్నారు. నేను దేశవిదేశాల్లో పర్యటించినప్పుడు ఇది సుస్పష్టంగా అగుపిస్తోంది. సాయి ప్రబోధలైన ప్రేమ, సేవలే మానవాళి మనుగడకు జీవనాదులు. ఈ దివ్యపథంలో అందరూ నడవాల్సిందే!

సకాలంలో స్టేషన్‌కి చేరుకోగలిగినప్పుడే రైలుబండిని అందుకొని గమ్యం చేరుకోగలుగుతాముకదా! కాబట్టి, ఇక మనము కాలాయాపన చేయకుండా స్పందించి, చిక్కైన అవకాశాన్ని సద్వినియోగము చేసుకొని, సాయి అవతారోద్యమమనే దివ్యరథాన్ని స్వామి చూపించిన మార్గంలో మన జీవన గమ్యానికి సాగిపోదాం.

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” ❖

శరణాగతవత్సలుడు

ఆ

డా॥ గోటేటి సరస్వతి

బు

“ఆరోజుల్లో నాకు ప్రపంచ జ్ఞానం శూన్యం. మా ఆస్పత్రిలో పేషంట్లకు సేవ చేయడం తప్ప నాకు మరేమీ తెలియదు. స్వామివద్దకి వచ్చినప్పుడు నిజానికి నేనొక మట్టిముద్దని. స్వామే నన్ను తీర్చిదిద్దారు. ఎవరితో ఎలా మాట్లాడాలి, ఎక్కడ ఎలా మసలుకోవాలి, వంటివి తల్లి చంటిపిల్లకి చెప్పినట్లు చెప్పేవారు. నేనీనాడు ఈ స్థాయికి చేరుకోగలిగానంటే కేవలం స్వామి దయవల్లనే. స్వామి ఋణం ఎన్ని జన్మలకైనా తీర్చుకోలేనిది” అన్నారు డా॥ గోటేటి సరస్వతిగారు, భగవాన్ తనకు ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాలను ‘రేడియో సాయి’ శ్రోతలతో పంచుకుంటూ. సుమారు 25 సం॥లు తూర్పు గోదావరి జిల్లా మహిళా సేవాదళ్ ఇన్‌ఛార్జిగానూ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ఆధ్యాత్మిక విభాగం కోఆర్డినేటర్‌గానూ సేవలందించిన డా॥ సరస్వతిగారు 1961లో భగవాన్ వెంట బద్రియాత్రలో పాల్గొనే మహద్భాగ్యాన్నికూడా పొందారు. వారి దివ్యానుభవాలు వారి మాటల్లోనే....

నేను వృత్తిరీత్యా డాక్టర్ని. మా నాన్నగారు కూడా డాక్టరే! ఆయనో కర్మయోగి. ఎప్పుడూ పేషంట్ల సేవలో ఉండేవారు. అమలాపురంలో మాకో ఆసుపత్రి ఉండేది. పూజలు పునస్కారాలంటే మాకంత ఆసక్తి ఉండేది కాదు. ఆరోజుల్లో మాకు పేషంట్లే ముఖ్యం. పేషంట్లకు ఇబ్బంది కలుగకూడదని ఆసుపత్రికి ఒక్కపూటకూడా సెలవు పెట్టేదానిని కాదు.

1961 జనవరి 16న స్వామి రాజమండ్రిలో నిడమర్తి సత్యంగారి ఇంటికి విచ్చేసినప్పుడు, మా ఆసుపత్రిలో పనిచేసే కెమిస్టు నాదగ్గరకు వచ్చి, “అమ్మగారూ, మీరు రాజమండ్రికి రావాలి, స్వామిని దర్శించుకోవాలి. ఆయన సొక్షాత్తు భగవంతుడు” అని చాలా విషయాలు చెప్పాడు. ఆయన మాట కాదనలేక నేను, మా అమ్మగారు, మా చెల్లెలు కలసి రాజమండ్రికి వెళ్ళాము. నిడమర్తి సత్యంగారి ఇంటి దగ్గర విశ్వేశ్వర ఆలయం వెలుపల స్టేజి ఏర్పాటుచేసి పందిరి వేశారు. స్వామి సాయంత్రం నాలుగున్నర ప్రాంతంలో వచ్చారు. నా ముందునుండి వెళుతూ నావైపు చూశారు. అంతే, ఆ ఒక్క చూపులో నిజంగానే భగవంతుడంటే ఇలానే ఉంటాడనిపించింది. ఆ ప్రథమ దర్శనంలోనే స్వామికి శరణాగతురాలినయ్యాను.

స్వామి సన్నిధిలో డా॥ సరస్వతి

ఆరోజు రాధాజయలక్ష్మి సంగీత కచేరీ జరిగింది. నేనుకూడా సంగీతం నేర్చుకున్నానుకానీ, పొద్దున్నే లేచి ఇంట్లో ప్రాక్టీసు చేసుకుంటూ ఉంటే వీధిలో ఎవరైనా వింటున్నారేమో, నేను లయ తప్పుతున్నానేమో, శ్రుతి తప్పుతున్నానేమో అని భయపడేదానిని. ఆరోజు కచేరీ తరువాత స్వామి దివ్యోపన్యాసం గావిస్తూ, “నువ్వు ఇంట్లో

పాట పాడుకుంటావు. కానీ, ఎవరైనా వింటున్నారేమో, శ్రుతి తప్పుతున్నారేమో, లయ తప్పుతున్నారేమో అని భయపడతావు. ఎందుకు భయం? నీవు ఎవరికోసం పాడుతున్నావు? భగవంతునికోసం పాడుతున్నావు. నీ మనశ్శాంతికోసం పాడుకుంటున్నావు. ‘బంధువులందరు వాకిటిదాకను వల్లకాటికిని వత్తురుగా; బంధమణచి నిను బాయని ఆపద్బంధువు భగవన్నామమెగా’. కాబట్టి, ఎలాంటి సంకోచం లేకుండా హాయిగా గొంతెత్తి పాడుకో” అన్నారు. ఓహో, స్వామి నా మనసులో మాట చెప్పి నన్ను గైడ్ చేస్తున్నారు అని గ్రహించాను.

అదే సంవత్సరం ఏప్రిల్ నెలలో నాకొక అద్భుతమైన కల వచ్చింది. దానిగురించి చెప్పాలంటే ఒకరోజైనా సరిపోదేమో! మా ఊర్లో భద్రంగారని స్వామి భక్తులొకరు ఉండేవారు. ఆయనతో, “మీ దేవుడు నాకు కలలో కనిపించాడండీ” అన్నాను. నేను చెప్పిందంతా విని ఆయన, “అమ్మా, ఈ కలకు ఏదో అంతరార్థం ఉంది. మీరు ఒకసారి పుట్టపర్తికి వెళ్ళండి” అన్నాడు. ఆయన భార్యను తోడుతీసుకొని మే నెలలో నేను తొలిసారిగా పుట్టపర్తి వెళ్ళాను. పుట్టపర్తి చేరుకోవడానికి మేము పడ్డ ఇబ్బందులు ఆ స్వామికే తెలుసు. కానీ, తీరా అంతదూరం వెళ్ళిన తరువాత మూడు రోజులైనా స్వామి నన్ను పలకరించకపోయేసరికి నాలో సహనం నశించింది. నా తరువాత వచ్చినవాళ్ళనికూడా స్వామి పిలిచి మాట్లాడి పంపిస్తున్నారు. వాళ్ళలో నాకు పరిచయమున్న ఒకావిడ నాదగ్గరకు వచ్చి, “నువ్వు పూజలు పునస్కారాలు చేయవు కదా! అందుకే స్వామి నీతో మాట్లాడడం లేదు” అనేసరికి నాకు పుండుమీద కారం చల్లినట్లయింది. “నన్ను చూడడం ఈయనకి ఇష్టం లేనప్పుడు ఇక్కడ ఉండడమెందుకు? రేపు ఊరికి తిరిగి వెళ్ళిపోతాన”ని నిర్ణయించుకున్నాను.

మరుసటి రోజు ఉదయం నేను దర్శనానికి రానంటే నాతో వచ్చినామె, “దేవుడితో పంతం ఏమిటి?!” అంటూ నన్ను భజనకి లాక్కెళ్ళింది. ఆరోజు స్వామి మమ్మల్ని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. అష్టకష్టాలు పడి పుట్టపర్తికి వస్తే మూడు రోజులు స్వామి నన్ను పట్టించుకోలేదన్న బాధ, ఉక్రోశం ఒక్కసారిగా కట్టలు త్రొంచుకోవడంతో స్వామి

పాదాలు పట్టుకొని ఏడ్చేశాను. స్వామి నా నెత్తిమీద తట్టి ఓదారుస్తూ, “చంటిపిల్లలా ఏడ్వకు. నిన్ను ఇక్కడికి ఎందుకు పిలిచానో తెలుసా?” అన్నారు. “నాకో కల వచ్చింది స్వామీ” అన్నాను. “అవును, నాకు తెలుసులే! వచ్చే నెల జూన్ లో బద్రీ వెళుతున్నాను. కొంతమంది భక్తులను తీసికొనివెళుతున్నాను. నీకోసం కూడా ఒక టికెట్ రిజర్వ్ చేశాను. వస్తావా?” అన్నారు. “మీరు ఎక్కడికి రమ్మంటే అక్కడికి వస్తాను స్వామీ” అన్నాను. “అక్కడ మీ నాన్న నిన్ను తిట్టుకుంటున్నాడు. మీ ఆస్పత్రికి ఒక పేషంటు వచ్చింది. కడుపులో బిడ్డ చనిపోయింది. నీవేమో ఇక్కడికి వచ్చేశావు. పేషంటు పరిస్థితి చాలా సీరియస్ అయింది. ఫరవాలేదు, నేను చూసుకున్నానులే. ఇప్పుడు బాగానే ఉంది” అన్నారు.

తరువాత మరో మూడు నాలుగు రోజులు స్వామి సన్నిధిలో ఉండి అమలాపురం తిరిగి వెళ్ళాను.

బద్రీ యాత్ర

స్వామి ఆదేశం ప్రకారం మూడు వారాల తరువాత జూన్ 5వ తేదీనాటికి మద్రాసు చేరుకున్నాను. అక్కడి నుండి జూన్ 7వ తేదీన బద్రీయాత్రకు బయలుదేరాము. బయల్దేరినప్పుడు మేము అందరం కలసి 120 మందిమి ఉన్నాము. హరిద్వార్ లో గవర్నర్ బూర్గుల రామకృష్ణారావు గారి బంగ్లాలో స్వామి మమ్మల్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు, “మనం తిండి తిప్పలకోసం రాలేదు. యాత్రలకొచ్చి పాత్రల మాదిరి శబ్దం చేస్తే ప్రయోజనం లేదు. నిజమైన తిండి - భగవత్ చింతన, సద్గుణ ప్రవర్తన, సదాలోచన. మీరు ప్రత్యక్షంతో పరోక్షాన్ని చూడవచ్చారు. అందరూ శిలారూపంలో ఉన్న బద్రీనారాయణుని దర్శింపవస్తే, మీరు ప్రత్యక్ష నారాయణునితో పరోక్ష నారాయణుని దర్శింపరావడం మీ జన్మాంతర భాగ్య విశేషం” అన్నారు.

మేమంతా స్వామి వెంట బద్రీనాథ్ ఆలయంలోకి వెళ్ళాము. ఆలయకమిటీవారు గౌరవపూర్వకంగా స్వామికి స్వాగతం పలికారు. స్వామి ఒక వెండి పళ్ళెం తెప్పించి తమ హస్తచాలనంతో బద్రీ నారాయణుని వెండి విగ్రహాన్ని సృష్టించి అందులో ఉంచారు. ఆ వెంటనే సహస్ర దళ

బద్రి ఆలయంలో శ్రీ సాయినారాయణుని సంకల్పసృష్టి

స్వర్ణకమలాన్ని సృష్టించారు. ఆ తరువాత నేత్రలింగాన్ని సృష్టించి ఆ కమలంలో పెట్టారు. పూర్వం ఆదిశంకరులు ఇక్కడ ప్రతిష్ఠించిన లింగమిదేనని చూపించారు.

ఆలయం ఎదురుగా ఉన్న మా వసతి గృహానికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత స్వామి పావన గంగాజలం ఉన్న ఒక చిన్న వెండి చెంబు సృష్టించారు. దానికి అడుగున ఒక చిల్లుంది. “ఈ నీళ్ళు గంగోత్రినుంచి తీశాను. మనం ఇప్పుడు లింగానికి అభిషేకం చేద్దాము” అన్నారు. భద్రంగారు వేదమంత్రాలు చదువుతుండగా, స్వామి నేత్రలింగానికి అభిషేకం చేశారు. తరువాత 108 స్వర్ణ బిల్వదళాలను సృష్టించి అభిషేకించారు. కస్తూరిగారు, “తుమ్మిపూలు, స్వామీ” అంటే, అప్పుడే విచ్చిన తెల్లటి తుమ్మిపూలను సృష్టించి అందరిచేత ముట్టించి అభిషేకం చేశారు. ఆ తర్వాత నేత్రలింగం అదృశ్యమైపోయింది. ‘ఎక్కడినుండి వచ్చిందో అక్కడికి వెళ్ళిపోయింది’ అన్నారు.

ఎంతసేపూ స్వామికి దగ్గరగా ఉండాలనేదే మా అందరి తాపత్రయం. బద్రికి మేము స్వామి వెంట నడుచుకుంటూ వెళుతుంటే, కొండల్లో మా అందరికీ స్వామితో కలసి ఫోటో తీయించుకొనే భాగ్యం దక్కింది.

ఒకచోట కొండచివర ఒక ఆవు గడ్డి మేస్తూ కనిపించింది. మేము చూస్తూండగానే అది కొనకు వచ్చి అంత ఎత్తునుండి ధడేలున క్రిందికి పడిపోయింది. “అయ్యో, స్వామీ, ఆవు పడిపోయింది” అన్నాను. “అది స్వామి దృష్టిలో పడింది. ఏమీ కాదులే” అన్నారు. ఆవు వెల్లకిలా పడిపోయింది, దాని పని అయిపోయిందనుకున్నాను. కానీ, అది వెంటనే లేచి మామూలుగా వెళ్ళిపోయింది. ఇలాంటి సంఘటనలు మనకు పాఠాలు నేర్పుతాయి. స్వామి దృష్టి మనపై ఉండాలి. వారి దృష్టిలో మనం ఉన్నామంటే మనకు ఎలాంటి అపాయమూ జరగదు.

అలాగే, బద్రినుండి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు మరో అద్భుతం జరిగింది. మేము మూడు బస్సుల్లో కూర్చున్నాము. మూడు కార్లు ముందుకు వెళ్ళాయి. అక్కడ దారి చాలా ఇరుకుగా ఉంది. స్వామి కొండ దాటిన తరువాత కారు దిగి, హడావుడిగా వెనక్కి వచ్చి, “బస్సుల్లో ఉన్నవాళ్ళందరూ మీ హ్యాండు బ్యాగులు పుచ్చుకొని వెంటనే దిగిపోయి త్వరగా అటువైపుకి వచ్చేయండి” అన్నారు. స్వామి ఆదేశం ప్రకారం మేము హ్యాండు బ్యాగులతో గబగబా బస్సులు దిగి ఇవతలికి వచ్చేశాము. మొట్టమొదట స్వామి దగ్గరికి పరుగెత్తింది నేనే! “ఆ పైన చూడు” అన్నారు స్వామి. చూస్తే, ఆ కొండ చీలిపోతోంది. అప్పటికే అది చాలావరకు చీలిపోయి ఏ క్షణమైనా విరిగి పడిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉంది. మేము గనుక ఆ ఇరుకు దారిలో ఆ బస్సుల్లోనే నెమ్మదిగా వస్తూ ఉండియుంటే, ఆ కొండచరియ విరిగి బస్సులపైన పడి చాలా పెద్ద ప్రమాదం జరిగేది. స్వామి ఆదేశం మేరకు మేమంతా గబగబా బస్సులు ఖాళీ చేసి వచ్చేశాము. ఆఖరి వ్యక్తి కూడా ఇటువైపుకి వచ్చిన తరువాతనే స్వామి అక్కడినుండి కదిలారు. మరుక్షణం ఆ కొండచరియ చెవులు చిల్లులు పడేలా శబ్దం చేస్తూ విరిగి పడిపోయింది. ఆనాడు శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధనగిరిని ఎత్తాడంటే చాలామంది నమ్మటంలేదు. ఇక్కడ స్వామి కేవలం తమ చూపుతో ఆ కొండచరియను క్రిందపడిపోకుండా అంతసేపు అలా పట్టి ఉంచడం మేము ప్రత్యక్షంగా చూశాము. మనం సునిశితంగా గమనించాలేకానీ స్వామి సన్నిధిలో మనకు ప్రతి క్షణం అద్భుతాలు కనిపిస్తూనే ఉంటాయి.

ప్రత్యక్షంతో పరోక్షానికి: శ్రీ సాయినారాయణునితో బద్రి యాత్రకు వెళ్ళిన భక్త బృందం
(వెనుక వరుసల్లో భగవాన్‌ని సులభంగా గుర్తించవచ్చు)

అనుగ్రహ రక్షణ

1963లో స్వామి రాజమండ్రి వచ్చారు. మార్చి 26, 27, 28 తేదీల్లో విద్యనృహాసభలు జరిగాయి. ఆ మూడు రోజులు స్వామిని దర్శించుకోడానికి జనం విపరీతంగా వచ్చారు. మేము కంట్రోలు చేయలేమని పోలీసులు చేతులెత్తేశారు. నేను చేసుకుంటానన్నారు స్వామి. రామారావుగారి ఇంటి వెనుక గల మైదానంలో జనం కూర్చున్నారు. ఎవ్వరికీ ఎలాంటి ఇబ్బందీ కలుగలేదు.

అప్పుడే మా తమ్ముడు లింగమూర్తి కలకత్తాలో ఎమ్.బి.బి.ఎస్. పూర్తిచేసి వచ్చాడు. ఇక్కడ స్వామి చేసిన ఒక 'మిరకిల్' చెప్పాలి.

“లింగమూర్తి, నీ ఫ్రెండు అజిత్ ముఖర్జీని రమ్మని టెలిగ్రామ్ ఇవ్వు” అన్నారు స్వామి.

అజిత్ ముఖర్జీ కలకత్తాలో ఉన్నాడు. అతనికి అసలు స్వామిగురించి తెలియదు. కానీ, స్వామి చెప్పారు కదా అని మా తమ్ముడు టెలిగ్రామ్ ఇచ్చాడు. అజిత్ మరుసటిరోజు ప్రొద్దున్నే వచ్చి స్వామి సన్నిధిలో వ్రాలాడు. దండమూడి రామారావుగారింట్లో స్వామి అతనితో మాట్లాడి, శిరిడి

సాయి, పర్తిసాయి, మహావిష్ణువు ఉన్న ఒక పెద్ద లాకెట్ సృష్టించి ఇచ్చారు. “ఇది ఎప్పటికీ నీ పర్సల్ పెట్టుకో, తీయకు, నీకు చాలా అవసరం” అని చెప్పారు.

అతను ఇంటికి వెళ్ళగా మిలట్రీలో అపాయింట్మెంట్ ఆర్డరు రెడీగా ఉంది. అతను జాయిన్ అయ్యాడు. అతనికి రక్ష అవసరమైంది కాబట్టి స్వామి మా తమ్ముడిద్వారా అతనిని పిలిపించారు. అలా మనం ఏ రూపనామాలను కొలచినా స్వామి మన యోగక్షేమాలను చూసుకుంటా రనడానికి ఇదో దృష్టాంతం.

అమలాపురంలో ఆనందదాయి

1965 మార్చి నెలలో స్వామిని అమలాపురం ఆహ్వానించడానికి ముగ్గుర్ని పుట్టపర్తికి పంపించాను. “స్వామిని పిలవడానికి మిమ్మల్ని డాక్టరమ్మ పంపించిందా? స్వామి అంత చవగ్గా ఉన్నాడనుకున్నారా మీరు పిలవగానే రావడానికి!” అని వేళాకోళం చేసి, ఒక కండిషన్ పెట్టారు. “అమ్మగారి ఇంటికి దేవుడు వచ్చాడంటూ జనాలు వచ్చి నన్ను ఇబ్బందిపెట్టకుండా ఉండాలి. నాకు విశ్రాంతి, ప్రశాంతి రెండూ కావాలని చెప్పండి” అన్నారు.

మార్చి 26, 27, 28 తేదీలలో స్వామి అమలాపురం వచ్చి మా ఇంట్లో విడిదిచేశారు. అంతకుముందే అక్కడున్న భక్తులమంతా మీటింగ్ పెట్టుకుని స్వామికి పూర్తి విశ్రాంతి ఇవ్వాలని తగిన ఏర్పాట్లు చేశాము. స్వామి వెంట వచ్చినవాళ్ళను తప్ప ఇంట్లోకి మా బంధుమిత్రులను సైతం ఎవ్వరినీ రానివ్వకూడదని నిర్ణయించుకున్నాము.

స్వామి వచ్చిన రోజున మా స్వంత మేనత్త గేటు దగ్గర నిలబడి, “సరస్వతీ, వీళ్ళు నన్ను రానివ్వడంలేదే” అని కేకలు పెడుతున్నా నేను పట్టించుకోకుండా లోపలికి వెళ్ళిపోయాను. అంత ధ్రువంగా ఉన్నాము. స్వామి ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ బయటనుండి శబ్దాలు రాకుండా ఇరుగు పొరుగువారు అందరూ ఎంతో సహకరించారు. ఆ వీధిలో అందరి ఇళ్ళ ముందు ముగ్గులు వేసి అందంగా తీర్చిదిద్దారు. ప్రతి ఇల్లు ఒక చలివేంద్రంగా మారిపోయి వచ్చిన జనాలకి మజ్జిగ, పానకం ఇస్తూనే ఉన్నారు.

శ్రీ గోగినేని వేంకటేశ్వరరావు ఎవ్వరికీ తెలియకుండా స్వామిని మీటింగ్ కి ఎలా తీసుకెళ్ళాలో ప్లాను వేసి తానే కారు డ్రైవ్ చేస్తూ తీసుకెళ్ళారు. వారంరోజుల ముందు నుండి కూలీలను పెట్టుకోకుండా హైస్కూలు గ్రౌండ్ అంతా మేమే శుభ్రం చేశాము. బ్యారికేడ్లు కట్టాము. ఇంట్లో ఉన్న పట్టుచీరలన్నీ తీసుకెళ్ళి గ్రౌండ్ లో స్వామి భక్తులమధ్య నడుస్తూ దర్శనమిచ్చే దారి పొడవునా పరిచాము. మీటింగ్ అయిపోగానే చీరలన్నీ తెచ్చి మా అరుగుమీద వేశారు. అది చూసి స్వామి, “ఏమిటీ పిచ్చి! నీ చీరలన్నీ నీకు మళ్ళీ దక్కుతాయనుకున్నావా ఇలా చేస్తే?” అని నన్ను తిట్టారు, చిన్నపిల్లని తండ్రి కోప్పడినట్లే.

మూడవరోజు స్వామి భోజనం చేస్తుంటే బయట జనం ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ అనడం వినిపించింది. వెంటనే స్వామి అన్నం చేతిని దులిపేసుకుని దర్శనం ఇవ్వడానికి బాల్కనీలోకి వెళ్ళారు.

ఆరోజు బయట జనాలని ఉద్దేశించి ప్రసంగించడానికి స్వామి డాబా ఎక్కిారు. ఎండ బాగా ఉంది. స్వామి నిలబడి మాట్లాడుతుంటే పిల్లలు నాలుగు కొబ్బరాకులు పట్టుకెళ్ళి స్వామి నిలబడినచోట పందిరిలా ఏర్పాటు చేశారు.

‘శబరి’కి సాయిరాముని దర్శన భాగ్యం

నాలుగవరోజు స్వామి రాజమండ్రికి ప్రయాణ మయ్యారు. మా తమ్ముడు డ్రైవింగ్ చేస్తుంటే వెనుక సీట్లో స్వామి కూర్చున్నారు. నన్ను చూసి, “నువ్వు రా” అన్నారు.

“కుర్రాళ్ళంతా చాలా శ్రమపడ్డారు స్వామీ, వాళ్ళకి ప్రసాదం, పాదనమస్కారం ఇవ్వండి” అని ప్రార్థించాను. అప్పటికే రాత్రి తొమ్మిది దాటింది. “ఇప్పుడు ఆఖరి నిమిషంలో ఇదికూడా పెట్టావా? టైమ్ లేదు, సరే ఇలా పట్టుకురా” అని విభూతి ప్రసాదంలో చేయిపెట్టి కలిపి, “అందరూ తీసుకోండి” అన్నారు.

నేను మా తమ్ముని పక్కన కూర్చున్నాను. కారు బయలుదేరింది. రాజమండ్రి వెళ్ళడానికి జంక్షన్ దగ్గర ఎడమవైపుకి మళ్ళాలి. కానీ, “కుడివైపుకి పోనీయి” అన్నారు స్వామి.

“కుడివైపుకి ఎక్కడికి స్వామీ?” అన్నాను.

“నువ్వు ఊరికే కూర్చో” అన్నారు. స్వామి దారి చెవుతూ గైడ్ చేస్తున్నారు, మా తమ్ముడు డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు.

విజయలక్ష్మి ప్రెస్ దగ్గర కారు ఆపించి ఒక ఇంట్లోకి వెళ్ళారు. (తర్వాత తెలిసింది, అది ప్రశాంతి విద్యవ్యంధుల సభ్యులు బులుసు అప్పన్నశాస్త్రిగారి ఇల్లని) కారు దిగుతూ, “మీరు దిగకండి” అని చెప్పి స్వామి ఒక్కరే లోపలికి వెళ్ళారు. అప్పన్నశాస్త్రిగారి పెద్దకోడలు రెండు అరటిపళ్ళు స్వామి చేతిలో పెట్టింది. అవి పట్టుకొచ్చి మా తమ్ముడి చేతిలో పెడుతూ, “లింగమూర్తి! ఆకలేస్తోందా? ఇవి తిను” అన్నారు. నిజమే! ఆరోజున వాడికి పనుల ఒత్తిడిలో భోజనానికి టైమ్ దొరకలేదు. జగన్మాత సాయిమాతకు బిడ్డ ఆకలి తెలియదా!

స్వామితో వచ్చినవాళ్ళ కాల్లన్నీ ముందుకు వెళ్ళి పోయాయి. మేము వక్రలంక అనే ఊరుదాటి నాలుగు ఫర్లాంగులు వెళ్ళేసరికి, ‘సీతారామపురం’ అగ్రహారం వచ్చింది. మళ్ళీ స్వామి మెయిన్ రోడ్డుపక్కన కారు ఆపమన్నారు. చుట్టూ చిమ్మచీకటి.... స్వామి ఒక పెద్ద టార్చిలైటు తీసుకున్నారు. “మీరు ఇక్కడే ఉండండి” అని గబగబా గట్టుదిగి క్రిందికి వెళ్ళిపోతున్నారు. అలా నిలబడి చూస్తున్నాము మేము. ఆ కోలనీలో ఆఖరి ఇంటి దగ్గర

స్వామి ఆగారు. క్రింద మెట్టుదగ్గర స్వామి నిలబడ్డారు, ఒకావిడ హారతి పళ్ళెంతో గబగబా బయటికి వచ్చి పైమెట్టుమీద నిలబడి స్వామికి హారతి ఇస్తోంది. ఆమెకి పాదనమస్కారం ఇచ్చి అంతే వేగంగా వచ్చి కారులో కూర్చున్నారు స్వామి.

అది కొల్లూరి సోమశేఖర శాస్త్రిగారి ఇల్లని తర్వాత తెలిసింది. ఆయనకూడా ప్రశాంతి విద్యనృండలి సభ్యులు. ఆయన భార్యకు పాపం ఒక కాలు కుంటి. ఒకసారి ఆమె పుట్టపర్తికి వచ్చినప్పుడు స్వామి, “నువ్వు ఇంక పుట్టపర్తికి రానక్కర్లేదు, శబరిలా ఇంట్లో ఉండు, నేనే వచ్చి నీకు దర్శనమిస్తాను” అని ఆమెకు చెప్పారట. ఆవిధంగానే వెళ్ళి దర్శనమిచ్చి స్వామి తమ వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకున్నారు.

గొలుసు వచ్చేసింది!

రాజమండ్రి చేరుకునేటప్పటికి అర్ధరాత్రి దాటింది. నిదమర్తి సత్యంగారి ఇంట్లో మకాం పెట్టారు. మర్నాడు పొద్దుట లేచాము. స్వామి రమ్మంటూనే నేను ఉన్న పళంగా బయల్దేరాను కాబట్టి, టూత్ బ్రష్, పేస్టు, బట్టలు ఏమీ తెచ్చుకోలేదు. ఇంతలో మా ఇంట్లో పనిచేసే అబ్బాయి వచ్చి, “అమ్మగారూ, మీ టూత్ బ్రష్, బట్టలూ తెచ్చానండీ” అంటూ, “ఇలా రండి” అని మెల్లగా నన్ను బయటకు తీసుకెళ్ళి, “కృష్ణుని మెడలో బంగారు గొలుసు మీరు పట్టుకొచ్చారా?” అని అడిగాడు.

వాడి మొహం చూస్తే నాకు అర్థమైంది... గొలుసు కనిపించక ఇంట్లో అందరూ కంగారుపడుతున్నారని. దీని గురించి అనవసరంగా గొడవ కాకూడదన్న ఉద్దేశ్యంతో, “అవునురా, నేను పట్టుకొచ్చేశాను” అన్నాను. “హమ్మయ్య, మీరు తెచ్చారని తెలియక దానిని ఎవరో దొంగిలించారని ఇంట్లో అందరూ కంగారుపడుతున్నారమ్మా” అని చెప్పి వాడు వెళ్ళిపోయాడు.

రాజమండ్రి విశ్వేశ్వరాలయంలో స్వామి నిదమర్తివారి చేత యాగం చేయించారు. నాలుగు రోజులు గడిచాయి. ప్రతిరోజు పొద్దున్నే మా తమ్ముడు కారు డ్రైవ్ చేసుకుంటూ అమలాపురం నుండి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకొని మళ్ళీ ఆసుపత్రి ద్యూటీకి వెళ్ళిపోయేవాడు. నాలుగవరోజు

ఏ పుట్టపర్తిలో...

భువనచంద్ర

ఏ పుట్టపర్తిలో స్నానమాడిన క్షణమె
లక్షగంగా స్నాన ఫలము దక్కు
ఏ పుట్టపర్తిలో గాలి పీల్చిన క్షణమె
కోటి జన్మల పుణ్యఫలము దక్కు
ఏ పుట్టపర్తిలో అడుగుపెట్టిన క్షణమె
వైకుంఠవాసుడే నిన్ను చేరు
ఏ క్షణము నీ నోట సాయినామము రాగ
ఆ క్షణమె పాపంబు సమసిపోవు
అట్టి పుట్టపర్తిని గాంచని కన్నులేల?!
పర్తివాసుని గొలువని కరములేల?!
లోకమందున భేదాల నన్ని మరచి
సాయి సన్నిధి చేరుటే మోక్షమయ్యా!

స్వామి మా తమ్ముడితో, “లింగమూర్తి, రేపు టాన్సిల్స్ ఆపరేషన్ చేయడానికి ఎవరినో పేషంటును పిలిచావు కదా!” అన్నారు. నిజమే. కానీ, మేమెవ్వరం స్వామికి ఆ విషయం చెప్పనేలేదు. “కాబట్టి, రేపు పొద్దున్న రావద్దు, ఆపరేషన్ ముగించుకొని మధ్యాహ్నం బయల్దేరి రా. మీ కారులోనే రాజోలు వెళదాం” అన్నారు.

స్వామి ఆదేశించినట్లు ఆపరేషన్ ముగించుకొని, మరుసటిరోజు అంటే, ఏప్రిల్ 5వ తేదీ మధ్యాహ్నం మా తమ్ముడు వచ్చాడు.

“మీతో అమలాపురంలోనూ మాట్లాడలేదు, ఇక్కడా మాట్లాడలేదు. రండి, ఇప్పుడు మాట్లాడుతాను” అని మమ్మల్ని పిలిచారు.

స్వామి మంచంపైన కూర్చున్నారు, మేము వారి పాదాలదగ్గర కూర్చున్నాము.

స్వామి మాతో సంభాషిస్తుంటే మధ్యమధ్య మా తమ్ముడు నన్ను గోకుతున్నాడు, కృష్ణుని గొలుసు పోయిన విషయం స్వామికి చెప్పమని. అది గమనించి స్వామి, “ఏమంటున్నాడు?” అని అడిగారు. “ఏమీ లేదు స్వామీ” అన్నాను. కాసేపు మాట్లాడిన తరువాత మేమేమీ చెప్పకుండా తమంతట తామే అన్నారు, “కృష్ణుని మెడలో గొలుసు పోయిందే అనుకో. దానికి ఎందుకింత రాధాంతం? అక్కడ మీ చెల్లెలు అందరినీ తిట్టేస్తోంది”

“ఎవరు తీశారు స్వామీ?” అడిగాడు మా తమ్ముడు.

“ఎవరు తీస్తే నీకెందుకు? ఎలా పోయిందో అలా వస్తుందిలే. కంగారుపడకు” అన్నారు.

అక్కడినుండి బయల్దేరి ధవళేశ్వరం, ఆ తరువాత లొల్లలాకు గ్రామం దాటుతూ ఉండగా స్వామి ఉన్నట్లుండీ, “ఆ ... వచ్చేసింది” అన్నారు. మా తమ్ముడు కారు ఆపాడు. “కృష్ణుడి మెడలోకి గొలుసు వచ్చేసిందా స్వామీ?” అని అడిగాడు. వాడి దృష్టి అంతా దానిమీదే ఉంది. “వచ్చేసింది అంటే, తీసినవాడి ఇంటికి వచ్చింది” అన్నారు స్వామి.

“స్వామీ, ఆ గొలుసును ఎవరు తీశారు? ఎప్పుడు తీశారు?” అని అడిగాను. “మనం వచ్చేటప్పుడు వలంటీర్లకి ప్రసాదం ఇమ్మన్నావు. లింగమూర్తి కార్టో

ఉన్నాడు. ఆ సమయంలో పెరట్లో కాపలాకి ఎవర్ని పెట్టావు?” అని అడిగారు. పెరట్లో ఎవరూ లేరు, అందరూ వీధిలోనే ఉన్నారు. ఆ సమయంలో పెరట్లోకి వెళ్ళినవాడు దానిని తీసేశాడన్న మాట.

“వాడు తీసుకెళ్ళి దానిని కొబ్బరితోటలో పాతిపెట్టి, పైన ఒక ఇటుకను గుర్తుగా పెట్టాడు. ఇప్పుడే అక్కడి నుండి తీసి దానిని ఒక కాగితంలో పొట్లం కట్టి ఇంటికి తెచ్చాడు, బీరువాలో తన భార్య చీరలమధ్య పెట్టాడు” అన్నారు.

“అలాగైతే అది మా చేతికి ఎలా వస్తుంది స్వామీ?” అని అడిగాడు మా తమ్ముడు.

“అబ్బ! లింగమూర్తి! నీకు ఒకటే కంగారు. ఇదిగో, తీసుకో” అంటూ స్వామి చేయి త్రిప్పగా గొలుసు ప్రత్యక్షమైంది. దానిమీదంతా నల్లమట్టి అంటుకొని ఉంది! మట్టి దులిపి గొలుసును నా చేతికిస్తూ స్వామి, “కృష్ణుడు ఆ విగ్రహంలోనే ఉన్నాడా? అందరిలోనూ ఉన్నాడు. నీలో కూడా ఉన్నాడు. కాబట్టి, నీవు దీనిని మెడలో వేసుకో, తీయకు” అన్నారు.

ఎప్పుడో రెండు మూడేళ్ళు గడచిన తరువాత ఒకసారి భోజనాల గదిలో ఈ గొలుసు నా మెడలోంచి బయట పడింది. అది చూసి స్వామి, “అదేనా ఇది?” అని గుర్తు చేశారు.

(సశేషం)

కేరళ వరద బాధితులకు అండగా నిలిచిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ

ఇటీవల కేరళ రాష్ట్రం వరద ముంపుకు గురి కావడంతో 300 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయారు, రెండు లక్షలమంది నిరాశ్రయులయ్యారు. వారంతా సురక్షిత ప్రాంతాలకు తరలివెళ్ళవలసివచ్చింది. ఎందరో వారి జీవిత కాలమంతా కష్టపడి సంపాదించిందంతా కోల్పోయి దయనీయ స్థితికి గురికావలసివచ్చింది. అటువంటి విపత్తుర పరిస్థితులలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ ముందుకు వచ్చి, ఆ రాష్ట్రంలో ప్రకృతి వైపరీత్యానికి గురి అయిన ప్రతి ఒక్క ప్రాంతములో, భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో, అనుగ్రహముతో సేవలను అందించింది. 1700 మంది సేవాదళ్ళ సభ్యుల సహకారంతో, 1600 మంది ప్రాణాలను కాపాడగలిగింది. 56,000 మంది వరద బాధితులను ఆదుకుంది సాయి సంస్థ. అంతేకాక, రెండు కోట్ల రూపాయల విలువైన నిత్యావసర వస్తువులను, మందులను పంపిణీ చేసింది. వరదలో చిక్కుకున్నవారిని కాపాడడం, ఉపశమనాన్ని కలిగించడం, పునరావాసాన్ని కల్పించడం అన్న మూడు స్థాయిలలో ఈ సేవలను నిర్వహించడం జరిగింది. ❖

దీపావళి దివ్య సందేశం:

తమస్సునుండి జ్యోతిలోనికి...

ప్రేమస్వరూపులారా!

నరకాసురుని ముఖ్యపట్టణం ప్రాగ్జ్యోతిషపురము. 'ప్రాక్' - అనగా ముందు, 'జ్యోతి' - అనగా వెలుగు, 'ష' - అనగా మరచిపోవడం. ముందుజ్యోతి అనగా ఆత్మజ్యోతి. కనుక, ప్రాగ్జ్యోతిషపురంలో నివసించేవారు ఆత్మజ్యోతిని మరచిపోయిన వారన్నమాట. నరకాసురుడు ఆత్మతత్వాన్ని మరచిపోయి, దేహభిమానాన్ని పెంచుకొని అజ్ఞానాంధకారంలో కాలం గడుపుతూ వచ్చాడు. సకల అనర్థములకు మూలకారణం దేహభిమానమే. దేహభిమానంతో అధోగతికి ప్రయాణం చేసేవాడు నరకుడు, ఆత్మాభిమానంతో ఊర్ధ్వగతికి ప్రయాణం చేసేవాడు నరుడు. కనుక, మన జీవనజ్యోతిని ఊర్ధ్వగతిగా ప్రజ్వలించజేసుకోవాలి. అనగా, నిశ్చలమైన చిత్తమును, ఉత్తమమైన భావములను, పవిత్రమైన చర్యలను అభివృద్ధి గావించుకోవాలి.

ఈ దీపావళిరోజున ఒక్క జ్యోతితో అనేక జ్యోతులను వెలిగిస్తున్నాము. అనగా, ఒక్క పరంజ్యోతియే అనేక జీవన జ్యోతులను వెలిగిస్తున్నదనే సత్యాన్ని దీపావళి పర్వదినము ప్రబోధిస్తున్నది. పండుగ రోజులలో తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే శిరః స్నానం చేయడం, నూతన వస్త్రములను ధరించడం, ఇల్లువాకిళ్ళు పరిశుద్ధం చేసుకొని పచ్చని తోరణాలు కట్టడం మన భారతీయ సంప్రదాయం. దీని అంతరార్థం ఏమిటి? పాత, రోత భావాలను వీడి నిత్యనూతనమైన జీవితాన్ని గడపాలి. అంతర్బహిష్కృద్ధిని పోషించుకోవాలి. వేదము, “అంతర్బహిష్కృత తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః” అన్నది. కనుక లోపల, వెలుపల పరిశుద్ధంగా ఉండాలి. బాహ్యశుద్ధికి నీరు అవసరం, అంతశుద్ధికి ప్రేమ అవసరం. ఈనాటి మానవుని కష్టనష్టములకు మూలకారణం మనోమాలిన్యమే. ఈ ప్రపంచమే మానవునికి కష్టనష్టములను

అందిస్తున్నదని దీనిపై నెపం వేయకూడదు. మానవుడే ప్రపంచాన్ని బాధపెడుతున్నాడు. మానవుని హృదయం పరిశుద్ధంగా లేకపోవడంచేతనే ప్రపంచం అశాంతికి గురి అవుతున్నది. “యద్భావం తద్భవతి”. చిత్తశుద్ధి ఉన్నప్పుడే జ్ఞానసిద్ధి కలుగుతుంది. లేకపోతే అజ్ఞానాంధకారం ఆవరించి అశాంతికి గురిచేస్తుంది.

ఒకానొక సమయంలో గోపికలు - “కృష్ణా! నీవు అనేక అల్లరి పనులు చేస్తున్నావని నీ తల్లి నిన్ను కొట్టడానికి

ప్రయత్నించినప్పుడల్లా నీవు ఎక్కడికో పరుగెత్తి పోయి దాగుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు. నీవు తల్లితో దెబ్బలు తినకుండా దాగుకొనడానికి సరియైన ప్రదేశం ఒకటి ఉన్నది. అదే మా హృదయం. అది అజ్ఞానాంధకారంతో నిండిపోయింది. నీవు అందులోకి ప్రవేశించి దానిని ప్రజ్ఞానంతో ప్రకాశింపజేసి మాకు సహాయం చేయి” అని ప్రార్థించారు.

భగవంతునితో ఏకత్వం పొందాలంటే...

బొగ్గు ఒకచోట, నిప్పు ఒకచోట ఉన్నంతవరకు బొగ్గు నిప్పు కాజాలదు. బొగ్గు నిప్పుగా మారాలంటే దానిని నిప్పుకు సమీపంగా తీసికొనిపోవాలి, దానిపై గాలి వీచాలి. అదేవిధంగా, భగవంతునితో ఏకత్వం పొందాలంటే భగవంతునికి సమీపంగా వెళ్ళాలి, భగవత్ప్రేమ అనే గాలి వీచాలి. ఈవిధంగా భగవంతునికి ‘నియర్ అండ్ డియర్’గా ఉన్నప్పుడు, “బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మైవ భవతి” అన్నట్లుగా, ఇద్దరూ ఒక్కటైపోతారు. దీనికి ఏ సాధనలూ అక్కరలేదు. పరిపూర్ణమైన, నిర్మలమైన ప్రేమ ఒక్కటి ఉంటే చాలు. హృదయాన్ని విశాలం గావించుకోవాలి, విశాలమైన ప్రేమతో జీవించాలి. అది కేవలం దైవం నుండియే ప్రాప్తిస్తుంది. దైవం దేనినైనా ఇవ్వగలడు. తనను తానే ఇచ్చుకోగలడు. అడిగితే ఇస్తాడు, తడితే తలుపు తెరుస్తాడు, పిలిస్తే పలుకుతాడు. కానీ మానవుడు దైవాన్ని పిలవడంలేదు, దయ్యాలను పిలుస్తున్నాడు; మోక్షద్వారాలను తట్టడం లేదు, నరకద్వారాలను తడుతున్నాడు.

అమృతత్వానికి మార్గం

మోక్షమంటే ఎక్కడో ప్రత్యేకంగా లేదు. మోహక్షయమే మోక్షం. మోహాన్ని తగ్గించుకోవడానికి వైరాగ్యం చాలా అవసరం. ఈనాటి మానవుడు కేవలం ప్రకృతికోసం జీవిస్తున్నాడు. ఈ ప్రకృతిని ఆధారం చేసుకోకూడదు. ఈ ప్రకృతికి ఆధారం ఒకటున్నది.

అదే దైవత్వం. దానిని ఆధారం చేసుకోవాలి. దైవాన్ని ఆధారం చేసుకుంటే అన్నీ మనకు సులభంగా నెరవేరుతాయి. ఈ ప్రకృతి పదార్థములతో కూడినది. మీరు కేవలం పదార్థములపై ఆధారపడటంచేతనే పరార్థమును మరచిపోతున్నారు. పదార్థమును త్యజించి పరార్థంలో ప్రవేశించాలి. అప్పుడే యథార్థం మీకు అర్థమవుతుంది. ‘తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మా అమృతంగమయ’, తమస్సునుండి జ్యోతిలోనికి ప్రవేశించాలి. అదే అమృతత్వము. ‘రిమూవల్ ఆఫ్ ఇమ్యూరాలిటీ ఈజ్ ది ఓన్లీ వే టు ఇమోర్టాలిటీ’ దుర్గుణత్వాగమే అమృతత్వానికి మార్గం. హృదయంలో భగవంతుని ప్రవేశపెట్టుకున్నప్పుడే ఇది సాధ్యమవుతుంది. చెప్పినట్లు వినండి. చెప్పినది విననప్పుడు ప్రమాదానికి గురికావలసివస్తుంది.

మంచిమాట వినరు మనసిచ్చి చెప్పిన

చెడ్డమాటలంత చెవిని చేరు

ఇట్టివారు నన్ను ఎరుగంగనేర్తురా?!

ఎంత చదువు చదివి ఏమి ఫలము?!

రావణుడు అరవై నాల్గు విద్యలు నేర్చాడు. కానీ ఏమి ప్రయోజనం? దైవానుగ్రహానికి పాత్రుడు కాలేదు. బుకిష్ నాలెడ్జ్ కృత్రిమమైనది. ప్రాక్టికల్ నాలెడ్జ్ అత్యవసరం. ప్లాస్టిక్ గులాబీ పుష్పంపై ఒక్క తుమ్మెదైనా వ్రాలదు. ప్లాస్టిక్ ద్రాక్షపళ్ళ దగ్గరకు చీమలు, దోమలుకూడా వెళ్ళవు. కారణమేమిటి? అవి కృత్రిమమైనవి. అదేవిధంగా కృత్రిమమైన చదువులవల్ల ప్రయోజనం లేదు. నీవెవరో నీకు తెలియకపోతే, ఫలములేని వృక్షమువలె, రసములేని ఫలమువలె జీవితం నిష్ప్రయోజనమైపోతుంది. మొట్టమొదట నిన్ను నీవు తెలుసుకోవాలి. ఇదే ఈ పర్వదినము బోధించే పవిత్రమైన సూక్తి.

(దీపావళి దివ్యోపన్యాసంనుండి)

మధుర మోహనములు మా స్వామి పలుకులు

కృష్ణం విజయమ్మ

హృదయం నుంచి ఎగసి వచ్చి శ్రోతల హృదయాలను సూటిగా తాకే దివ్యవాగ్విలాసం సరళ సుందరమైన స్వామి భాషలో గోచరిస్తుంది. అలతిఅలతి పదాలలో అనల్పార్థాన్ని ఇమిడ్చి, సూటిమాటలతో సూక్ష్మధర్మాలను స్వామి తెలియజెప్పే పరమాద్భుతమైన తీరును గమనిస్తే, “ఇక్షురసముకన్న ద్రాక్షరసముకన్న పువ్వుకన్న పాపనవ్వుకన్న మధుర మోహనములు మా స్వామి పలుకులు...” అన్న భావనతో హృదయం పరవశిస్తుంది. బంగారానికి తావి యద్దినట్లు భాషలో ప్రాసను ఇమిడ్చి, మన మేధాశక్తికి అందని అంతరార్థములను, నిగూఢమైన ఆధ్యాత్మికతత్త్వములను పాలలో తేనె కలిపినట్లుగా రంగరించి అందించడంలో స్వామికి సాటి స్వామియే. మధురాతిమధురమైన వారి భాష, ప్రాసలలోని ఆణిముత్యాలను ఏరుకొని ఆనంద జలధిలో ఆటలాడుదామా?!

ఆరోజుల్లో ప్రభువు బృందావనానికి వేంచేయడం మా పాలి భాగ్యవిశేషం. చక్కెర పందిట్లో అమృత వర్షం కురిసినట్లే! ప్రభువు నిండు ప్రేమతో ప్రసాదించిన జరీ చీరలను ధరించి, బృందావనం ముందర నిలబడి వారి దివ్యదర్శనానికై వేచియుండేవారం. ఒకనాడు ప్రభువు కనకాంబరధారులై, తారాగణం నడుమ శశాంకుని రీతి భక్తబృంద పరివేష్టితులై నడచి వస్తూ మమ్మల్ని చూసి, “ఏమిటి, కొలువు బొమ్మల్లా నిలబడ్డారు” అన్నారు. ఈ మొద్దు మొహాలకు ఆ ముద్దు మాట తలకెక్కిలేదు. అందరినీ తేరిపార జూచి, నవ్వుతూ, “దసరా కొలువు బొమ్మలా?” అని అంటుంటే, “అవును స్వామీ” అంటూ మురిసిపోయాం.

❖❖❖

బృందావనంలో ఒకరోజు ఇద్దరు మహిళలు మాట్లాడుకొంటున్నారు. “ఈరోజు నేను సంతకు వెళ్ళి వచ్చాను. కానీ, ఏమీ కొనలేకపోయాను. వెలలు మండిపోతున్నాయి” అని అంటుంటే, ప్రభువు మెల్లగా వేంచేసి, “మండిపోతున్నది వెలలు కాదు, మీ తలలు. మీ తలలో సంత గోలే ఉంది. ఈ సంత గోల మాని భగవత్ చింతన చేయండి. ‘టైమ్ వేస్ట్ ఈజ్ లైఫ్ వేస్ట్’ అంటూ

సాగారు. చిన్న మాటలో కొండంత అర్థం దాగి ఉంది. వేదాంతమంతా అందులోనే ఇమిడి ఉంది.

ఒకనాడు బృందావనకిశోరుని రాకకై మేమందరం బారులుతీరి కూర్చోని వేయి కనులతో వేచియుండగా ప్రభువు వేంచేశారు. చల్లని చందమామలా నవ్వుల పువ్వులను విసురుతూ నడచి వస్తూంటే, ఒకామె, “స్వామీ, ఒంట్లో బాగా లేదు” అంది. “ఇంట్లో బాగుంటే ఒంట్లోనూ బాగుంటుంది” అంటూ సాగిపోయారు. ఒక్క దెబ్బతో తేల్చేశారు ఆమె సమస్యను.

❖❖❖

ఒక భక్తుని చూచి, “నీ పేరేమిటి?” అన్నారు. “పాండురంగ” అన్నాడు. “మరి ఈ పాండురోగమేమిటి?” అని అంటుంటే, అతను కన్నీరు కారుస్తూ ప్రభువు పాదాలపై పడ్డాడు. “ఇది నీవు క్రిందటి జన్మలో చేసిన పాపానికి ఫలితం. అయినా, పోతుందిలే” అంటూ విభూతి సృష్టించి ఇచ్చారు. అది పోయిందని వేరుగా చెప్పవలసిన అవసరంలేదు కదా!

మరొక అతను చక్కగా విభూతి పెట్టుకొని, రుద్రాక్షమాల ధరించి వినయంగా కూర్చోని ఉన్నాడు. ప్రభువు అతనిని సమీపించి కళ్ళతోనే ప్రశ్నించారు,

యేమిటని. “నేను కాళీ భక్తుడను స్వామీ, నా పేరు కాళీదాసు” అని అంటుంటే ప్రభువు మందహాసంతో, “కాళీదాసునని ఖాళీగా కూర్చోకు. సేవలో పాల్గొను. చక్కగా స్మరించు, తరించు” అని ఉద్ఘోషించారు.

భజన జరుగుతూ ఉంది. అందరూ తన్మయులై పాడుతున్నారు. ప్రభువు భక్తుల మధ్య రాజాధిరాజులా, రాజహంసలా అడుగులు వేస్తూ ఉండగా ఒకతను లేచి, “స్వామీ, నేను ఘటం వాయిస్తాను” అన్నాడు.

“నీ కడుపే ఒక ఘటంలా ఉంది. ముందు నీ కడుపును వాయింపు. దానిలో ఉన్న మలినమంతా పోతుంది” అన్నారు. నిజంగానే అతడు కడుపు నొప్పితో బాధపడేవాడు. ప్రభువు ఆ మాట అన్న తరువాత తనకు కడుపునొప్పి మటుమాయమైపోయిందని అతను మురిసిపోతూ చెప్పాడు.

❖❖❖

ప్రభువు పలికే పదజాలంలో ఆకట్టుకొనే భాష - ప్రాసలు ఒక్కొక్కసారి మన రాగ, రోగాలను కోసివేసే

పడునైన కత్తివలె ఉంటాయి. అటువంటి సంఘటన నొకదానిని చూద్దామా.

ప్రభువు బృందావనంలో ఉన్నారంటే, రొట్టె విరిగి నేతిలో పడ్డంత సంబరం మాకు. జనం మరీ ఎక్కువగా ఉండరు. విశాలమైన స్థలం. చెట్లుచేమలతో ప్రకృతి రమణీయంగా హాయిగా చల్లగా ఉంటుంది. ప్రభువుకూడా ఎంతో తీరికగా, నెమ్మదిగా భక్తుల మధ్య తిరుగుతూ, కొందరిని ఆటపట్టిస్తూ చిత్తచోరులై, చిద్విలాసులై సంచరిస్తూంటారు. ఒకామె, ఆజానుబాహురాలు, ముఖంపైన పెద్ద కుంకుమబొట్టుతో, తెల్లటి చీర ధరించి, చేతిలో పెద్ద గులాబీ పువ్వుం పట్టుకొని కళ్లు మూసుకొని కూర్చొని ఉంది. వేంచేశారు సాయి గోపాలుడు. గులాబీ పువ్వుం అందుకొని, మందహాసంతో యేమిటీ అన్నట్టు చూశారు. “నేను హరిద్వార్‌నుండి వస్తున్నాను స్వామీ, నా పేరు రాధామాయి” అన్నది. ప్రభువు తక్కున, “మాయి కాదు, మాయ, మాయ! ఇంకా మాయలోనే ఉన్నావు. మాయను జయిస్తేనే ‘మాయి’వి కాగలవు” అని కాస్త తీక్షణంగానే పలుకుతూ ముందుకు అడుగేశారు.

బహుశా, ఆమె తానొక గొప్ప భక్తురాలినని, స్వామి మెచ్చుకోవాలని, మెచ్చుకుంటారని యెదురు చూచినట్లు అనిపించింది. అయితే, సర్వమెఠిగిన సర్వాంతర్యామికి తెలియనిదేమున్నది! ‘కీలెరిగి వాత పెట్టడం’ వారికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య. మనలో అహంకారం తలెత్తగానే కూకటి వేళ్ళతో దాన్ని లాగి పారేస్తారు. అహం + కారం = అహంకారం. అహంకారంలో ఆ ‘కారం’ పోతే నీ ఆకారం చక్కబడుతుంది, అని భగవాన్ సెలవిస్తూంటే ఆ భాషా సౌందర్యానికి మురిసిపోయాం.

❖❖❖

కాస్త మలుపు తీసికొని సేవారంగంలోకి ప్రవేశించి స్వామి పలుకుల మాధుర్యాన్ని చవిచూద్దాం. సేవాదళ్ మీటింగని సభ్యులందరూ హాజరయ్యారు. ప్రభువు వేంచేశారు. “ఇంకా ఎందుకు ఆరంభించలేదు?” అని అడిగారు. ఎవ్వరూ బదులివ్వలేదు. “ఓహో, మీ స్టేట్ కోఆర్డినేటర్ రాలేదనా? అదిగో, వస్తున్నాడు” అన్నారు. అతను పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. “నీ పేరు ఎల్.కె. రావు కదూ? అనగా, ‘లేట్ కమింగ్ రావు’ అని అర్థం” అని

ప్రభువు అంటుంటే ఆయన సిగ్గుతో తలదించుకున్నాడు. ఆయన పేరు లక్ష్మీకాంతారావు. అంత మంచిపేరును పూర్తిగా పలుకకుండా స్టైలుగా 'ఎల్.కె. రావు' అని పెట్టుకొన్నాడు. 'లేట్ కమింగ్ రావు' అనేది సార్థకమైంది.

ప్రభువు దర్శనమిస్తూ, అలా తిరుగుతూ ఒకచోట నిలబడ్డారు. సుమారు 50 మంది గ్రూపుగా కూర్చోని ఉంటే, “ఏమి సమాచారం?” అని అడిగారు. “సేవ చేయడానికి వచ్చాము స్వామీ” అన్నాడు ఆ గ్రూపు లీడర్. “నీ పేరేమిటి?” అని ప్రభువు అడుగగా, “పీ.డి. దాస్” అన్నాడు. ప్రభువు కనుబొమలు ముడిచి చిలిపి నవ్వుతో, “పీడించే దాసువా?” అని అంటుంటే, అందరూ అది వాస్తవమైన మాటే అని లోలోపల ఆనందించారు. ఆ దాసుగారు నిజంగానే తన క్రింద పనిచేసేవారిని పీడించి చులకనగా చూసేవారట. దానినే ప్రభువు వక్క పగుల గొట్టినట్లుగా బట్టబయలు చేశారు. “లీడర్నే అలా ఉంటే, ఇంక క్రిందిస్థాయిలో పనిచేసేవారు ఎలా ఉంటారు?! పీడించకు, ప్రేమించు” అని చక్కగా అతనికి బుద్ధి చెప్పారు. స్వామివద్ద దాపరికమనేది కుదరదు.

బైట వరండాలో ఇద్దరు సేవాదళ్ సభ్యులు చర్చించుకొంటున్నారు. “అమ్మో, సేవ చేయటం అన్నది అంత సులభం కాదు. చాలా ఓపిక ఉండాలి. ఎంతో శ్రమతో కూడిన పని” అంటుంటే, ప్రభువు మందహాసం చేస్తూ వారి ముందర నిలబడి, “ప్రేమతో చేస్తే శ్రమ ఉండదు. ప్రేమ లేకుంటేనే శ్రమ అనిపిస్తుంది” అంటూ అరటిపండు ఒలిచి నోటికి అందించినట్లుగా సేవా ఔన్నత్యాన్ని చక్కగా ఒక్కమాటలో వివరించారు. సాయికి సాటి సాయయే!

ఒక కాలేజి విద్యార్థి ముందు నిలబడి, “నిన్నటి దినం కాలేజికి వెళతానని ఇంట్లో చెప్పి ఎక్కడికి వెళ్లావు?” అని అడిగారు. “కాలేజికి వెళ్ళాను స్వామీ, కానీ, వెళ్ళడం లేటయింది. ఒక క్లాసు మిస్ చేశాను” అని జవాబిచ్చాడు. స్వామి తమ చూపుడు వ్రేలిని ఆడిస్తూ, “మిస్ చేశావా? ‘మిస్’ (అమ్మాయి)తో వెళ్ళావా?” అని నిలదీయడంతో ఆ

పిల్లవాడు సిగ్గుతో, భయంతో తల దించుకున్నాడు. “పిచ్చి ఆటలు మాని బాగా చదువుకో” అని గట్టిగా మందలించి ముందుకు సాగిపోయారు. ఆహా! ఎక్కడికక్కడ స్వామి మాటలు చక్కగా అతికినట్లు సరిపోతాయి. మనలోని లోపాన్ని ఇట్టే చూపుతాయి. మంచిమార్గంలోకి మనల్ని నడిపిస్తాయి. సాక్షాత్ భగవంతుని ముందు మన కుప్పిగంతులు సాగవు. మనం నోరు మూసుకోవాల్సిందే!

ఒకరోజు ఒక మహిళ, “స్వామీ, ఈరోజు వరలక్ష్మీ వ్రతం కదా, లక్ష్మీపూజ చేసుకొన్నాం” అంది. “మీరు ధనంకోసం, భోగ భాగ్యాలకోసం చేసే లక్ష్మీపూజ నాకు నచ్చదు. ఇటువంటి లక్ష్మీపూజకన్న లక్ష్మపూజ చాలా ఉత్తమమైనది. మీ లక్ష్మం ఏమిటి? భగవంతునిలో చేరాలి. ఈ లక్ష్మంతో మీరు పూజించినప్పుడు లక్ష్మి తానుగా ప్రసన్నురాలవుతుంది” అంటూ చక్కగా కనువిప్పు కలిగించారు.

ఇద్దరు బాలవికాస్ పిల్లలు ఒక మూల కూర్చోని గుసగుసలాడుతున్నారు. ఒక అమ్మాయి ఏడుస్తూ, “ఈరోజు అమ్మ నన్ను చాలా కోప్పడింది. సరిగ్గా చదవటం లేదని కోప్పడింది” అని అంటుంటే దయామయులైన సాయిమాత వేంచేసి, వాళ్ళిద్దరినీ బుజ్జగించి కళ్ళు తుడిచి, “అమ్మ కొట్టిందా? అయ్యో పాపం! అమ్మ కోపంలో తాపం ఉంది. అనురాగముంది. మీరు బాగా చదివి అభివృద్ధిలోకి రావాలనేదే కదా ఆ తల్లి ఆరాటం” అంటూ తల్లి ప్రేమను వివరించారు. సాయిమాత సాక్షాత్తు జగన్మాత కదా!

ఇంక, మరో మలుపు తిరిగి వైద్యరంగంలోకి దృష్టి సారిద్దామా? ఒక డాక్టరుగారితో సంభాషిస్తూ ప్రభువు ఇలా చెప్పారు, “మీరు డాక్టర్లు. ఈ మెడికల్ సర్వీసును ప్రేమతో చేయాలి. అప్పుడది ‘మెడికేర్’ అవుతుంది. అనగా, ‘కేరింగ్ డ పేషంట్’ అన్నమాట. శ్రద్ధగా, ప్రేమగా పేషంట్లకు చికిత్స చేసి వాళ్ళ బాధలను తీర్చాలి. మీరు అలా చేయనప్పుడు అది “మెడిసిన్”గా మారిపోతుంది, అనగా, పాపమవుతుంది.”

మరోమారు, “ఎమ్.డి.” అంటే ఏమిటి? అని అడిగారు. “డాక్టర్ ఆఫ్ మెడిసిన్, స్వామీ” అని ఎవరో సమాధానమిచ్చారు. “కాదు, కాదు, మాస్టర్ ఆఫ్ డివోషన్. అదీ నిజమైన ఎమ్.డి. నాకు అలాంటి డాక్టర్లు కావాలి” అన్నారు. మళ్ళీ, “ఎమ్.ఎస్.” అంటే ఏమిటి? అని అడిగారు. “మాస్టర్ ఆఫ్ సర్జరీ, స్వామీ” అని ఒకరు జవాబిచ్చారు. “కాదు, కాదు, ‘మాస్టర్ ఆఫ్ సెల్ఫ్ లెస్ సర్వీస్. నాకు అలా స్వార్థరహిత సేవ చేసే డాక్టర్లు కావాలి” అన్నారు ప్రభువు. చిన్న మఠ్టివత్తనంలో మహావృక్షం దాగి ఉన్నట్లు ప్రభువు పలికే చిన్నచిన్న పదాల్లో హిమాలయమంత అంతరార్థం దాగి ఉంది. అసమానం! అప్రమేయం!

❖❖❖

చివరిగా, ఆధ్యాత్మిక రంగంలోకి అడుగుడుదామా!
“కింకరుడు కాక శంకరుడు కాలేడు” అన్నారు.

“భ్రమను వీడితే నీవే బ్రహ్మవు.”

“మోహక్షయమే మోక్షం.”

“తమస్సును వదలడమే తపస్సు”

“భక్తివల్లనే ముక్తి కలుగుతుంది.”

“డాట్” ఉంటే జీవితంలో ‘జెట్’ అయిపోతావు.”

“రాగము నరికట్టినప్పుడే రోగము నయమవుతుంది”

అన్నారు ప్రభువు.

సాయి మాట సకల సౌభాగ్యాల మూట. సాగర గర్భంలోకి చొరబడి ఎన్ని ముత్యాలను దోచుకొన్నా అవి తరిగిపోవు కదా! అలాగే, సాయి అనుగ్రహభాషణమనే అనంతప్రేమసాగరంలోకి దిగినప్పుడు సాయి సూక్తులు, సాయి సుభాషితాలనే ముత్యాలరాసులు, రతనాలరాసులు కుప్పలుతెప్పలుగా లభ్యమవుతూ మన హృదయాన్ని తేజోవంతం గావించి అంతులేని ఆనందాన్ని మన సొంతం చేస్తాయి. ❖

2018 నవంబరు 18వ తేదీనుండి నవంబరు 24వ తేదీవరకు ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు

నవంబరు 10 సా|| 6 గంటల నుండి నవంబరు 11 సా|| 6 గంటలవరకు

.... వ్రుపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

నవంబరు 18

.... శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ వ్రుతం,
శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి రథోత్సవం

నవంబరు 19

.... మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 20, 21

.... అఖిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కార్యక్రమాలు

నవంబరు 22

.... శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 37 వ స్నాతకోత్సవం

నవంబరు 23

.... భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 93వ జన్మదినోత్సవం

నవంబరు 24

.... అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కార్యక్రమం

ఫలితం ఆశించకుండా మీరు చేసే నిష్కామ కర్మ స్వామికి దైరెక్టుగా చేరుతుంది.

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 26వ భాగం)

ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

నామం - ధర్మం

అది సీతాన్వేషణ నిమిత్తం ఆంజనేయస్వామి లంకలో ప్రవేశించిన ఘట్టం. అక్కడ కనిపించిన సుందర భవనాలు, నయన మనోహరమైన ఉద్యానవనాలు హనుమంతుని విస్మయానికి గురిచేశాయి. ఒక రాజప్రాసాదములోనికి ప్రవేశించగా అక్కడ ఒక

హంసతూలికా తల్పంపై కనులు మూసుకొని పవళించి ఉన్న ఒక వ్యక్తిని చూశాడు. రాచరీవితో వెలుగొందుతున్న అతని నోటినుండి రామనామము వెలువడుతూ ఉండడం గమనించి ఆశ్చర్యచకితుడై హనుమంతుడు సవ్వడి చేయగా, అతను కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. అప్పుడు హనుమంతుడు, “అయ్యా, ఈ రావణ రాజ్యంలో రామనామాన్ని ఉచ్చరిస్తున్న మీరెవరు?” అని ప్రశ్నించగా, “నేను రావణుని సోదరుడను, విభీషణుడను, రామభక్తుడను. నిరంతరం నేను రామచింతన చేస్తున్నా నాకెందుకో రామదర్శనం కావడంలేదు, రామానుగ్రహం ప్రాప్తించడంలేదు” అని వాపోయాడు.

అప్పుడు మారుతి, “మీరు రామభక్తుడను అంటున్నారు, రామనామాన్ని ఉచ్చరిస్తున్నారు. మరి రామకార్యంలో ప్రవేశించనవసరం లేదా?! సీతావియోగముతో పరితపిస్తున్న శ్రీరామచంద్ర మూర్తికి సీతామాత జూడను తెల్సినారా? ఇది మీ కర్తవ్యం కాదా?! ధర్మం కాదా?! రామకార్యంలో పాల్గొనకపోతే మీకు రామానుగ్రహం ఏరీతిగా లభిస్తుంది? రామనామం స్మరించడంతోపాటు రామకార్యంలో పాల్గొనడం మీ ధర్మం” అని బోధించాడు. హనుమంతుని బోధచే కనువిప్పు కలిగినవాడై విభీషణుడు తక్షణమే రామ కార్యంలో ప్రవేశించాడు. ఈ రసవత్తర ఘట్టాన్ని భగవాన్ అనేక పర్యాయములు తమ దివ్యోపన్యాసాలలో కడు రమ్యంగా వర్ణించారు.

పైనంఘటననుండి సాయి భక్తులుగా మనం గమనించవలసిన అంశం ఒకటున్నది. ఈనాడు ఇది అత్యవసరం. శ్రీ సత్యసాయి అవతారంలో ప్రధానమైన అంశాలు రెండు - ఒకటి, అవతార సందేశము; రెండు, అవతారోద్యమము. “సాయి మెస్సేజ్ అండ్ సాయి మిషన్” అని మనం చెప్పుకోవచ్చు. మనం భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాలు విని పరవశం చెందుతున్నాము,

ఇతరులతో పంచుకుంటూ ఆనందిస్తున్నాము. ఈరీతిగా, శ్రవణం, మననం చేయడం మంచిదే! అయితే, “భగవాన్ ఎంత బాగా చెప్పారో” అని మనం స్వామి సందేశాలను ప్రశంసిస్తే సరిపోతుందా?! “స్వామి ఇలా చెప్పారు, అలా చెప్పారు” అంటూ కరతాళ ధ్వనుల నడుమ సభాసదులకు తెలియజేస్తే చాలునా?! సందేశ ప్రచారం మంచిదేకానీ, సాయి భక్తులుగా మనం చేయవలసిన పనిలో ఇది అర్థభాగం మాత్రమే! మిగిలిన అర్థభాగం మాటేమిటి?! విన్నవారుకూడా, “ఇంత చక్కని సందేశాన్ని ఇచ్చినవారు తాము స్వయంగా ఎంతవరకు ఆచరిస్తున్నారు?” అని గమనించడంకూడా జరుగుతుంది. కొన్ని సందర్భాలలో మనలో మనమే కొంత వెలితిని అనుభవిస్తూంటాం. కారణం? సందేశ ప్రచారం సగం సంతోషాన్ని మాత్రమే మనకు ఇస్తుంది. దానిని ఆచరణద్వారా అనుభవానికి తెచ్చుకోలేకపోతే అంతరంగంలో ఆ వెలితి తప్పకుండా కనపడితీరుతుంది. అనుభవజ్ఞానాన్ని మించినది లేదు. అందుకే స్వామి చమత్కరిస్తూ అంటారు, “ఏన్ ఔన్స్ ఆఫ్ కౌ మిల్క్ ఈజ్ బెటర్ దేన్ బేరల్స్ ఆఫ్ డాంకీ మిల్క్”, “గంగిగోవుపాలు గరిటెడైనను చాలు, కడివెడైననేమి ఖరము పాలు”. మరో సందర్భంలో “ఏన్ ఔన్స్ ఆఫ్ ప్రాక్టీస్ ఈజ్ బెటర్ దేన్ టన్స్ ఆఫ్ స్పీచ్” అన్నారు. పుస్తకజ్ఞానంకంటే ఎన్నో రెట్లు అధికమైనది అనుభవ జ్ఞానం. భాషాపాండిత్యము, వర్ణనాసామర్థ్యము, విశేషమైన ధారణాశక్తి ఇవేవీ అనుభవ జ్ఞానమునకు సాటిరావు. ఈ అనుభవ జ్ఞానము కేవలం సందేశ ప్రచారంవలన రాదు, ఆచరణవల్లనే లభిస్తుంది.

భగవాన్ ప్రచార ఆడంబరాలకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వరు. “మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెస్సేజ్” (నా జీవితమే నా సందేశం) అనటంలో అంతరార్థం ఇదే! అనగా, మన జీవితంలో ఆ ‘మెస్సేజ్’ ప్రతిబింబించాలి. భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశం మనల్ని అంతగా ఆకట్టుకోవడానికి కారణం ఏమిటి? వారి దివ్యజీవిత విధానం వారి దివ్యసందేశాన్ని అక్షరాలా ప్రతిబింబించింది కనుక. వారి అపారమైన ప్రేమను అనుభవించి, వారి నిరుపమాన త్యాగం నుండి స్ఫూర్తిని పొంది, వారి ధర్మపరాయణతను, శాంత

స్వభావాన్ని స్వయంగా గమనించి అనుభవించడంచేత మనకు వారి సందేశం హృదయంలో హత్తుకుపోతుంది. మనల్ని కర్తవ్యోన్ముఖులను గావిస్తుంది, కార్యరంగంలో ప్రవేశింపజేస్తుంది. సాయి సందేశ శ్రవణానుభవానికి ఆచరణాత్మకమైన అనుభవ జ్ఞానము తోడైనప్పుడే భక్తులకు సంపూర్ణమైన ఆనందం కలుగుతుంది.

సాయి సందేశాన్ని ఏకాగ్రతతో ఆలకించడం, మనల్ని మనం మరచి స్వామి దివ్యప్రసంగాలను వినడం, ఇంతకుముందే చెప్పుకున్నట్లుగా, ఇది మన విద్యుక్త ధర్మములో సగభాగమే. మిగిలిన సగభాగము అవతార ఆధ్యాత్మికోద్యమంలో పాల్గొనడం. ఇదే హనుమంతుడు విభీషణునికి చెప్పినది. “రామకార్యంలో పాల్గొనని నీవు ఏరకంగా రామభక్తుడనని చెప్పుకోగలవు?” అని ప్రశ్నించాడు. ఈనాడు మనమందరం ఎవరికి వారు వేసుకోవలసిన ప్రశ్న ఇది. స్వామిపట్ల భక్తితో ఆలకించిన సందేశాన్ని ఎంతవరకు మనం ఆచరణలో ఉంచి అనుభవించగలుగుతున్నామనేది మరో ప్రశ్న. “ఇన్ఫర్మేషన్ ఫర్ ట్రాన్స్ఫర్మేషన్” అన్నారు స్వామి. కేవలం ‘ఇన్ఫర్మేషన్’తో తృప్తిపడితే మన మస్తకం కేవలం ఒక పుస్తకం కాగలదు. గ్రంథంలోని గంధాన్ని ఆస్వాదించటమే అనుభవజ్ఞానం. గంధపుచెక్కలను మోసే గాడిదకు వాటి సువాసన తెలియదుకదా! అట్లే, చదివినది, ఆలకించినది ఆచరణలో ఉంచి అనుభవజ్ఞానం పొందకుండా కేవలం గాడిద గంధపుచెక్కలను మోసినట్లుగా మన మస్తకాలు పుస్తకాలను మోస్తూ ఉంటే ప్రయోజనమేమిటి?! ఈసందర్భంలో ఒక స్వవిషయం మీతో పంచుకోవాలి. మా తండ్రిగారు శ్రీ కామరాజు బాపయ్య మూడు దశాబ్దాల క్రిందట ఒకసారి నాతో అన్నారు, “నువ్వు వివిధ ప్రాంతాలలో పర్యటిస్తూ ప్రసంగాలిస్తున్నావని విన్నాను. అయితే, ఒక సంగతి జ్ఞాపకం పెట్టుకో. గిన్నెలోని తేనెను చెంచాతో అందరికీ పంచవచ్చును. అందుకున్నవారికి తేనెయొక్క మాధుర్యం తెలుస్తుందికానీ, వడ్డించే చెంచాకి తెలియదు. నువ్వు మాత్రం చెంచా మాదిరిగా కాకుండా జాగ్రత్తపడు.” ఈ మాటలను హెచ్చరికగా భావించి ప్రతి రోజూ నాకు నేను జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ ఉంటాను.

రామాయణ మహాకావ్యంలో ఆంజనేయస్వామికి నవవ్యాకరణవేత్త అనీ, సకలశాస్త్రపారంగతుడని పేరు ప్రఖ్యాతులున్నప్పటికీ రామకార్యం నిర్వర్తించడంవల్లనే ఈనాడు మనచే పూజలందుకుంటున్నాడు. తాను అంతటి బలశాలి, ధీశాలి అయినప్పటికీ రావణునికి తనను తాను పరిచయం చేసుకొనే సమయంలో, “దాసోహం కోసలేంద్రస్య” అన్నాడు. ఈ వినమ్రుత, నిరాడంబరతలు ఆంజనేయుని కీర్తిని ఇనుమడింపజేసినవి. ఈ విషయాన్ని భగవాన్ అనేక పర్యాయములు ప్రస్తావించారు. సమాజంలో పుట్టి, సమాజంలో పెరిగి, సమాజంద్వారా లభిపొందినందుకు ప్రతిగా మనము సమాజమునకు సేవ చేయవలసి ఉన్నది. అదే పరమధర్మం, పరమోత్పత్తి, మన కర్తవ్యం. చిన్ననాటినుండి భగవాన్ స్వయంగా సేవలుచేస్తూ మనకు ఆదర్శాన్ని అందిస్తూ వచ్చారు. వికలాంగులకు మూడు చక్రాల బండ్లు పంచినా, నిరుపేద మహిళలకు కుట్టుమిషన్లు పంపిణీ చేసినా, నారాయణ సేవలో ప్రసాద వితరణ, వస్త్రదానం చేసినా ప్రతి ఒక్కటీ స్వయంగా ప్రేమపూర్వకంగా చేసి చూపిస్తూ వచ్చారు. భగవాన్ అందించిన ఆదర్శాన్ని అనుసరించినప్పుడే మనకు అనుభవజ్ఞానం కలుగుతుంది. మనలో ప్రేమ వికసిస్తుంది, ఆనందం వెల్లివిరుస్తుంది. మనవి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు. పేరులోనే ‘సేవ’ ఇమిడి యున్నది. నరునిలో నారాయణుని, జీవునిలో దేవుని దర్శించగల జ్ఞానము సేవద్వారానే లభ్యమవుతుంది. స్వామి భక్తులైనవారు ఎంతటి విద్యాధికులైనా, ఎంతటి ఉన్నతోద్యోగులైనా విధిగా సేవలో పాల్గొని తీరాలి.

అట్లుకాకుండా, “నా మటుకు నేను తోచిన సాధన చేసుకుంటాను. నాకు స్వామితో మాత్రమే సంబంధము, ఇతర కార్యక్రమాలతో సంబంధం లేదు” అనుకోవడం మూర్ఖపుచింతనలు, వెట్టి మాటలు. “నాకెవరితోనూ సంబంధం లేదు” అన్నప్పుడు ఏకాకిగా బ్రతుకవచ్చు, అడవిలో జీవించవచ్చు. అంతేగాని, సమాజంలో ఉంటూ అన్ని ప్రయోజనాలూ పొందుతూ నాకెవరితోనూ సంబంధం లేదు అనడం హాస్యాస్పదం. అందువల్లనే, ఈ

రచన ప్రారంభంలోనే శ్రీ సత్యసాయి అవతారతత్వంలో రెండు ప్రధాన అంశాలున్నాయని పేర్కొనడం జరిగింది.

1. ‘సాయి మెస్సేజ్’ (సాయి సందేశము) 2. ‘సాయి మిషన్’ (సాయిఅవతారోద్యమము). ఒకటి, ‘ఇండివిజువల్ సాధన’ (వ్యక్తిగత సాధన)కు సంబంధించినదైతే, రెండవది ‘కలెక్టివ్ సాధన’ (సమష్టి సాధన)కు సంబంధించినది. ఈ లక్ష్యాలతోనే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలను నెలకొల్పి, ప్రజాసంక్షేమంకోసం వివిధ సేవా కార్యక్రమాలను ప్రజామోదయోగ్యంగా ఉన్నతస్థాయిలో రూపొందించి ప్రపంచవ్యాప్తంగా స్ఫూర్తినందించి కార్యకర్తలను తీర్చిదిద్దడం జరిగింది.

కనుక, ఈనాడు మనం మరొక్కమారు మన ప్రస్తుత జీవన విధానాన్ని సమీక్షించుకొనవలసిన అవసరం ఉన్నది. ముందుగా భగవాన్ బాబావారి దివ్యావతార విశేషాలను తెలుసుకొని, భక్తితో వారి సందేశాన్ని గ్రహించి, మనలో ప్రేమను పెంపొందించుకోవాలి. సేవను పరమోత్పత్తి ధర్మంగా భావించి సేవలో పాల్గొనాలి. సమష్టికృషిని ప్రోత్సహించాలి. తద్వారా సమైక్యత, సౌభ్రాతృత్వ భావనలను వృద్ధిచేసుకోవాలి. ఈ దిశలో ముందుకు సాగే విధంగా భగవాన్ మనల్ని ఆశీర్వదించాలని ప్రార్థిద్దాం. “సర్వకర్మ స్వామి ప్రీత్యర్థం” అని భావించి మనం సేవలో పాల్గొన్నప్పుడే సాయిభక్తులమని, సేవాదర్శ కార్యకర్తలమని చెప్పుకోవడానికి మనకు అర్హత ఉంటుంది. భగవానుని దివ్యపర్యవేక్షణలో ఉండబట్టే మన సంస్థలు జగద్విఖ్యాతి గాంచినాయి. అటువంటి కీర్తిప్రతిష్ఠలను నిలబెట్టుకోవాలి, ద్విగుణీకృతం గావించుకోవాలి. దానికి మనమందరం ఏకోన్ముఖంగా, సుహృద్భావంతో సమాజాన్ని సేవించ వలసిన అవసరం ఉన్నది. ఇదే భక్తి, ఇదే ధర్మం. ఈ రెండింటినీ అనుసంధానించేది శ్రద్ధ. వీటితో దేనినైనా సాధించవచ్చు. సాయిసేవలో మనమందరం ....

కలసిమెలసి పెరుగుదాం, కలసిమెలసి తిరుగుదాం
కలసిమెలసి కలతలేక చెలిమితో జీవించుదాం
కలసిమెలసి కలిమి చెలిమి బలము గుణము పెంచుదాం

(సశేషం)

సాయి గురుత్వంలో సాధన:

ధ్యానానికి ఆశలే అడ్డంకి

ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

ఆ గ్రంథమేకాక అనేక దివ్యోపన్యాసాలలోనూ, ఇతర సందర్భాలలోనూ స్వామి ధ్యానమార్గాన్నిగురించి అనేక సూచనలు, నిర్దేశాలు చేసి ఉన్నారు.

“సాత్త్వికమును బలపరచి, రాజసిక, తామసికముల నిర్మూలించునదే ధ్యానము. దీనికి తగిన వేరు అస్త్రము, ఈ లోకముననేమి, యే లోకమందూ, ఏ సాధనయందూ లేదు. ఈ ధ్యానమార్గము అజ్ఞాన ధ్వంసము చేసి, బ్రహ్మతో ఐక్యము సాధించును.”

అనేకవిధాలయిన సాధన పద్ధతులున్నప్పటికీ, అన్నింటి లక్ష్యమూ ఈశ్వర సాక్షాత్కారమే, దైవప్రాప్తే, ఆత్మనిష్ఠే. ఆత్మనిష్ఠకూ, ఆత్మసాక్షాత్కారానికీ అడ్డుగోడ అయి నిలుస్తున్నది మనస్సే. కాబట్టి, సాధకుడు మనస్సు స్వభావాన్ని తెలిసికొని, దాన్ని నిర్మూలించేటందుకు సాధన చేయాలి. మనస్సుపై యాజమాన్యం చేసి, దాన్ని నిర్మూలించేటందుకు మార్గమేది అన్నప్పుడు బాబావారి ఈ క్రింది మాటలు ఆ మార్గమేదో తెలుపుతాయి:

“నీవు మనస్సుయొక్క పోకడలను జాగ్రత్తగా కనిపెట్టుకొనవలెను. అదెట్లు సంచరించునో, ఎట్లు పనిచేయునో యోచించవలెను. చంచల స్వభావము గల మనస్సును స్వాధీనపరచుకొనుటకు ధ్యానము తప్ప వేరే గతి లేదు.”

మనోనిర్మూలనానికి ధ్యానం ఒక్కటే మార్గమని భగవాన్ స్పష్టంగా చెపుతున్నారు. ఇందువల్లనే ‘వాహినుల’ పేరున బాబావారు రాసిన పదిహేను జ్ఞానగ్రంథాలలో ‘ధ్యానవాహిని’ సాధకులకు కరదీపికవంటిది. ఒక్క

ఇట్లా భగవాన్ ధ్యాన వైశిష్ట్యమూ, దాని పరమ ప్రయోజనమూ - అన్న ముఖ్య విషయాలను పై మాటలలో పేర్కొన్నారు.

సత్త్వరజస్తమో గుణాలన్న మూడు గుణాలే మనస్సుని ఏర్పరచే మూల ‘ద్రవ్యాలు’. ఇందులో సత్త్వం మనస్సుని ఊర్ధ్వముఖంగా పరిణమింపజేసి, చివరకు నిర్గుణస్థితికి చేరుస్తుంది. సత్త్వగుణప్రాప్తికి అడ్డుగా నిలిచే అవరోధాలు రజస్తమోగుణాలు. రజస్సు - లౌకిక వ్యవహారాలు నడుపుకోవడానికి కావలసిన చేతనాశక్తి. ఇది మనస్సు అనే మాయాశక్తికి జీవధాతువు. మూడవదైన తమస్సు పరమ అజ్ఞాన స్థితి. ఇది పతనావస్థయొక్క కడపటి స్థితి. మనస్సు అన్నది ఈ మూడు గుణాల హెచ్చుతగ్గులతో ఏర్పడి మనుష్యులలో ఆయా ప్రత్యేకతలను కల్గిస్తుంటుంది. ఆధ్యాత్మిక సాధకుడు రజస్తమస్సులను తొలగించుకొని సత్త్వపూర్ణుడవడమన్నదాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకొంటే అసలు విషయమైన ఆత్మసాక్షాత్కారం సిద్ధిస్తుంది.

భగవాన్ బాబావారీ పైమాటలలో చెప్తున్నది ఇదే - సత్త్వాన్ని బలపరుస్తూ రజస్తమస్సులను నిర్మూలించేదే ఈ

కోరికల మూటలను తలపై మోసుకొని పుణ్యతీర్థముల న్నైనం చేస్తే ప్రయోజనం లేదు

దాని కారణంగా పుట్టిన అంతశ్శత్రువులూ పెద్ద అడ్డంకి అన్నమాట. ధ్యానయోగి తన సాధనను నిరాటంకంగా సాగించుకోవడానికి కోరిక (ఆశ)ను త్రుంచేసుకోవడం అవసరం. ఉన్నదానితో, లభించినదానితో, తృప్తిపడడం వల్ల కోరికను తొలగించుకోగలిగి, సాధనను సాఫల్యంతో కొనసాగించగలుగుతాడు.

“ఆశగల నరునకు సుఖము కలదె!

ఆశ యొక్కటి తెగితె సుఖమబ్బుదె ఊరకె!” అని ఒక భక్త కవి ఆశనుగురించి అన్నమాట నిజం. అంతశ్శత్రువులవల్ల కలిగే కీడునిగురించి శ్రీ రమణ మహర్షి -

**“పంచేంద్రియ ఖలులు / మదిలోన దూరుచో
మదిని నీవుండవో అరుణాచలా!”**

అని అన్నారు. వాటిచేత ‘సత్’ పదార్థము మరుగున పడ్తుందని అర్థం. ఈవిషయమై భగవాన్ బాబావారు ఈ క్రింది విధంగా అన్నారు:

**“మొదట కోరికలను వదులు. ఇంద్రియములను
స్వాధీనపరచుకొనుటకును, మనస్సును ఆత్మయందు
ఇముడ్చుటకునూ ధ్యానము, జపము ప్రధానము.
ధ్యానమున అవి అన్నియు వశమగును.”**

ధ్యానమన్నది సర్వ భవరోగ నివారిణియే కాదు, అది బ్రహ్మైక్యం కావించే ఉత్కృష్ట సాధనం కూడా. కోరికలను వదలడం అన్నది అంత తేలిక కాదు. అందువల్ల దేనిని వాంఛిస్తున్నామో దాని నిత్య అనిత్యత్వాన్ని వితర్కించుకొని, విచక్షణతో విచారిస్తే కోరిక బలహీనపడుతుంది, తర్వాత నశిస్తుంది. దీనికి భగవాన్ ‘మనస్సు - మర్మము’ దివ్యోపన్యాసాలలో చెప్పిన మరొక గొప్ప ఉపాయము, ‘అపేక్ష - ఉపేక్ష’. అపేక్ష అంటే ఆకర్షింపబడి కావాలని కోరుకోవడం. ఉపేక్ష అంటే ఆకర్షితుడవకుండా దానిని లక్షించకుండా ఉండడం. ఈ రెండింటికీకూడా మూలంలో ఉండాల్సింది నిత్యానిత్య వివేచన. అది ఉన్నప్పుడు అపేక్షించకుండా ఉపేక్షించడం తేలికా అవుతుంది, సాధ్యమూ అవుతుంది. ఇలాంటి నిత్యానిత్య వివేచనచేత విరక్తి, దానిచేత కోరుకోవడం, ఆశించడం అన్న స్వభావం పోయి, ధ్యానం నిరాటంకంగా సాగుతుంది. ❖

దివ్యపథం

పలివెల సుబ్బారాయుడు

ప్రేమ రూపము దాల్చి వచ్చెను
ధర్మరక్షణ చేయఘనెను
విశ్వవ్యాపిత పరబ్రహ్మము
పుట్టె నీ జగతిన్;

సర్వశక్తిమయుండు పర్తిని
సత్యసాయిగ నవతరించెను
స్వార్థపూరిత జనుల మనసులు
శుద్ధి చేయుటకున్;

ప్రేమమార్గము ప్రసాదించెను
నీతులెన్నో బోధ చేసెను,
మంచి పనులు చేసి చూపెను,
మనల నడిపింపన్;

బాధలందున కుందువారికి
స్వార్థమెంచక సేవ చేసిన
నదియె దేవుడు మెచ్చు పూజని
హెచ్చుగా చెప్పెన్;

హృదయమందున ప్రేమ నింపుచు
మానవత్వమునందు మనలచు
పరుల సుఖముకు బ్రతుకువాడె
ధన్యుడని చాటెన్. ❖

పరమ గురువు

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

అపాదమస్తకమ్ము
అవని గగనాలు ఏకమైనట్టి రూపు
బహిరంతరముల కావల
బ్రహ్మతత్త్వము చూపు స్వామి కన్దోయి
భవబంధ సర్వ పరిష్కంగాన
భయభ్రాంతమౌ భద్రజనావళికి
భగ్గస్వామి హస్తమ్ము అభయ తారకమ్ము
పాపనము జన్మకాగ, జన్మ పాపనముకాగ
పరమ గురువు పూర్ణుడు మా పర్తిసాయి”

స్వామి జగద్గురువు. సర్వదేవతలకీ అతీతమైన ఒక స్వరూపంగా, సమస్త వేదాల సారంగా, రసస్వరూపంగా, ఈ జగత్తులోకి ఒక మానుష వేషధారణ చేసి, జీవకోటిని ఉద్ధారణ చేయటంకోసం, సమస్త మానవాళిని సన్మార్గంలో నడిపించడానికి వచ్చిన ఒక పూర్ణావతారం. స్వామిని దైవంగా ఆరాధించే మనము మన జీవితాలని స్వామి ఆదేశాలకు అనుగుణంగా నడుపుకుంటున్నామా, లేక ఇంకా సందేహాలతోకూడి సమస్యలతో అల్లాడుతూ అత్యంత విలువైన జన్మని వృథా చేసుకుంటున్నామా, విచారణ చేయటం మన ప్రథమ కర్తవ్యం.

“మీరు లక్షలులక్షలుగా పుట్టవర్తికి వస్తున్నారు, మీరంతా దేవుడిని దేవులాడుతూ వస్తున్నారు. మరి నేను కూడా వెతుకుతున్నాను, వెతుకుతూనే ఉన్నాను. ఎవరికోసం? ఒక్క నిజమానవుడి కోసం” అన్నారు స్వామి. మనం ఆకార మానవులుగా నిలబడిపోయాం. ఆచార మానవులం కావాలి మనం. ఆచార మానవుడంటే, స్వామి సూచించిన ఏ ఒక్క సాధనామార్గామైనా ఎన్నుకొని అనుసరించినట్లయితే, వ్యక్తిస్థాయిలో, కుటుంబ స్థాయిలో,

క్రమంగా సామాజిక స్థాయిలో అత్యద్భుతమైన పరిణామం చోటుచేసుకుంటుంది.

సత్యసాయి నామాభిరామ
సచ్చిదానందగురుమూర్తి తోచె,
సుప్రసన్నతాస్ఫూర్తి, దివ్యదీప్తి
విమలోదాత్త శాంత చిత్తుడుదాత్తరూపి
జ్ఞానము రూపమై, మౌనము భాషయై
చూపులు బోధలై, రూపుకట్టిన శివమై
మనసుకు పరవశమై, ఈ జన్మకు కైవసమై,
జన్మరహిత వివశమై, ‘ఈశ్వరో గురురాత్మేతి’
అని తోచె నీతరి, ఈ కైవల్యసిరి’.

మనము స్వామిని దర్శించుకోవలసిన పద్ధతి ఇది. ఈశ్వరుడు ఈయనే. తల్లి, తండ్రి, గురువు, సమస్తమూ ఈయనే. ఈ కైవల్యసిరి ఇక్కడ ఉండగా మనకేమి కావాలి అనుకున్నామనుకోండి. నిజంగా కోరికలుంటాయా?! జీవితంలో సమస్యలుంటాయా?!

స్వామి మనకు సమకాలీనులై, అధ్యాత్మ సర్వసహా చక్రవర్తి అయి, జగదోద్ధారకులై, సామీప్య సాలోక్య సాన్నిధ్య సాయుజ్యాలను ప్రసాదించే అమృతమూర్తియై మనమధ్య సంచరించారు. ఆత్మవిచారణామార్గంలో సాధకుడిని అత్యున్నత స్థాయికి తీసుకువెళుతూ, అనేక సూచనలు చేస్తూ, మార్గదర్శకాలు ఏర్పరుస్తూ జగద్గురు పీఠాన్ని అధిష్టించారు. విచారణ అనేది శరీరం నుండి ప్రారంభించాలని వివరిస్తూ స్వామి, “మీరంతా అంగ సమర్పణం చేయండి” అని ఒక చక్కని మాట చెప్పారు. అంటే, ఈ శరీరంలో ప్రతి అంగమునూ ఈశ్వర ప్రార్థనతో, ఈశ్వరార్చనతో ముడిపెట్టాలి. శరీరాన్ని ఈశ్వరుడికి అధీనం చేయాలి. ఈశ్వరభావంలో దానిని నిలపాలి. ఈశ్వరకర్మగా ఈ జగత్తులో మన కర్మకాండ సాగాలి. “మీరు నా పని చేస్తే నేను మీ పని చేస్తాను” అన్నారు స్వామి. స్వామి పని అంటే స్వామికి నచ్చే పని. స్వామికి ఏది నచ్చుతుంది? ఏది విశుద్ధమో, ఏది వినిర్మలమో, ఏది సత్యమో, ఏది పరమ శాంతమో, ఏది ప్రేమానుభూతితో కూడి ఉన్నదో అదంతా స్వామికి ఆనందం కలిగిస్తుంది.

“మీరేమీ తేవద్దు, ఈ పుట్టపర్తికి కేవలం ఖాళీ చేతులతో రండి. రెండు చేతులా ప్రేమనీ, ఆనందాన్నీ పంచుకుని ఇక్కడనుంచి తీసుకుని వెళ్ళండి” అంటారు స్వామి. రెండు చేతులతో దోసిళ్ళతో తెచ్చుకోవటానికి వారి దగ్గర ఎంత ఉండి ఉండాలి! ఎన్ని కోటాసుకోట్ల దోసిళ్ళు ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా మనం చూస్తున్నాం! ఇదేమన్నా ఫలానావాడికే పిలిచి చెప్పారా, “నువ్వు ఖాళీగా రా, నేను నింపి పంపిస్తాన”ని? అందరికీ చెప్పారే! మరి మన మెండుకు చెప్పలేకపోతున్నాం? స్వామిని మనము ఆశ్రయించినందుకు, స్వామితత్వాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకున్నందుకు, స్వామి దివ్యజీవితాన్ని అతిదగ్గరగా గమనించినందుకు, మనం స్వామివలె ప్రేమను పంచాలి. స్వామి ఎంత ఆనందంగా ఉన్నారు! ఎంత పరమ ప్రశాంతంగా ఉన్నారు! ఏదైనా ఇవ్వటానికి వారు ఎంత సంసిద్ధంగా ఉన్నారు! వారు ఎలా ఉండగలిగారు? మనం ఎందుకని ఉండలేకపోతున్నాం? స్వామి అంటారు, “నా

చేతులు ఎల్లప్పుడూ ఇచ్చుకునేవేకానీ పుచ్చుకునేవి కావు”. తీసుకున్న మరుక్షణం మన చేతులు బరువెక్కుతాయి, ఇచ్చిన మరుక్షణం మన చేతులు తేలికపడతాయి.

స్వామి అన్నివేళలా, అన్నికాలాలలో, అందరికీ చెప్పినటువంటి ఒక మాట, “హృదయాన్ని పరిశుద్ధం చేసుకోండి” అని. “హృదయం అనేది ‘మ్యూజికల్ ఛైర్’ కాదు, అది ఒక సింగిల్ సోఫా. అందులో దైవానికి మాత్రమే చోటివ్వండి” అని ఉద్ఘోషించారు. నిరంతరమైన సాయీశ్వరోపాసన, సాయీశ్వరుని పదార్చన, సాయీశ్వరుని గుణగానము ఇవన్నీ సాగుతూ ఉండాలి. ఎట్లా? నిశ్శబ్దంగా, ఆంతరంగికంగా, శరణాగతితత్త్వంతో ఒక పరిపూర్ణమైనటువంటి స్థితిలోకి వెళ్ళినట్లయితే, హృదయం పరిశుద్ధమవుతుంది. స్వామిని మనం కేవలం భౌతికమైన శరీరానికి పరిమితం చేయకూడదు. స్వామిని గురించిన పవిత్రమైన ఆలోచనలుంటే స్వామి కనిపిస్తారు. స్వామిని గురించిన భావనలు మనసునిండా ఉంటే స్వామి వినిపిస్తారు. స్వామినిగురించిన అనుభూతులతో హృదయ మంతా నిండి ఉంటే స్వామి అక్కడే కొలువుంటారు. ఇవన్నీ మనం సాధించుకోలేకపోవడానికి కారణం మనసు నిండా అనేక కల్మషాలు ఉన్నాయి, అనేక దోషాలున్నాయి. కొన్ని జన్మతో తెచ్చుకున్నవి, కొన్ని కర్మతో తెచ్చుకున్నవి. కొన్ని అధర్మంతో తెచ్చుకున్నవి, కొన్ని అహంకారంతో తెచ్చుకున్నవి. ఇన్ని దోషాలమధ్య దోషరహితుడైన స్వామి ఉండే వీలులేదు. భజనలో ‘ఆవో సాయి మన్ మందిర్ మే’ అనే పాట పాడే ముందు మనం చాలా జాగ్రత్తగా ఈ విషయాన్ని గమనించుకోవాలి.

“మానస భజరే గురుచరణం దుస్తర భవసాగర తరణం” ఎవరి మనస్సు నిండా గురువుయొక్క పాద సంస్మరణ జరుగుతూ ఉన్నదో వారిని ఉద్ధరిస్తాను అన్నారు స్వామి. అంతేతప్ప స్మరించినా, స్మరించకపోయినా ఉద్ధరిస్తానని అనలేదు. ఒక పనిమీద మనం దేశాధినేతను కలవాలంటే ఏం చేస్తాం? మన దగ్గరున్న శక్తి చాలకపోతే కావలసిన శక్తిని అందరి దగ్గరా సమకూర్చుకొని ఆయనని కలిసే ప్రయత్నం చేస్తాము. అలాగే దేవాదిదేవుడైన స్వామిని దర్శించాలి, స్వామిని పొందాలి అనే భావన

మనస్సులోకి రాగానే వేదాలను ఆశ్రయించాలి, శాస్త్రాలను పట్టుకోవాలి. అంతదాకా మనకు శాంతి లేదు. ఆ శాంతిని ఎవరూ ప్రసాదించరు. మన దారి మనమే వెతుక్కోవాలి. మన సాధన మనమే చేయాలి. స్వామి అంత సులభంగా లభిస్తారా?! పరీక్ష పెడతారు. భాగవత కథలు చూడండి, ఒక్కొక్క భక్తుడు తన జీవితకాలం యాతన పడ్డాడు. ఒక పుండరీకుడు కానివ్వండి, ఒక భోగి కానివ్వండి, ఒక రోగి

కానివ్వండి, ఎవరినైనా తీసుకోండి, హృదయం పరిశుద్ధం అయిన తరువాతనే భగవంతుడు తన లోపలికి అనుజ్ఞ ఇచ్చాడు. మనం కూడా స్వామిని పొందాలంటే హృదయ పరిశుద్ధత లేకుండా అది సాధ్యం కాదు. పాండిత్యం, శాస్త్ర పరిచయాలు, శ్లోకార్థాలన్నీ మన భావాలను విస్తృతము చేసుకోవడానికి పనికివస్తాయి. మనల్ని మనం అర్పించుకో నంతవరకు సాయాశ్వరుడు మనకు లభించడు. ❖

అ పుట్టకు - ఈ పత్రి

ఆకాశమా, ఆకాశమా!

నీ కొలత ఎంత - అని అడిగాను

‘సర్వచేతనాచేతనాలకూ

కావలసిన రక్షణంత!’ అంది.

నీరదమా, నీరదమా!

అంతంత నీళ్ళు మోస్తుంటావు.

అయినా అలవోకగా తేలియాడుతుంటావు.

అదెలా సాధ్యం - అని అడిగాను.

‘నీళ్ళు నాకోసం కాదు కదా

అందుచేత అంతా తేలికే’ అంది.

హరివిల్లా, హరివిల్లా!

నిన్ను చూస్తే నన్ను మరచిపోతాను.

ఏమిటీ అద్భుతం - అని అడిగాను.

‘సౌందర్యం నా శరీరం

ఆనందం నా నైజం... అందుకేగా!’ అంది.

భూమాతా, భూమాతా!

ఇంత ఓర్పు నీకెక్కడిదమ్మా - అని అడిగాను

మీరంతా నా బిడ్డలు కదా, నాయనా - అంది.

గంగమ్మ తల్లీ, గంగమ్మ తల్లీ!

అనాదినుండి ఎందుకమ్మా ఆ ఉరుకులు

ఎక్కడికమ్మా ఆ పరుగులు - అని అడిగాను.

‘అయ్యో బంగారం!

అనంతకోటి దాహాలు తీర్చవద్దా -

సహస్రాబ్దాల కల్మషాలు కడిగేయవద్దా’ అంది.

సాగరమా, సాగరమా

అట్లా అలల చేతులెత్తి

పిలిచి పిలిచి అలసిపోయే దెవరికోసం - అని అడిగాను

‘ఈ పొడిపొడి ఇసుక రేణువులకు

ప్రేమస్నానం చేయిద్దామని’ అని ఘోషించింది.

ఆ ఆకాశం ఆశీస్సులు

మేఘం నడకయి

అవని పలుకయి

హరివిల్లా హృదయమయి

గంగానది వీక్షణమయి

సాగరం అనురాగమయితే

ఈ హరిషడ్వర్గాలు కలిస్తే

అయిదడుగుల అవతారం కావా!

అక్కడ కొండపై కపిరాజు

‘రండి రండహో’ అని దండోరా వేయడా!

ఇసుక రేణువుకు ఈ విషయం తెలిసేనా?

మిసిమి రేకై అమృతమది తాగేనా!

- కీ॥శే॥ వాకాటి పాండురంగారావు

“యద్భావం తద్భవతి”

డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్

“దుష్ట సంకల్పములచేత దుఃఖితుడగును
సత్యసంకల్పముచేత సాధువుగును
సకల సంకల్పరహితుడే శాంతి పొందు
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుకవరతు?!”

- బాబా

“యద్భావం తద్భవతి”, మనం ఎట్టి చింతన చేస్తామో అట్టి ఫలములే లభ్యమవుతుంటాయి. “ఇది చేతు, అది చేతు, ఇంకెన్నియో చేతుననుచు ఊహలల్లి అలసిపోకు / ఏ విత్తులను నాటి ఇచ్చోట

నుంటివో అట్టి ఫలములే నీకు అందుచుండు / విత్తనంబొకటైన వేరైన ఫలములు లభించుటది ఎట్లు సాధ్యమగును?” అని ప్రశ్నించారు భగవాన్ బాబావారు.

**“మనసులోనున్న భావంబు మంచిదైన
కలిగితిరును ఫలసిద్ధి కార్యమందు
మనసులోనున్న భావంబు మలినమైన
ఫలముకూడ ఆలీతి మలినమగును”**

భాగవతంలో పూతన, పూర్వజన్మలో బలిచక్రవర్తి కుమార్తె. ఆమె పేరు రత్నావళి. బలిచక్రవర్తివద్దకు వామనుడు వచ్చినప్పుడు, రత్నావళి కిటికీనుండి చూసింది. “ఈ బాలుడు ఎంత అందంగా ఉన్నాడు! ఇతడే నాకు పుట్టి ఉంటే, అనేకవిధములుగా పాలిచ్చి, పాలించి, పోషించి ఆనందించి ఉండేదానను కదా” అని తనలో తాను అనుకుంది. అంతలోనే వామనుడు బలిచక్రవర్తి ఇచ్చిన మాట ప్రకారం మూడు అడుగుల్లో, ఒకటి భూలోకము, రెండవది ఆకాశము, మూడవ అడుగు బలిచక్రవర్తి తలపైన పెట్టాడు. వెంటనే రత్నావళికి పట్టలేని కోపం వచ్చింది. ‘ఛీ, ఇటువంటి దుర్మార్గుడిని నా కుమారుడు కావాలని ఆశించానా! నేను విషపుపాలను ఇచ్చి చంపేదానను’ అనుకుంది. వామనుడు దీనిని గమనించి ‘తథాస్తు’ అన్నాడు. భగవంతుడు ఎవరి సంకల్పములు, భావములు ఏవిధంగా ఉంటాయో, ఆవిధంగానే జరగాలని ఆశీర్వాదిస్తూ వస్తుంటాడు. అందుకే మనం ఎప్పుడూ మంచినే తలుస్తూ ఉండాలి. రత్నావళిలో క్రోధం ఆవిర్భవించింది. వామనునికి విషపుపాలు ఇచ్చి చంపాలనుకుంది. కనుకనే, ఆమె ద్వాపర యుగంలో పూతనగా పుట్టి కృష్ణునికి విషపుపాల నిచ్చి మరణించింది అని భగవాన్ తమ దివ్య ప్రసంగంలో చెప్పారు.

దేహానికే కాదు, మనస్సుకుకూడా విశ్రాంతి అవసరం. సాధ్యమైనంతవరకు సంకల్పాలను తగ్గించుకోండి.

“పోస్ట్మేన్ ఒక ఇంటిలో ఒక జాబు ఇస్తాడు. మరొక ఇంటిలో వేరొక జాబు ఇస్తాడు. మొదటి జాబు అందుకొన్న ఇంటివారు అది చూసుకొని భోరున ఏడుస్తారు, రెండవ ఇంటివారు తమకు వచ్చిన జాబు చూసుకొని ఘొల్లున నవ్వుతారు. వారు నవ్వుతానికికానీ, మీరు ఏడవడానికికానీ కారణం పోస్ట్మేనా? కాదు, కాదు, వారికి వచ్చిన జాబులే కారణం. అదేవిధముగనే, భగవంతుడు ఒక పోస్ట్మేన్ మాదిరి మంచి, చెడు ఫలితాలను అందిస్తున్నాడు. ఎవరు ఏమి చేస్తే వారికి అవి తాను అందిస్తున్నాడు. మీరు ఏదేదిగాని, లేక నవ్వేదిగాని మీ సంకల్పముల, ప్రవర్తనలయొక్క ఫలితమువల్లనే! భగవంతుడు కేవలం సాక్షిభూతుడు.”

- బాబా

సృష్టిలోపం కాదు, దృష్టిలోపమే!

ఈ ప్రపంచంలో మూడు రకాల మనుషులుంటారు. వారి ఆలోచనల్లో, ప్రవర్తనలో ఎంతో వ్యత్యాసం కనపడుతుంది.

ఒకరు తాము తలచినది జరుగుతుందని, అది వాస్తవరూపం దాల్చుతుందని, దానికి భగవదనుగ్రహం ఉందని, అది తమకు తప్పక లభిస్తుందని నమ్ముతారు. అది అక్షరాలా జరుగుతుంది.

రెండవరకంవారు తాము తలచినది తప్పక జరుగుతుందనీ, కాని అదృష్టం బాగాలేదనీ, గ్రహాలు సహకరించడంలేదని అనుమానంతో ఉంటారు. దైవానుగ్రహం ఉంటే ఏ గ్రహం ఏమీ చెయ్యలేదని వారు గుర్తించలేరు. వారు గమ్యాన్ని చేరుకోలేరు.

మూడవరకంవారు తమ నుదుటిమీద బ్రహ్మదేవుడు ఏది రాస్తే అదే అక్షరాలా జరుగుతుందని నమ్ముతూ, ఎటువంటి ప్రయత్నాలూ చేయకుండా, ఏదో అద్భుతం జరుగుతుందని ఎదురుచూస్తూ కాలాన్ని దుర్వినియోగపరచుకుంటారు. వీరివల్ల సమాజానికి, కుటుంబానికి ఎటువంటి సహాయమూ లభించదు.

“ది లా ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్”

మీరెప్పుడైనా, ఎక్కడో దూరంగా ఉన్న వ్యక్తిగురించి ఆలోచించినప్పుడు, ఒక క్షణం తరువాత అతని నుండి జాబు రావటమో, ఫోనురావటమో, లేదా ఆ వ్యక్తే రావటం జరిగిందా?

ఉదయం నుండి మీరు పనిచేసుకుంటూ పాడుకునే ఒక పాట, లేదా భజన, కొంతసేపటి తరువాత రేడియోనో, టీవీనో ఆన్ చెయ్యగానే వచ్చిందా?

మీరు రాత్రి పడుకుంటూ ఉదయం 5 గంటలకు లేవాలని అలారం పెట్టుకుని పడుకున్నారు. తరువాత ఎప్పుడో ఉలిక్కిపడి లేచి చూసినప్పుడే అలారం మ్రోగిందా?

వీటిలో ఏ ఒక్కటి మీకు జరిగినా, మీరు మీ మనసుకి సందేశాలివ్వటం, ఆ సందేశాలు విశ్వంలోకి ప్రయాణించడం, తిరిగి కనబడని ఒక ‘ఏంటెన్నా’ (antenna) లాగ సమయం వచ్చినప్పుడు మీరు అది అందుకోవటం జరిగింది.

మన దేశంలో ఎటువంటి కొత్త పని తలపెట్టినా, పూజాకార్యక్రమంలో ‘సంకల్పం’ చెప్పుకోవడం సహజం. భగవంతుడికి విన్నపం చేసినప్పుడు మనల్ని మనం పరిచయం చేసుకుంటాం, “జంబూద్వీపే... భరత వర్షే...భరతఖండే... శాలివాహన శకే... అస్మిన్ చంద్రమానేన వర్తమాన, వ్యావహారిక ..... గోత్రస్యే.... నామధేయస్య” అంటూ మన పూర్తి చిరునామా విన్నవించుకుంటాం. కొందరు నాస్తికులు, “దేవుడికి మీ అద్రసు తెలియదా? ఆయనే సృష్టికర్త అంటారు కదా” అని అనటం వింటుంటాం. కానీ, అది నిజానికి దేవుడికిచ్చే సమాచారం కాదు, మనకి మనం ఇచ్చుకుని గుర్తు చేసుకునే వివరాలు మాత్రమే. అక్కడినుండి మన సంకల్పం సందర్భానుసారంగా సరియైన దిశలో సాగుతూ, మనల్ని ఆ కోరికను ఆకర్షణగా మార్చుకొని ఆచరించేలా చేయగలదు.

ఎంతో సమాచారం.... ఎన్నో పుస్తకాలు

‘సంకల్పం’ అనే ఈ ఆకర్షణ సూత్రం అనాదిగా మన గ్రంథాల్లో, పురాణాల్లో ప్రస్తావనకొచ్చింది. అనుకున్నదే

తడవుగా అది సిద్ధించడం అనే విషయం ఎందరో మహాపురుషుల జీవితంలో జరిగింది. వారి ఆశీస్సుల మేరకు తమను మనస్ఫూర్తిగా నమ్మిన భక్తుల జీవితంలో అక్షరాలా జరిగాయి.

**“అల్పజీవికి మంచి సంకల్పమున్న
గొప్ప గౌరవాదరము గైకొనగలండు
ఉడుతబుడుత రాముని ప్రేమనొందలేదే
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుక పరతు”**

- బాబా

ఇటీవలి కాలంలోకూడా ఈ సంకల్పం అనే విశ్వాసంతో కూడిన ఆకర్షణ సూత్రాన్ని వివరిస్తూ అనేక పుస్తకాలు వెలువడ్డాయి. నెపోలియన్ హిల్ అనే ఆంగ్ల రచయిత ‘థింక్ అండ్ గ్రో రిచ్’ (Think and grow rich) అనే పుస్తకం రచించి ఆలోచనలను ఆచరణలోకి తెచ్చే చిట్కాలు ఇచ్చి సంచలనం సృష్టించాడు. అలాగే రోండా బెర్న్ అనే రచయిత్రి ‘మ్యాజిక్’ అనే పుస్తకంలో పాఠకులకు ‘సంకల్పం’ ప్రక్రియను ఎలా చేపట్టాలో వివరించింది. ‘ది లా ఆఫ్ ఎట్రాక్షన్’ (The law of attraction) అనే పేరుతో ఐదారు పుస్తకాలు వచ్చాయి. ఆ పుస్తకాల సారాంశమంతా ఒక్కటే, అదే “యద్భావం తద్భవతి.” ఏది అనుకుంటే అది అక్షరాలా జరగాలనుకుంటే, ఆ విషయాన్ని మనసా వాచా కర్మణా విశ్వసించి, అదే ఆలోచిస్తూ, కలలు కంటూ, ఆ దిశగా ప్రయత్నాలు ముమ్మరం చేయాలి. అలా కాకుండా నెగెటివ్ ఆలోచనలతో గడిపితే ఆ కల కల్లగా మిగిలిపోతుంది.

ఇదే విషయాన్ని స్వామి 2001 జనవరి 1 నూతన సంవత్సర దివ్యోపన్యాసంలో ఇలా అన్నారు:

**“ఈ కలిప్రభావముచేత మానవుడు తలచేది
ఒకటి, చెప్పేది ఒకటి, చేసేది ఒకటి. అయితే
తాను ఏది చెప్పినా, ఏది చేసినా తన
సంకల్పములను పురస్కరించుకొనియే ఫలితం
లభ్యమౌతుంది. కనుక, తన మనస్సును**

**పవిత్రంగా మార్చుకొని మంచిమనిషిగా తయారు
కావాలి. మంచి మనస్సు కలవాడే మంచి మనిషి.
ఒక్కొక్క పర్యాయము మానవుడు మంచి
మనస్సుతో పనిచేసినప్పటికీ చెడ్డ ఫలితం
వచ్చినట్లుగా తోస్తుంది. ఫలితం ఎలాంటిదైనా
మనస్సు క్షణక్షణమునకూ మార్పుచెందుతోంది.
తన సంకల్పములు పవిత్రమైనవిగా,
దృఢమైనవిగా ఉన్నప్పుడు ఈవిధంగా మార్పు
చెందటానికి వీలేదు. చలించని మనస్సును,
భ్రమించని దృష్టిని కలిగియున్నప్పుడు తనను
ఎలాంటి బాధలూ వెంటాడవు. దీనికి
భగవదనుగ్రహాన్ని సాధించటం తప్ప మరొక
మార్గం లేదు. ఈనాడు మనం 2000 నుండి
2001లో అడుగుపెట్టాం. ఈవిధంగా అంకెలు
మారినంతమాత్రమున అదృష్టం మారుతుం
దనుకోవటం చాలా పొరపాటు. ఈ అంకెలతో
మానవుని కర్మలుకూడా పవిత్రంగా మారాలి.”**

“సంకల్పమూల మిదం జగత్”

ఈ జగత్తు అంతా సంకల్పములపైననే ఆధారపడి ఉంది. మనకు జరిగే మంచి చెడ్డలన్నీ మన సంకల్పాల ఫలితాలే. కొంతమంది వేదాంత ధోరణిలో, “ఎలా రాసి ఉంటే అలా జరుగుతుంది” అని కాలాయాపన చేస్తూ, ఎటువంటి కృషి చేయకుండా, మంచి జరిగితే అనుగ్రహం, కాకపోతే ఆగ్రహం అని సమర్థించుకుంటూ ఉంటారు. నిజానికి దీనినే స్వామి వివేకానందుడు ప్రశ్నిస్తూ, “నీ రాత నువ్వే వ్రాసుకోవాలి. భగవంతుడు దానికి తగిన ఆలోచనలు ఇచ్చాడు” అంటారు. అంటే, భగవంతుడు మనకు ఒక పలకా బలపం ఇచ్చి మన భవిష్యత్తు వ్రాసుకొమ్మని ఆదేశించాడు. మనం బాల్యంలో పలకమీద ‘అ, ఆ’లు వ్రాసి పదేపదే దిద్దినదానిమీదే మళ్ళీమళ్ళీ దిద్దినట్లుగానే, మన సద్భావనలను భక్తి అనే మనో ఫలకంమీద విశ్వాసం అనే బలపంతో పదేపదే దిద్దినప్పుడు మన సంకల్పం వాస్తవరూపం దాల్చటం ఖాయం. ❖

విదేశీ భక్తుల దివ్యానుభవాలు:

అనంత విశ్వచైతన్య శక్తిప్రదాయి

అ

‘సాయిదాసు’

బ

‘కర్త్ ఓరెఫ్ జార్డ్’ స్వీడన్ రాజధాని స్టాక్ హోమ్ లో ఒక కేథలిక్ క్రిస్టియన్ కుటుంబంలో పుట్టాడు. తన 29వ యేట ప్రమాదవశాత్తూ వెన్నెముకకు గాయం కావటంతో కదలలేని స్థితిలో పూర్తి మంచానికే పరిమితమయ్యాడు. అప్పటినుండి అతనిలో ఆత్మసంకల్ప బలం కలిగి, గంటల తరబడి సుదీర్ఘ ధ్యానసాధనలో నిమగ్నమవటం అతనికి అలవాటైంది. ఆ సమయంలోనే పరమహంస యోగానంద గారి ‘ఒక యోగి ఆత్మకథ’ గ్రంథం చదవటంతో, తాను కూడా భారతదేశం వెళ్లి దివ్యజ్ఞానియైన ఒక ఆధ్యాత్మిక గురువును పొందేటట్లుగా తనను అనుగ్రహించమని భగవంతుణ్ణి తీవ్రంగా ప్రార్థించసాగాడు. భారతదేశానికి, తనకూ ఏదో అవినాభావ సంబంధం ఉందన్న భావన ఎప్పుడూ అతని అంతరాత్మలో మెదలుతూ ఉండేది.

‘కర్త్’ జీవితంలోకి భగవాన్ బాబా ప్రవేశం

తన 49వ యేట ‘కర్త్’ దైవీకంగా హోవర్డ్ మర్ఫెట్ గ్రంథం ‘సాయిబాబా - మేన్ ఆఫ్ ఆఫ్ మిరకిల్స్’ చదవటం సంభవించింది. మొదటి అధ్యాయం చదువుతూనే, భగవాన్ బాబావారే ఇంత కాలంగా తాను వెతుకుతున్న తన ఆధ్యాత్మిక గురువు అనే ప్రగాఢ విశ్వాసం అతనిలో పాదుకొంది. 1979 డిసెంబరులో భార్య ‘సిస్కో’తో కలసి బయల్దేరడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. భారత్ కు వాళ్ళ ఆధ్యాత్మిక యాత్రకు ఆవిధంగా వునాది పడింది.

భారతదేశానికి బయలుదేరకముందు ‘కర్త్’ తరచుగా బాబావారి ఫోటో తన ముందు పెట్టుకొని ధ్యానం చేయసాగాడు. అప్పుడు గది అంతా ఒక విచిత్రమైన మధుర పరిమళంతో నిండిపోయేది. ధ్యానం పూర్తికాగానే ఆ పరిమళం ఆగిపోయేది. తరువాతి కాలంలో ఆ మధుర

పరిమళం బాబావారి విశేష విభూతి చిహ్నంగా గుర్తించాడు. ధ్యానంలో అతడు పలుమార్లు దేహాంతర యానంలో, విశ్వాంతరాళాల్లో భగవాన్ బాబావారితో అద్భుతమైన అనుభవాలు పొందసాగాడు.

స్వామి సన్నిధిలో 'కర్త' దంపతులు

1979 డిసెంబరు మూడవ వారంలో 'కర్త' తన సతీమణితో కలిసి పుట్టపర్తికి చేరి, ప్రశాంతినిలయ ఆశ్రమ ప్రాంగణంలోకి ప్రవేశించారు. అతను స్థూలకాయుడు అవటంచేత అక్కడ అందరిలాగే బాసింపట్టు వేసుకొని నేలమీద కూర్చోలేక, ఒకప్రక్కగా చేరగిలబడ్డాడు. ఇంతలో బాబావారు తమ గదినుండి బయటకు వచ్చి మందిరం వరండాలో నిలబడి దివ్యప్రకాశంతో వెలిగిపోతూ 'కర్త'వైపు చూశారు. ఆ దివ్యతేజోశక్తిని తట్టుకోలేక, "వద్దు బాబా, నాదగ్గరకు రాకండి. నేను సిద్ధంగాలేను" అని 'కర్త' మనస్సులోనే మొరపెట్టుకున్నాడు. భగవాన్ అతని ప్రార్థన ఆలకించినట్లున్నారు, మెల్లగా వెనుదిరిగి మందిరంలోకి వెళ్ళిపోయారు.

మరునాడు ఉదయం 9.30 గంటలకు స్వామి మళ్ళీ మందిరం వరండాలోకి వచ్చి అక్కడినుండే 'కర్త'ను చూశారు. అప్పటికి మానసిక స్థిమితతను కూడగట్టుకొని 'కర్త' సంసిద్ధుడయ్యాడు. అప్పుడు భగవాన్ అతనిని సమీపించి మృదుమధురస్వరంతో, "ఎక్కడినుండి వచ్చారు?" అని అడిగారు. "స్వీడన్ నుండి, బాబా" అని చెప్పాడతను. "పద" అంటూ మందిరం ఇంటర్వ్యూ గదివైపుకు చూపించారు బాబా.

ఇంటర్వ్యూ గదిలో భగవాన్ కు అత్యంత సమీపంగా ఉండడంచేత, ఆ శక్తిపాతం వలన 'కర్త'కు మైకం కమ్మి తల తిరిగినట్లయింది. అప్పుడు భగవాన్ తమ చేతిని గుండ్రంగా త్రిప్పి శిరీషీ సాయి, పర్తిసాయి చిత్రాలున్న లాకెట్ ను గొలుసుతో సహా సృష్టించి 'కర్త' మెడలో వేస్తూ, "నేనెప్పుడూ నీ వెంటనే ఉంటాను. ఈ లాకెట్ నీకు రక్షగా ఉంటుంది" అన్నారు. ఆనందాశ్చర్యాలు అతనిని ముప్పిరి గొనగా భగవాన్ కు పాదాభివందనం చేశాడు.

ఆరోజంతా బాబావారి దివ్యానుగ్రహ ఇంటర్వ్యూ అనుభవాన్ని తలుచుకుంటూ ఆ ఆనందంలో గడిపారు 'కర్త' దంపతులు. సాయంత్రం దర్శన సమయంలో స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ ఒక ఉత్తరం వ్రాసి, దానిని చేతిలో పట్టుకొని కూర్చున్నాడు 'కర్త'. స్వామి నేరుగా అతనివద్దకు వచ్చి, "అర్ యు హ్యాపీ?" (నీవు

ఆనందంగా ఉన్నావా?) అని అడిగారు. "అవును బాబా, చాలా ఆనందంగా ఉన్నాను" అంటూ తన లేఖను స్వామికి సమర్పించాడు.

వారంరోజుల వాళ్ళ ప్రథమ ప్రశాంతి యాత్రలో చివరి రోజు ఉదయం, సాయంత్రం రెండు పూటలా బాబా ఆ దంపతులిద్దరినీ ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. "రోజూ నాకు చాలా ఉత్తరాలు వస్తాయి. కానీ, నీ ఉత్తరం నాకు చాలా ఆనందం కలిగించింది" అన్నారు ప్రేమగా. "సిస్కో"వైపు చూసి, ఏమి కావాలని అడిగారు. "నా చుట్టూ ఉండే వ్యక్తులతో పంచుకోవడానికి ప్రేమ కావాలి బాబా!" అని అడిగింది సిస్కో. స్వామి చాలా సంతోషించి, ఒక వెండి భరిణ సృష్టించి ఆమెకిచ్చారు. దాని నిండా విభూతి ఉంది. "ఈ విభూతిని కష్టాల్లో ఉన్న స్నేహితులకుకూడా ఇవ్వవచ్చునా?" అని అడిగింది. "తప్పకుండా ఇవ్వు" అన్నారు బాబా.

ఆ తరువాత, "నీవు పూర్వం ఒక జన్మలో నాకు చాలా సన్నిహితంగా జీవించావు" అన్నారు, 'కర్త'తో. భారత దేశంతో తనకుగల ఆత్మానుబంధము ఏమిటో అప్పుడు అతనికి బోధపడింది. అటుపై స్వామి తమ దివ్యహస్తాన్ని 'కర్త' శిరస్సుపై ఉంచి, "నేను నీ కన్నుల నుండి చీకటిని తీసేస్తున్నాను" అన్నారు అనుగ్రహపూర్వకంగా. ఆ క్షణంలో 'కర్త' తన దేహం, అస్తిత్వం అంతా దివ్య ప్రకాశంతో నిండిపోయిన అనుభూతి పొందాడు. జీవితంలో ఎన్నటికీ మరువలేని దివ్యప్రేమానుభూతి అతనిని ముప్పిరిగొన్నది. "మనం మళ్ళీ త్వరలో కలుద్దాం" అంటూ భగవాన్ బాబావారు 'కర్త' దంపతులను ఇంటర్వ్యూ గదినుండి బయటకు తోడ్కొని వచ్చారు.

స్వామి సన్నిధికి 'కర్త' దంపతుల మలి ప్రయాణం

1980 మార్చి 18వ తేదీన 'కర్త' దంపతులు మళ్ళీ స్వామి సన్నిధికి చేరుకున్నారు. బాబావారు ఆ సమయంలో బృందావన్ లో ఉన్నారు. వెళ్ళిన రెండవరోజే వాళ్ళని ఇంటర్వ్యూకి పిలిచారు. "వెరీ హ్యాపీ టు మీ యూ" (మిమ్మల్ని చూడడం ఎంతో ఆనందంగా ఉంది) అంటూ, "స్వీడన్ లో మీ ఇంట్లో నీ ధ్యానంలోకి మూడుసార్లు నేను

వచ్చాను. అవునూ, ప్రతిసారి సువ్వెందుకు ఉలిక్కి పడ్డావు?” అంటూ ‘కర్త’కు కలిగిన అనుభూతిని చెప్పి అతనిని ఆశ్చర్యచకితుని గావించారు. “ఫరవాలేదు, అది ఎలా నియంత్రించుకోవాలో నేను నీకు నేర్పుతాను. కొన్నిసార్లు దేహతీతయానంలో నీవు ఇక్కడ నాతోనే ఉన్నావు కదా” అన్నారు. “బాబా, నాకుకూడా ధ్యానం చేయటంలో సహాయం చేస్తారా?” అని అడిగింది సిస్టో. “నీకు జపమాల ఇస్తాను. నీవు జపం చేసుకో, చాలు” అంటూ తమ దివ్యహస్తాన్ని త్రిప్పగానే ఒక అద్భుతమైన జపమాల ప్రత్యక్షమైంది. ఆ జపమాలను స్వయంగా త్రిప్పుతూ, సరియైన పద్ధతిలో జపం ఎలా చేసుకోవాలో సిస్టోకి తామే నేర్పించారు. తరువాత వాళ్ళు ఎక్కడ బస చేశారో అడిగి, “అంతంత అద్దెలు పెట్టి ఆ లౌకిక వాతావరణంలో ఉండవద్దు. మీకు ఇక్కడే ఇల్లు ఇస్తాను” అంటూ ఒక వలంట్‌ని పిలిచి, వాళ్ళకి బృందావన్ గెస్టు హౌస్‌లోనే బస ఏర్పాటు చేయించారు.

కొద్దిరోజుల తరువాత భగవాన్‌ను అనుసరిస్తూ వాళ్ళు పుట్టపర్తికి వెళ్ళారు. అక్కడినుండి భగవాన్ వారిరువురినీ ఊటీకి తీసుకువెళ్ళారు. అక్కడ ఒకనాటి సాయంత్రం తమ కాలేజి విద్యార్థులు, సన్నిహిత భక్తుల బృందంతో ఇష్టాగోష్ఠిగా ముచ్చటిస్తున్న వేళ భగవాన్ ఉన్నట్లుండి ‘కర్త’వైపు చూసి, “నీ ధ్యానసాధన, దేహంతరయానాల్లో విశ్వాంతరాళాల్లో నాతో నీ అనుభవాలు వీళ్ళందరికీ చెప్పు” అన్నారు. ఉపన్యసించే అలవాటులేని ‘కర్త’ తడబడుతూనే బాబా చెప్పమన్న విషయాలను టూకీగా చెప్పి ముగించాడు. బాబావారు సంతృప్తిచెందేలా ఉపన్యసించడానికి తగినంత సంసిద్ధత, సన్నద్ధత తనకు లేకపోయాయే అని అతనికి ఎంతో విచారం కలిగింది.

దివ్యగానం - ఆనందంతో ఓలలాడిన అంతరంగం

ఊటీలో ఒకనాటి సాయంసమయంలో భగవాన్ నివాస మందిరంలో ‘కర్త’ మరియు భగవాన్ ఇరువురే ఉన్నారు. ఉన్నట్లుండి బాబావారు పాడడం ప్రారంభించారు. అవును, కేవలం ‘కర్త’కోసమే! అంతకుముందే ‘కర్త’ బాబావారిని అడిగి సందేహాలు తీర్చుకోవాలని అనేక ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలు

తయారుచేసి పెట్టుకొని తగిన సమయంకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. అద్భుతం ఏమిటంటే, అప్పుడు బాబావారు అతనికి తెలియని ఏదో దేవభాషలో మధురంగా గానం చేస్తూంటే క్రమంగా అతని ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానాలు అతనికి ఎటుకపడసాగాయి. భగవాన్‌తో తాను ఏకాంతంగా ఉన్న ఆ సందర్భం ఫోటో ఒకటి ఉంటే ఎంత బాగుండేదో అని ‘కర్త’ మనస్సులోనే ఎంతో ఆశపడ్డాడు.

జాగృదమైన కుండలినీ శక్తి

ఊటీనుండి భగవాన్‌తో కలసి ‘కర్త’ దంపతులు బెంగళూరు తిరిగి వచ్చారు. అశోకా హోటల్‌లో బస చేశారు. ఆనాటి రాత్రి ‘కర్త’ హోటల్ గదిలో ధ్యానానికి ఉపక్రమించాడు. కానీ, శరీరంలో ఏదో అసౌకర్యంగా అనిపించడంతో మంచంమీద పడుకున్నాడు. అదుగో, అప్పుడు ప్రారంభమైంది అతనికి విపరీతమైన బాధ. అతని శరీరమంతా తాపంతో మండిపోసాగింది. వెన్ను క్రింది భాగం నుండి తలదాకా అతిశక్తివంతమైన విద్యుత్తరంగాల వంటి తీవ్రప్రకంపనలు ప్రసరించసాగాయి. దాంతో అతనికి భయం కలిగి, సహాయం చేయమని బాబావారిని ప్రార్థించాడు. సిస్టో సాయంపట్టగా ఎలాగో స్నానాలగదిలో ప్రవేశించి ‘షవర్ బాత్’ చేశాడు. శీతల పానీయాలు సేవించాడు. అప్పటికి కొంత ఉపశమనం కలిగింది.

మూడవనాటికి కొంత ఓపిక తెచ్చుకుని ‘బృందావన్’కి వెళ్ళగా బాబావారు, “ఎక్కడున్నావు? నేను నీకోసం చూస్తున్నాను” అన్నారు. వారికి అన్నీ తెలుసు. లీలానాటక సూత్రధారి కదా! అదే అడిగాడు ‘కర్త’కూడా, “బాబా, మీకు తెలియదా?” అని. “అవును, అవును, నీ శరీరంలో షట్ప్రకాాలు విచ్చుకున్నాయి. నీలో కుండలినీ శక్తి జాగృదమై ప్రకౌపించింది. నేను ఆ సమయంలో నీకు ఏమీ కాకుండా చూసుకున్నాను” అంటూ స్వామి అతని ఛాతీపై తట్టి, “నువ్వు చాలా తీక్షణంగా ధ్యానం చేస్తున్నావు. నీలో కుండలినీ శక్తి మేలుకుంది. ఆ సమయంలో శరీరం అలా ఇబ్బందికి లోనుకావటం సహజమే. ఫరవాలేదు, భయపడకు. నేను నీకు సహాయం చేస్తాను” అని ప్రేమాదరాలతో అనునయించారు.

ఇక 'కర్త' దంపతులు స్వీడన్ కు తిరిగి వెళ్ళాల్సిన గడువు సమీపించింది. ఒకనాడు బాబావారు వారిరువురినీ పిలిచి, 'ధర్మక్షేత్ర' వార్షికోత్సవంలో పాల్గొనడానికి తాము ముంబై వెళుతున్నామని, తమతోపాటు రమ్మని ఆదేశించారు. ఎటు తమ తిరుగు ప్రయాణం బొంబాయినుండే కావటం వలన, బాబావారితో ప్రయాణించే భాగ్యం కలుగుతోందని 'కర్త' దంపతులు చాలా ఆనందించారు.

ముంబై విమాన ప్రయాణంలో బాబావారి సీటు వెనకాలే వాళ్ళ సీట్లు ఉన్నాయి. ఉన్నట్లుండి బాబావారు ఒక కవరు 'కర్త'కు అందించి, "తీసి చూడు" అన్నారు. అందులో, దాదాపు ఒక నెల క్రితం, ఊటీలో బాబావారితో అతను ఒక్కడే ఉండగా, బాబావారు పాట పాడుతూనే అతని మనస్సులోని సందేహాలు, ప్రశ్నలు అన్నిటికీ సమాధానాలు అతనికి అవగాహన అయ్యేలా చేస్తూండిన సందర్భంలోని ఫోటో ఉంది! అప్పటి అతని మనస్సులోని ఆకాంక్షను బాబావారు ఇప్పుడు ఇలా విమానంలో ప్రయాణిస్తూండగా నెరవేర్చారన్నమాట! అతని ముఖంపై సంభ్రమాశ్చర్యాలను గమనించి బాబావారు అర్థవంతంగా నవ్వుతూ, "అవును, అప్పుడు అక్కడ ఏ ఫోటోగ్రాఫరూ లేడు కదూ?!" అన్నారు. ఆ ఫోటో మీద "ప్రేమతో - బాబా, 14.4.80" అని వారి హస్తాక్షరాల సంతకంతో సహా ఉంది.

ఆ మరునాటి ఉదయం దర్శనానంతరం ఒక వలంటీరు 'కర్త' దంపతులను స్వామి నివాస మందిరం 'సత్యదీప్'కు తీసుకొని వెళ్ళాడు. బాబావారు వారిరువురికీ ఐస్క్రీమ్లు ప్రసాదించి, ఆ సంవత్సరం (1980) నవంబరులో జరిగే శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల 3వ ప్రపంచ సమ్మేళనంలో పాల్గొనేందుకు తగినంత ముందుగానే రావాలని, సమ్మేళనంలో ప్రసంగించాలని 'కర్త'ను ఆదేశించారు. అంత పెద్ద ప్రేక్షక సమూహం ముందు మాట్లాడే ధైర్యం తనకు లేదని విన్నవించగా, "నీ హృదయంలోనుండి ఏమి వస్తే అదే మాట్లాడు" అని అతని విన్నపం త్రోసిపుచ్చారు. 'కర్త' దంపతులు బాబావారినుండి వీడ్కోలు తీసుకుంటున్నప్పుడు, "మన మధ్య వీడ్కోలు అనేది లేనే లేదు. నేను ఎప్పుడూ మీతోనే ఉంటాను" అంటూ ఆశీర్వదించారు.

ముచ్చటగా మూడోసారి స్వామి సన్నిధికి

1980 సెప్టెంబరు మధ్యలో 'కర్త' సతీసమేతంగా మళ్ళీ పుట్టపర్తికి చేరుకున్నాడు. ఒకరోజు పూర్ణచంద్ర హాలులో బాబావారు పనులు పర్యవేక్షిస్తూండగా అతనుకూడా వారితో ఉన్నాడు. ఆ వేదికమీద ఒకచోటు చూపించి, "నువ్వు ఇక్కడ నిలబడి ప్రసంగిస్తావు, నేను అదిగో, అక్కడ కూర్చుని ఆలకిస్తాను" అన్నారు బాబావారు. 'కర్త' గుండె అతని గొంతుకలోకి వచ్చింది. "నేను అంత పెద్ద సభలో ప్రసంగించే సాహసం చేయలేను స్వామీ" అన్నాడు ప్రార్థనాపూర్వకంగా. "నువ్వు ఏమి మాట్లాడతావో, ఎలా మాట్లాడతావో నాకు తెలుసు. నీ మనసుకు తోచింది మాట్లాడు" అన్నారు బాబా.

బాబావారు చెప్పినట్లుగానే 'కర్త' 3వ ప్రపంచ మహా సమ్మేళనంలో బాబావారి పాదసమస్కారం చేసుకొని, ఆశీస్సులు పొంది, వారు చూపించినచోటనే మైకు ముందు నిలబడి ధైర్యంగా ప్రసంగించగలిగాడు. అందరూ అతనిని అభినందించారు.

"అసలు బాబాకూ, నీకూ సంబంధం ఏమిటి?"

ఒకసారి బృందావన్ ఆశ్రమంలో చాలాకాలంగా 'కర్త'ను గమనిస్తూ ఉండిన సాయి భక్తులొకరు, "అసలు మీరెవరండీ? బాబావారు మీమీద అంత ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించడానికి కారణం ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించగా, "అది భగవాన్ బాబావారికి మాత్రమే ఎటుక. బహుశా బాబావారే నాతో చెప్పినట్లుగా, వారి పూర్వావతారంలో, మామధ్య ఏర్పడిన సన్నిహిత సంబంధమునే - ఈ జన్మలో కూడా నాతో కొనసాగిస్తున్నారేమో?! అయినా అది కోరుకుంటే లభించేదా?! నాకు సంబంధించినంతవరకు ఈ జన్మలో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు - నా దివ్యగురువు" అని జవాబిచ్చాడు 'కర్త'.

- "భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా - నా దివ్యగురువు" (మై డివైన్ టీచర్) అనే శీర్షముతో స్వీడన్ కి చెందిన 'కర్త ఓరెఫ్ జార్డ్' రచించిన ఆంగ్ల గ్రంథము ఆధారంగా...

ఆధ్యాత్మిక సుగంధం

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్య అనుగ్రహభాషణలలో భారతీయసంస్కృతీ సంప్రదాయాల ఔన్నత్యంగురించి, వేద విజ్ఞాన విశిష్టతగురించి తరచు ప్రస్తావిస్తూవచ్చారు. వారి మాటలలో - “భరతభూమి యోగభూమి, త్యాగభూమి, ధర్మభూమి, పుణ్యభూమి, ధన్యభూమి.” సకల ధరిత్రికి పరమ పావన విజ్ఞాన సుజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన పరిమళాలను వెదజల్లిన వేదభూమి. ప్రపంచ మానవ చరిత్ర పుటలకందని అనాదికాలంనుండే మహోన్నత సంస్కృతీ సంప్రదాయాలతో అలరారిన

దివ్యభూమి. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసాది మానవీయ విలువలు గుబాళించే ఆదర్శ సామాజిక జీవన వ్యవస్థ నెలకొన్న గడ్డ ఇది. సాక్షాత్ శ్రీమన్నారాయణుడే శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీసత్యసాయి అవతారాలుగా మానవ రూపంలో నడయాడటంతో పునీతమైన భవ్యభూమి. శ్రీ అరవిందఘోష్, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ రమణ మహర్షి, స్వామి వివేకానందవంటి మహాయోగులు, జ్ఞానులు, గురువుల ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధామృతముచేత ఈ జాతి జనజీవన విధానం మరింత పరిమళభరితమైంది.

ఆనాడు శ్రీ శిరిడీ సాయి తమ దివ్య భగవదవతార దీప్తితో జనావళి హృదయ కుహరాల్లో జ్ఞానజ్యోతులు వెలిగించారు. భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాల సౌరభాన్ని సామాన్యులు సైతం ఆఘ్రాణించే అవకాశం కల్పించారు. ఈనాడు పరిపూర్ణ భగవదవతారమూర్తియైన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు ఈ దేశ ఎల్లలు అధిగమించి సకల మానవాళిని సుందర ఆధ్యాత్మిక వియత్తలంలో విహరింప జేస్తున్నారు, ప్రేమర్షురిలో ముంచితేలుస్తున్నారు. మానవ సేవను ఒక ఆధ్యాత్మిక సాధనగా, ప్రక్రియగా మలచి, సేవను ఒక యోగంగా తీర్చిదిద్ది, జనసామాన్యాన్ని సర్వోత్కృష్టమైన పథంలో పయనింపజేస్తున్నారు.

భగవాన్ అంటారు, ఈ పవిత్ర భారతావని మృత్తికలో ధర్మం ఉంది; ప్రవహించే నీటిలో సత్యం దాగి ఉంది; వీచే గాలిలో ప్రేమసుగంధం ఉంది. ఏ వేదాధ్యయనం చేయకున్నా, పురాణ ఇతిహాసాలు పఠించకున్నా, ఈ గడ్డపై పుట్టి పెరిగిన జనావళి హృదయాల్లో ఆధ్యాత్మిక సుగంధం ఉంది; భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాల జాడలున్నాయి; ధర్మజిజ్ఞాస పదముద్రలు గోచరమవుతాయి. భగవదవతారాలన్నీ భారతదేశంలోనే ఎందుకు వస్తాయనే ప్రశ్నకు సమాధానంగా భగవాన్ అంటారు, “బంగారు గనులు ఎక్కడ ఉంటాయో, అక్కడకే తత్సంబంధ విషయాల్లో నైపుణ్యంగల ఇంజనీర్లు వస్తారు, స్వర్ణరాసులు వెలికితీస్తారు. అట్లే, ఆధ్యాత్మికత అను పంటను పండించడానికి వీలయినచోటనే పరమాత్మ మానవ రూపంలో ఉద్భవిస్తాడు. కనుకనే, అన్ని పరిస్థితులూ అనుకూలంగా ఉన్న, అంతర్భూతంగా ఆధ్యాత్మిక జిజ్ఞాస

వేళ్ళునుకున్న, భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాలకు నెలవైన ఈ నేలనే భగవదవతారమూర్తులు తమతమ జన్మస్థలాలను ఎంపిక చేసుకున్నారు.

సకల ధరిత్రిలో ఆధ్యాత్మికపరంగా భారతావనికి ఇంతటి విశిష్ట స్థానం ఎందుకు లభించినట్లు? భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాలకు భారతీయ సమాజమే పుట్టినిల్లు ఎందుకైనట్లు? వేలాది సంవత్సరాలుగా ఆటుపోట్లను తట్టుకుంటూ, విదేశీ దండయాత్రల పరంపరకు ఎదురీడుతూ, జయాపజయాలను సమచిత్తంతో స్వీకరిస్తూ, ఈ సమాజం మౌలిక స్వరూప స్వభావాలు, జీవన విధానం, సామాజిక కట్టుబాట్లు, ఆధ్యాత్మికతపట్ల గల ఆసక్తి చెక్కుచెదరకుండా ఎట్లా మనుగడ సాగించగలుగుతున్నది? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానం ఒక్కటే - వేదవిజ్ఞానభాండాగారం ఆవిష్కరింపబడడం.

సమాజ సంక్షేమమే పరమావధిగా భావించిన వేలాదిమంది త్యాగధనులు, మహర్షులు ఈ దేశంలో జననమొందారు. సుఖమయ సామాజిక జీవనాన్ని ఐచ్ఛికంగా త్యజించి, అరణ్యవాసాలు చేస్తూ, కందమూల ఫలాదులతో తృప్తిచెందుతూ, కఠోరమైన తపోనిష్ఠలో తమను తాము తరింపజేసుకున్నారు. తమ జీవితాలను లోకకల్యాణ మహాయజ్ఞంలో సమిధలుగా సమర్పించుకున్నారు. సుదీర్ఘ కాలం కొనసాగిన వారి త్యాగపూరిత సత్్యాన్వేషణ ప్రక్రియ సఫలమైంది. పరమాత్మ కరుణించాడు. వారిపై జ్ఞాన విజ్ఞాన సుజ్ఞాన రాసులను వర్షించాడు. మహర్షులకు దైవవాణి వినిపించింది. దానిని వారు శ్రద్ధగా విని, ఆకళింపు చేసికొని సృష్టిరహస్యాలను ఛేదించారు. సృష్టికి, సృష్టికర్తకు గల అవినాభావ సంబంధమేమిటి? పంచభూతాల స్థితిగతులేమిటి? ఎవరి ఆజ్ఞానుసారం అవి క్రమం తప్పక కర్తవ్య నిర్వహణ గావిస్తున్నాయి? మానవజాతి ఎట్లా ఆవిర్భవించింది? కుటుంబ సామాజిక వ్యవస్థల స్వరూప స్వభావాలేమిటి? జనజీవన స్రవంతి ఎలా కొనసాగాలి? విహిత, అవిహిత కర్మలేమిటి? మానవ జీవిత లక్ష్య మేమిటి? వంటి పలు ఆసక్తికరమైన విషయాలపట్ల స్పష్టమైన అవగాహన ఏర్పడింది. వారు పొందిన జ్ఞాన సంపదను తమ శిష్యప్రశిష్యపరంపరతా అనుశ్రుతంగా

పదిలంగా కాపాడుకుంటూ వచ్చారు. భావితరాలకు జ్ఞానభిక్ష పెట్టారు, జ్ఞానామృతాన్ని పంచుతూ వచ్చారు.

వేదోపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు, అష్టాదశ పురాణాలు, రామాయణ, భారత, భాగవతాది గ్రంథాలలో వేద విజ్ఞానాన్ని నిక్షిప్తం గావించారు. మానవ మేధస్సుకు అగ్రాహ్యమైన అనేకానేక విషయాలను వేదవిజ్ఞానం ఆవిష్కరించి సూత్రీకరించింది. భారతీయ ఆధ్యాత్మిక వ్యవస్థకు భూమికను, బలమైన పునాదులను ఏర్పాటు గావించింది. ఉదాహరణకు, 'ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ', 'అహం బ్రహ్మస్మి', 'తత్త్వమసి', 'అయమాత్మా బ్రహ్మ' అను మహావాక్యాలను వేదసారంగా ఆవిష్కరించి అద్వైత భావజాలానికి శాశ్వతమైన మూలాలను పాడుకొల్పింది. 'ఏకం సత్ విప్రాః బహుధా వదన్తి' అంటూ అనేకత్వంలోని ఏకత్వాన్ని రూఢిపరచింది. "సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రార్క్ష సహస్ర పాత్" అంటూ భగవంతుని విశ్వవిరాట్స్వరూపాన్ని ఆవిష్కరించింది.

శాంతిసందేశం: "ఓం ద్యౌ శాన్తి రంతరిక్షం, శాంతి పృథివీ, శాంతి రావః..." అంటూ సకల విశ్వశాంతిని ఆకాంక్షించింది.

వైదిక కర్మలు: యజ్ఞయాగాదుల నిర్వహణ, దేవాలయాల నిర్మాణం - విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనలు, దైవారాధనా విధివిధానాలను స్థిరపరచింది. ఈనాడు మనం చూస్తున్న, చేస్తున్న శుభకామనలతోకూడిన కల్యాణ సంస్కృతిని వేద విజ్ఞానమే స్థిరపరచింది. పశు పక్ష్యాదులవలె, ఆహార నిద్రా భయ మైథునాలతో జీవిత కాలం వృథా చేయకుండా, ధర్మార్థ కామమోక్షాలనబడే చతుర్విధ పురుషార్థాలను మానవ జీవనయానానికి, దిక్సూచిగా, రాచబాటగా నిర్ధారించింది. 'స శ్రేయో నియమం వినా' అంటూ విశృంఖలత్వాన్ని నిరసించి, అందుకు అవసరమైన కరకట్టలతో బలమైన హద్దు లేర్పరచింది. మానవజాతి భౌతిక అభ్యున్నతికి అవసరమైన అనేకానేక విద్యలను, నైపుణ్యాలను ఆవిష్కరించింది. ఆయుర్వేదం, ధనుర్వేదం, గాంధర్వం, జ్యోతిష్యం, ఖగోళ శాస్త్రం, నృత్య సంగీతాదులవంటి జ్ఞానసంపద వేదాంతర్భాగమయింది. రాజ ధర్మాలు, చతుర్విధ ఆశ్రమ ధర్మాలు, పన్నుల చెల్లింపు, ఆస్తి పంపకాలు వంటి

అనేకానేక నిత్యవ్యవహారాలను చక్కబరచింది. సాక్షాత్ దైవవాణియైన వేదవిజ్ఞానభాండాగారం తరగని, చెదరని ఖనిగా ఆచంద్రతారార్కం అలరారుతూనే ఉంటుంది. ఈ కారణంగానే సకల మానవాళికి లౌకిక, పారలౌకిక విషయాలలో 'గురు'స్థానంలో భారతావని సుప్రతిష్ఠితమైంది.

అయితే, సుదీర్ఘ కాలచక్ర భ్రమణంలో వేదవిజ్ఞాన పరంగా కొన్ని అవశ్రుతులు దొర్లిన మాట వాస్తవం. మానవ సహజమైన బలహీనతలు, స్వార్థపరత్వం చోటుచేసుకున్నాయి. అర్థరహితమైన కట్టుబాట్లు, మూఢాచారాలు, శుష్కవాదాలు, వక్రభాష్యాలు అధికమైనాయి. వేదవిజ్ఞానం ఆవిష్కరించిన సత్యదర్శనం మసకబారింది. జ్ఞానభాస్కరుణ్ణి మేఘాలు కప్పివేశాయి. తిమిరచ్ఛాయలు అలముకోసాగాయి. ఈ స్థితి, గతి, పరిస్థితి మార్పు చెందవలసిన అవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది. అందువల్లనేనేమో ఆనాడు శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబావారు, నేడు శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్య అవతార లక్ష్యాలలో ఈ అంశంపై దృష్టి సారించారు. భగవాన్ బాబావారు వేదోద్ధరణ, ధర్మప్రతిష్ఠాపన గావిస్తూ, వేద విజ్ఞానాన్ని జనసామాన్యానికి అందించటం, మానవ జీవిత లక్ష్యాన్ని వారికెరుకపరచటం, దైవంపై విశ్వాసం పాదుకొల్పి, దైవశక్తి, వైభవం ఎట్లా ఉంటాయో, భక్త సంరక్షణా విధానాలు ఎంత మధురాతిమధురంగా ఉంటాయో లెక్కలేనన్నిమార్లు ఆచరణాత్మకంగా బహిర్గతం చేశారు. 'దేవుడు లేడు' అనేవాడికి దైవం ఎట్లా ఉంటాడో ఆచరణాత్మకంగా నిరూపించి కనువిప్పు కలిగించారు. దేవుని విశ్వసించినవారికి దైవానుగ్రహం, దైవప్రేమ ఎట్లా ఉంటాయో రుచి చూపించారు. 'నా జీవితమే నా సందేశం' అంటూ తమ నిత్యజీవన విధానంలో తాము ఏమి ప్రబోధిస్తూ వచ్చారో వాటిని నిర్వృంద్యంగా ఆచరణలో ఉంచి ఆదర్శాన్ని అందించారు. తాము ప్రవచించే మానవతావిలువలకు నిలువెత్తు నిదర్శనంగా నిలిచారు. సర్వవ్యాపకత్వం, సర్వశక్తిమంతత్వం, సర్వజ్ఞత్వం వంటి దైవలక్షణాలను అభివ్యక్తం గావించారు. అర్థరహితమైన కట్టుబాట్లను, ఆచార వ్యవహారాలను సరిదిద్దారు. వెరసి మానవ జీవన వాహినిని పరిశుద్ధం గావించి దిశానిర్దేశం

చేశారు. భారతదేశానికి సకల జగతిలో ఉన్న ఆధ్యాత్మిక 'గురు' స్థానాన్ని పటిష్ఠపరచారు. మన దేశంలోనేగాక ప్రపంచంలోని 150కి మించిన దేశాలలో వేదవాణి ప్రతిధ్వనించేలా చేశారు. ❖

లాలి పాట

కొమరగిరి జయప్రద

ప॥ పాడమందువా స్వామీ జోలపాటా
పరవశించి పాడేను లాలిపాటా
నా శ్వాసలే నీకు వింజామరలయ్యా
నా హృదయపుటాయెలలో శయనింపుమయ్యా
జోలాలీ... జోలాలీ...జోలాలీ...జోలాలీ....

చ॥ ఆనాటి కౌసల్య లాలిపాట పాడనా
యశోదమ్మ పాడినా జోలపాట పాడనా
ఈశ్వరాంబ నందనా సాయీ కన్నయ్యా
నీ కనుసన్నల విశ్వమునూగింతువయ్యా
॥జోలాలీ॥

చ॥ నీలాల నీ కనులా ఎన్నెన్ని గారాలో
నీ చిరునవ్వు వెన్నెలలు ఎన్ని వరాలో మాకు
ముద్దుమోముతో మమ్ము మురిపించేవయ్యా
నీ మాయలో మమ్ము పడనీయకయ్యా
॥జోలాలీ॥

సర్వదేవతాతీతస్వరూపుడు శ్రీ సత్యసాయినాథుడు

శ్రీ కారుణ్యానందస్వామితో ముఖాముఖి

సమర్పణ: డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

1935లో తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో “జీవకారుణ్య సంఘం” అన్న సంస్థను స్థాపించి దాదాపు ఐదు దశాబ్దాలు సమాజసేవాకార్యక్రమాలు నిర్వహించి, శ్రీ సత్యసాయిశ్వురుల అపార కృపకు పాత్రులై, వారి సన్నిధి సేవాభాగ్యాన్ని తనివితీర అనుభవించి తరించిన ధన్యజీవి కారుణ్యానంద. ఆయన 1997 అక్టోబరు 7న ప్రశాంతినిలయంలో తుదిశ్వాస విడిచినప్పుడు దసరా మహోత్సవాలు జరుగుతున్నాయి. భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసంలో కారుణ్యానందకు, తమకు ఒక వారంరోజుల క్రిందట జరిగిన ఒక ఆసక్తికరమైన సంభాషణను ప్రస్తావించారు. “ఒక వారం రోజుల ముందు ఆయన నాదగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, ‘ఏమి కారుణ్యానందా! ఏమి కావాలి?’ అని అడిగాను. ‘ఏమీ వద్దు స్వామీ, మీ పాదాలలో చేర్చుకోండి’ అన్నాడు. ‘ఎందుకు ఆవిధంగా చెబుతున్నావు?’ అని అడిగాను. ‘ఇంక అనుభవించేవి ఏమున్నాయి స్వామీ, అన్నీ అనుభవించాను. స్వామితో నేను 40 సం॥లు వెంట ఉండి తిరిగాను’ అన్నాడు. కారుణ్యానందకు పరిపూర్ణమైన వయస్సు నూరు సంవత్సరములు అయిపోయింది. ఇక్కడ యజ్ఞంలో వేదపఠనం జరుగుతుంటే ఆనందంగా వింటూ నిద్రించాడు. ఆ నిద్రలోనే పోయాడు. గత 40 సం॥లనుండి నాతో ఉన్నాడు, నావెంట తిరిగాడు. కట్టకడపటికి తృప్తిగా పోయాడు” అన్నారు.

డా॥ సుమన్ బాబుగారు వివిధ సందర్భాలలో కారుణ్యానందులవారినుండి స్వయంగా అడిగి తెలుసుకొన్నటువంటి వారి దివ్యానుభవాలను ప్రశ్నోత్తరాల రూపంలో పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు.

ప్ర: దయచేసి భగవాన్ బాబావారితో మీకు గల దివ్యానుభవాలు తెలియజేస్తారా?

కా: బాబావారినిగురించి తెలుసుకోవాలి అంటే వారిని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవాలి. వారినిగురించి తెలుసుకోవడానికి అదొక్కటే మార్గం. ఏదైనా పరిమితమైనదానిని మనం నిర్వచించవచ్చుగాని అపరిమితమైనదానిని, అనంతమైనదానిని మనం ఎలా వర్ణించగలం?! వెనుకటి రోజుల్లో వ్యాసమహర్షి లక్ష శ్లోకాలతో మహాభారతం వ్రాశాడు, భాగవతం వ్రాశాడు, పద్దెనిమిది పురాణాలు వ్రాశాడు. కానీ, ఇప్పుడు భగవాన్ బాబావారి దివ్యలీలల్నిగానీ, మహిమల్నిగానీ వ్రాయాలంటే చాలామంది వ్యాస మహర్షులు కావలసి ఉంటుంది. దానికి కారణం భగవాన్ బాబావారి ప్రతి చూపు, ప్రతి పలుకు, ప్రతి అడుగు ఒక దివ్యలీలయే!

స్వామి పాదాలలో శక్తి ఉంది. చూపులలో శక్తి ఉంది. వారి శరీరం మనవంటి శరీరం కాదు. వారిది చిన్మయ శరీరం (దివ్యశక్తి సంభరితమైనది), మన శరీరం మృణ్మయం (మట్టితో నిండినది) నీళ్ళలో మునిగిపోతున్న వ్యక్తిని కాపాడాలంటే నీవు ఒడ్డున నిలబడి కాపాడడం సాధ్యమవుతుందా? అతనిని కాపాడాలి అంటే నీవుకూడా నీళ్ళలోకి దూకాలి. అలాగే మనల్ని ఉద్ధరించడానికి భగవాన్ మానవదేహంతో మనమధ్య అవతరించారు. వారు మనతో ఆడుతున్నట్లు, పాడుతున్నట్లు కనిపిస్తున్నారు. ఇదంతా వారి దివ్యలీల!

ప్ర: మీరు భగవాన్ బాబావారిని మొట్టమొదటిసారి ఎప్పుడు దర్శించుకున్నారు?

నేను బాబావారిని మొట్టమొదటిసారి 1936లో భద్రాచలంలో చూశాను. అప్పుడు బాబా వయస్సు 10 సంవత్సరాలు. ఆ వయస్సులోనే బాబాను చూసినవారు “ఇతను దేవుని కుమారునిలా ఉన్నాడే” అనుకొనేవారు. బాబావారి సోదరి వెంకమ్మగారు, వారి మామయ్య యాత్రలకు వెళుతూ భగవాన్‌ని భద్రాచలం తీసుకు వచ్చారు. అప్పటికే కొందరు స్త్రీలు బాబాను పూజించడం నేను చూశాను. అందరూ ‘దేవుని బిడ్డ, దేవుని బిడ్డ’ అంటుంటే, ‘అఁ... దేవుని బిడ్డ కానివారెవరు?!’ అని అనుకున్నాను.

ప్ర: బాబావారు సాక్షాత్ భగవంతుడనే విషయం మీకు ఎలా తెలిసింది?

భగవాన్ 1956లో రాజమహేంద్రవరం వచ్చినప్పుడు అక్కడ మా సంఘం సమావేశాలు జరుగుతున్నాయి. నేను, శ్రీ మళయాళస్వాములవారు ఇద్దరం వెళ్ళి భగవాన్‌ని దర్శించుకున్నాము. అప్పుడు భగవాన్ నన్ను చూసి, “కారుణ్యానందా!” అని ఎంతో పూర్వ పరిచయం ఉన్నట్లుగా పిలిచి మాట్లాడారు. “కాకినాడ వెళదాం, వస్తావా?” అని అడిగారు. “అలాగే స్వామీ” అన్నాను. బాబావారితో కలసి కాకినాడ వెళ్ళాను. కారులో భగవాన్ నా జీవిత చరిత్రనంతా చెప్పారు. నా చిన్ననాటి జీవిత సన్నివేశాలనుకూడా చెప్పారు. అప్పటికి బాబా ఇంకా జన్మించనేలేదు. అయినా వారు నా జీవిత ఘట్టాల్ని ఎంతో విపులంగా తెలియజేశారు. అందువల్ల ఎటువంటి సందేహమూ లేకుండా భగవాన్ బాబావారు అవతారపురుషులని నిర్ధారణకు వచ్చాను. వారు ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రణాళికతో ఈ భువిపై అవతరించారు. మనమందరం ప్రకృతికి అధీనులమై జన్మించాము. బాబావారు ప్రకృతికి అతీతులుగా జన్మించారు. వారి చేతిలో సమస్త శక్తులూ కేంద్రీకృతమైయున్నాయి. నిజానికి వారికున్న దివ్యశక్తులలో వెయ్యవంతు కూడా వారు బహిర్గతము చేయటంలేదు.

మా సంస్థకి చిత్తూరులో కూడా ఒక బ్రాంచి ఉన్నది. 1959లో నేనొకసారి చిత్తూరు వెళ్ళి, అక్కడినుండి భగవాన్‌ను దర్శించుకుందామని పుట్టపర్తికి బయలుదేరాను. ఆరోజుల్లో ప్రయాణ సౌకర్యాలు అంతగా లేవు. చిత్తూరునుంచి బస్సులో బయల్దేరాను. మదనపల్లి వాటిని తరువాత హార్స్‌లీ హిల్స్ ప్రాంతానికి వచ్చేసరికి బస్సు చెడిపోయి ఆగిపోయింది. అది సాయంత్రం సమయం. వృద్ధులు, పిల్లలు చలికి వణికిపోతున్నారు. అప్పుడు నాలో నేను, “ఈ బాబాలు ఎక్కడో కొండల్లో కోనల్లో ఉండకపోతే అందరికీ రావడానికి సౌకర్యమైనచోట ఉండవచ్చు

భగవాన్ సన్నిధిలో కారుణ్యానందస్వామి

కదా!” అనుకున్నాను. చాలాసేపటికి బస్సు రిపేర్ అయి అర్ధరాత్రి రెండు గంటలకు ముదిగుబ్బు చేరుకున్నాము. అక్కడినుండి ఎన్నో అవస్థలుపడి చివరికి పుట్టపర్తి చేరుకున్నాను. కస్తూరిగారు భగవాన్ తో నేను వచ్చిన విషయం విన్నవించారు. బాబావారి అనుజ్ఞపై నేను మేడమీదకు వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో బాబావారితో శ్రీ కల్లూరి వీరభద్రశాస్త్రిగారు, మరికొందరు అక్కడ ఉన్నారు. అప్పుడు బాబావారు నన్ను చూసి, “కారుణ్యానందా! ఏమి సమాచారం?” అంటూ “నీకు ఎన్ని కార్లున్నాయి?” అని అడిగారు. ఆ సమయంలో నా కార్ల గురించి ఎందుకు అడుగుతున్నారా అని అశ్చర్యపోయాను. “స్వామీ, నాకు రెండు జీపులు, ఒక కారు, ఒక వ్యాను ఉన్నాయి” అన్నాను.

అప్పుడు బాబావారు, “నీకు నాలుగు వాహనాలున్నప్పుడు ఏదో ఒకదానిమీద రావచ్చు కదా! నువ్వు ఆ బస్సులో ఎందుకు వచ్చావు? పైగా ఈ బాబాలు ఎక్కడో కొండలలో కోనలలో ఉంటారే అని ఆరోపణలు చేస్తున్నావే” అన్నారు. అప్పుడు నాకు అర్థమయింది, కొన్ని మైళ్ళ దూరంలో నేను మనసులో అనుకొన్న మాటలను స్వామి గ్రహించారు అని!

ఇటువంటివి చాలా సన్నివేశాలున్నాయి. ఇప్పుడుకూడా మన ఈ సంభాషణను బాబా వింటూనే ఉంటారు.

ఒక్కొక్కసారి మనం బాబావారితో ఉంటాము. బాబా తాము ఎక్కడో ఉన్నట్లు ఉంటారు. తరువాత వారు, “నేనీప్పుడే మద్రాసు వెళ్ళివచ్చాను. పాపం! విజయలక్ష్మి ఎంతో బాధపడుతోంది. నేను ఇంటికి వెళ్ళి ప్రసాదం ఇచ్చి వచ్చాను. ఇంక ఆమెకు ఫరవాలేదు” అంటారు. తరువాత అక్కడినుండి టెలిగ్రాములుకానీ, ఉత్తరాలుకానీ వస్తాయి - “బాబావారు ఇక్కడకు వచ్చారుకానీ, ఏమీ తీసుకోకుండా వెళ్ళిపోయారు” అని.

ప్ర: మీ ఉద్దేశ్యంలో బాబావారి రూపం ఏమిటి?

బాబావారు ఒక రూపానికి పరిమితులై లేరు. అన్ని మతములవారు ఆరాధించే అన్ని దేవతారూపముల స్వరూపమే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. బాబా అంటే చైతన్యస్వరూపం! శక్తిస్వరూపం! వారు సర్వదేవతాతీతస్వరూపులు. వారి తత్త్వం మన మేధస్సుకు అందేది కాదు. ఉదయంపూట దర్శనమిచ్చే సమయంలో మీరు బాబావారిని చూడండి, ఆ సమయంలో వారిలో ఒక ప్రత్యేకమైన తేజస్సు గోచరిస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి ఆ తేజస్సు దిగ్భ్రాంతి గొల్పుతుందికూడా. దేవీ నవరాత్రులలో చివరి రోజున పూర్ణాహుతి సమయంలో వారి శరీర ఉష్ణోగ్రత చాలా అధికంగా ఉంటుంది. అటువంటి సమయాలలో నేను పాదనమస్కారం చేసుకున్నప్పుడు వారి శరీరం అత్యంత వేడిగా ఉండడం గమనించాను.

ప్ర: మీరు ప్రతి రోజు బాబావారితో కలిసి భోజనం చేస్తారు కదా! వారు ఏమి ఆహారం తీసుకుంటారు?

బాబావారు కేవలం రాగి సంకటి తీసుకుంటారు. రాగులు అంటే రాయలసీమలో పేదవారు తినే ఆహారం. బాబావారు చాలా కొద్ది ఆహారం తీసుకుంటారు. కానీ, తమతో భోజనానికి కూర్చున్నవారు మాత్రం బాగా తినేలాగ వారే స్వయంగా చూస్తారు. వారిది వేయి తల్లుల ప్రేమ! కొందరు కొన్ని తీపి పదార్థాలు, కూరలు తీసుకు వస్తారు. కానీ, బాబావారు వాటిని ముట్టుకోరు. అటువంటప్పుడు వాళ్ళు ఎందుకు ఈ పదార్థాలను మేడమీదకు తేవడం? అని నేను ఒకసారి బాబావారితో అన్నప్పుడు, “వాళ్ళు ఆహారం తీసుకు వచ్చి నాకు వైవేధ్యంగా సమర్పించి తృప్తి నొందుతున్నారు. మధ్యలో నీకు అభ్యంతరం ఏమిటి?” అన్నారు. వారు ఎంతో దయాల్స్ హృదయులు. ఒక సంగతి చెప్తున్నాను నాయనా! మనం రామావతారం, కృష్ణావతారం కాలంనాటి జనులకంటే ఎంతో అదృష్టవంతులం అని ఘంటాపథంగా చెప్పగలను.

ప్ర: మీరు ఎన్నడైనా బాబావారిని శ్రీరాముడిగానో, శ్రీకృష్ణుడిగానో దర్శించారా?

ఒక విషయం చెప్తాను. నేను నిద్రపోయేటప్పుడు గురక పెడుతుంటాను. అందువల్ల నేను భగవాన్ గదిలో పడుకోవడానికి ఇష్టపడేవాణ్ణి కాదు. ఒకసారి బాబావారు నన్ను వారి గదిలో పడుకొమ్మన్నారు. బాబావారు ఎప్పుడూ నిద్రపోరు. ఆ రోజు బాబావారి ఆజ్ఞపై వారి గదిలో పడుకున్నాను. స్వామి తమ శయ్యపై పవళించారు, నేను క్రింద పక్కవేసుకొని పడుకున్నాను. నేను నిద్రపోతే గురక వస్తుంది, దానివల్ల బాబావారి ప్రశాంతతకు భంగం వాటిల్లుతుందని నేను నిద్రపోకుండా అలా పడుకొని ఉన్నాను. కొంతసేపటి తరువాత నేను లేచి కూర్చుని స్వామి పడుకున్నారా లేదా అని వారి శయ్యవైపు చూశాను. ఆశ్చర్యం! ఆ శయ్యమీద వినీలమైన కాంతితో బాలకృష్ణుడు శయనించి ఉన్నాడు. స్వామి కనబడలేదు. అందాల బాలకృష్ణుడు అద్భుతంగా కనిపించసాగాడు. నేను పూర్తి స్పృహతోనే ఉన్నాను. నాకు అర్థం కాక కళ్ళు నులుపుకొని మరీ చూశాను. అది భ్రాంతి కాదు, కల కాదు. నేను బాలకృష్ణుణ్ణి చూశాను, ఆ బాలకృష్ణుడు స్వామిగా మారడమూ చూశాను. ఇలా ప్రతి ఒక్కరూ బాబావారి ఆనందపు ఖజానా నుండి అనేక అనుభవాలను పొందుతుంటారు. కానీ, తమగురించి ప్రచారం చేయడాన్ని బాబావారు ఇష్టపడరు. అయినా దేశదేశాలనుండి ఎందరో భక్తులు బాబా సన్నిధికి వస్తున్నారు. భగవంతునికి ప్రచారంతో పనేముంది!

ప్ర: బాబా సర్వాంతర్యామి అని మీరు పొందిన అనుభవాలు ఇంకా ఏమైనా ఉన్నాయా?

ఈ మధ్యనే జరిగిన ఒక అద్భుత సంఘటనగురించి చెప్తాను. నేను శ్రీకాకుళం నుండి వస్తూండగా అక్కడ రైల్వే స్టేషనులో ఒక అనాథ స్త్రీ కనబడింది. ఆమె నిండు చూలాలు. దిక్కులేని స్థితిలో ఉన్న ఆమెను రాజమండ్రి తీసుకొని వచ్చి మా జీవకారుణ్యసంఘం ధర్మాసుపత్రిలో చేర్పించాను. ఆమెకు ఒకటి రెండు రోజులలో ప్రసవం కావచ్చునని లేడీ డాక్టరు చెప్పింది.

మర్నాడు ఉదయం ఆమె ప్రసవించిందని, వెన్వెంటనే రమ్మని నాకు టెలిఫోన్ రాగానే ఆదుర్దాగా వెళ్ళాను. ఆమె, బిడ్డ సురక్షితంగా ఉన్నారు. జరిగిన విచిత్రమేమిటంటే, ఆమె ప్రసవించిన సమయంలో హాస్పిటల్‌లో నర్సు లేదు. “మరి పురుడు ఎవరు పోశారమ్మా?” అని అడిగాను. ప్రసవ వేదన ప్రారంభమయ్యే సమయానికి నీరసంతో, భయంతో, మూలగానికి కూడా శక్తిలేని అసహాయ స్థితిలో ఉండగా, ఎక్కడినుండో ఒక నర్సు వచ్చి, రెండు గంటలు అక్కడ ఉండి, పురుడు పోసి, ఆమెకూ బిడ్డకూ సపర్యలు చేసి వెళ్ళిందని ఆమె చెప్పింది. ఆ తరువాత ద్యూటీలో ఉండవలసిన నర్సు ఆలస్యంగా వచ్చి జరిగినదంతా విని నిర్ఘాంతపోయింది.

మరి ఆ నర్సు ఎవరు? ఎలా ఉంటుంది? అని నేను అడిగాను. “అదిగో ఆవిడే, పెద్ద జుట్టు, ఎఱ్ఱని గౌనుతో వచ్చింది, ఆ ఎఱ్ఱని గౌనుమీదే తెల్లగుడ్డలు కట్టుకొని పురుడుపోసింది” అంటూ అక్కడ ఉన్న భగవాన్ బాబావారి ఫోటో వైపు చూపించింది ఆ అమాయకురాలు! ఆమె ఎంతో అదృష్టవంతురాలు! భగవాన్ కరుణ ఆమెపై అలా ప్రసరించింది. స్వామి చూపిన ఇలాంటి లీలలు ఎన్నెన్నో చూశాం, చూడబోతాం. నేను ఒకసారి ఒక సమావేశంలో భగవాన్ సన్నిధిలో ఈ వృత్తాంతమంతా చెప్పి, “అలనాటి త్రేతాయుగంలోని మునీశ్వరులకంటే, ద్వాపరయుగంలోని గోపికలకంటే మనం ఎంతో అదృష్టవంతులం” అని చెప్పాను. తరువాత భగవాన్ బాబా ప్రసంగిస్తూ, “కారుణ్యానంద చెప్పినదానిని మీరు విన్నారు కదా, అది సత్యము! సత్యము! సత్యము! ఏ యుగములందును ఇటువంటి సన్నిహితమైన అవకాశము ఎవరికీ ప్రాప్తించలేదు. కనుక, మీరు మహా పుణ్యవంతులని చెప్పుటకు సందేహం లేదు” అన్నారు. ❖

సాయి విద్యార్థి దివ్యస్మృతులు:

‘ప్రేమే నా స్వరూపం’

డా॥ అమేయ దేశ్‌పాండే

భగవాన్ మహాభినిష్కమణ అనంతరం 2011 మే నెలలో మేము కొద్దిమందిమి బర్రీనాథ్ ఆలయాన్ని సందర్శించాము. హిమాలయ పర్వతాలలోని ‘నీలకంఠ’ పర్వత ప్రాంతంలో చాలామంది మహర్షులు, యోగులు, సాధకులు తపస్సు చేసుకుంటూ ఉంటారని విన్నాము. అటువంటి ఒక యోగి ఆశ్రమాన్ని కూడా సందర్శించడం జరిగింది. “మేము పుట్టపర్తినుంచి వచ్చామ”ని చెప్పగానే ఆ యోగి ఎంతో ఆనందించారు. మమ్మల్ని తన పక్కన కూర్చోబెట్టుకొని త్రాగటానికి వేడివేడి తేనీరు ఇచ్చారు. “మీరు చాలా దుఃఖంగా ఉన్నారని నాకు తెలుసు. కానీ, మీరు తెలుసుకోవలసింది ఏమిటంటే, స్వామి ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. వారు కేవలం సాకార స్థితినుండి నిరాకార స్థితికి మారారు. అంతే!” అన్నారాయన. స్వామి తరచుగా తనదగ్గరకు వచ్చి వెళుతుంటారని ఆయన చెప్పడం విని మేము సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనయ్యాము. స్వామి అంటే

పుట్టపర్తిలో మనపై ఆశీస్సులు వర్షిస్తూ, మనమధ్య నడయాడిన ఐదడుగుల దివ్యదేహానికి పరిమితం కాదనీ, పంచభూతాలే తన స్వరూపాలుగా సృష్టిలో అణువణువునా వ్యాపించియున్న దివ్యచైతన్యశక్తియే స్వామి అన్న భావనను ఆయన తన సంభాషణలో వ్యక్తం చేశారు.

ఆశ్రమం నుండి బయటకు వస్తూంటే నా మనస్సు పరిపరివిధాలుగా యోచించసాగింది, “స్వామీ, మిమ్మల్ని భౌతికంగా చూడలేకపోతున్నందుకు చాలా దుఃఖంగా ఉంది. కానీ భారతదేశపు అంచున హిమాలయ పర్వతాల ఒడిలో నివసిస్తున్న ఒక యోగివుంగవుడు మీరు తనకు చాలా దగ్గరగా ఉన్నట్లు చెప్తున్నారు. ఇంతకీ మీరెవరు స్వామీ?” అన్న ప్రశ్న నాలో తలెత్తింది. అందుకు సమాధానంగా నా హృదయాంతరాళంనుండి స్వామివారి తీయని కంఠస్వరం మెల్లగా వినిపించింది,

లవ్ ఈజ్ మై ఫామ్, ట్రూత్ ఈజ్ మై బ్రెత్, బ్లీస్ ఈజ్ మై ఫుడ్, మై లైఫ్ ఈజ్ మై మెస్సేజ్, ఎక్స్‌పెన్షన్ ఈజ్ మై లైఫ్ నో రీజన్ ఫర్ లవ్, నో సీజన్ ఫర్ లవ్, నో బర్డ్, నో డెత్”

(ప్రేమే నా స్వరూపం, సత్యమే నా ఊపిరి, ఆనందమే నా ఆహారం, నా జీవితమే నా సందేశం. వ్యాపకత్వమే నా జీవితం. ప్రేమకు ‘రీజన్’ లేదు, ‘సీజన్’ లేదు, జననం లేదు, మరణం లేదు) అందమైన ఈ గేయపుష్పంలోని మకరంద మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించే ప్రయత్నం చేద్దాం.

ప్రేమే నా స్వరూపం

అది 1995వ సంవత్సరం. శ్రీ సత్యసాయి త్రాగునీటి పథకం పనులు జరుగుతున్నాయి. ఒకరోజు స్వామి ఈ పథకానికి సంబంధించిన అనేక వివరాలను విద్యార్థులకు తెలియజేస్తూ, ఈ పథకంకోసం బృందావన్ ఆశ్రమాన్ని తాకట్టుపెడుతున్నామని చెప్పారు. “దీనిని పూర్తిచేయడానికి అవసరమైతే నన్ను నేనే అమ్ముకుంటాను” అని ప్రకటించారు. ఆ మాటలకు మేము నిర్భాతపోయాము. “మీకు నా వెల ఎంతో తెలుసా?” అని అడిగారు వెంటనే. “నాకు కావలసిందల్లా నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన ప్రేమ మాత్రమే” అన్నారు. అటువంటి ప్రేమను వారికి అర్పించడానికి మనం సిద్ధంగా ఉన్నామా?

మీరు సాయిబాబాను చూస్తున్నామనుకుంటున్నారు. కానీ నేను ఈ దేహము కాదు. నేను మీరే, మీరు నేనే!

మరో సందర్భంలో ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, మీలో ఐక్యం కావాలంటే ఏమి చేయాలి?” అన్నప్పుడు, “నాలో ఐక్యం కావాలంటే నువ్వు నా స్వరూపాన్ని ధరించాలి. నా స్వరూపమేమిటో తెలుసా? ప్రేమ” అన్నారు భగవాన్.

సత్యమే నా ఊపిరి

చాలా ఏళ్ళ క్రిందట ఒకరోజు భగవాన్ తమ దివ్యప్రసంగం తరువాత భజన ఒకటి పాడుతూ, తమ ఎదురుగా కూర్చున్న భజన బృందంలోని ఒక పిల్లవానివైపు ఏదో అడుగుతున్నట్లుగా చూడసాగారు. పాటలో తరువాతి లైను అందించమని స్వామి అడుగుతున్నట్లుగా ఇతనికి అర్థమైంది. స్వామి అలా అడగడం ఆశ్చర్యం కలిగించినా వెంటనే తేరుకొని అతను తరువాతి వాక్యాన్ని స్వామికి సైగ చేయగలిగాడు. భజన తరువాత స్వామి ఇతనివైపు ప్రశంసాపూర్వకంగా చూస్తూ చిరునవ్వు చిందించారు.

రెండు నెలల తరువాత మళ్ళీ అలాగే జరిగింది. ఇలా జరుగవచ్చునని ముందే ఊహించాడు కాబట్టి, ఇతను స్వామికి వారు ‘మరచిపోయిన’ లైను అందించడానికి సిద్ధంగానే ఉన్నాడు. కొన్ని రోజుల తరువాత ఇలాగే మూడవసారికూడా జరగడంతో అతనిలో కాస్త గర్వం తలెత్తింది. స్వామికి భజన పాడడంలో తాను సహాయపడుతున్నాను అనుకున్నాడు.

ఒకరోజు ఇతను భజన హాలులో కూర్చోనియుండగా స్వామి వచ్చి, “ఈరోజు ఏ పాట పాడతావు?” అని అడిగారు. “శేషశైలవాసా నారాయణా, పాడతాను స్వామీ” అన్నాడు. “ఏదీ పాడు” అన్నారు. కానీ, ఇతనికి ఒక్క లైను కూడా గుర్తుకు రాలేదు. “పోనీ, నిన్న పాడిన పాట పాడు” అన్నారు. అదికూడా గుర్తుకు రాలేదు. “పోనీ, నీకీష్టమైన భజన ఏదైనా పాడు” అన్నారు. మూడుసార్లు స్వామికి ‘సహాయం చేశాను’ అనుకున్న ఈ భజన గాయకునికి ఒక్క పాటకూడా గుర్తుకు రాలేదు. అప్పుడు స్వామి అతని తలపై చిన్నగా తట్టి, “గతంలో మూడుసార్లు నేను పాడుతున్న పాటను మరచిపోయానని, నాకు గుర్తుచేసి సహాయం చేశాననుకున్నావు. ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో. నేను ఏదీ మరచిపోను. నేనే మరచిపోతే ఈ విశ్వమంతా స్తంభించిపోతుంది. సత్యమే నా ఊపిరి” అన్నారు.

ఆనందమే నా ఆహారం

1991వ సం॥లో పుట్టపర్తిలో శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ నిర్మాణం పనులు శరవేగంగా జరుగుతున్న రోజులవి. స్వామి తరచుగా విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తూ, అక్కడ జరుగుతున్న పనుల వివరాలు చెప్పేవారు. అదంతా వింటూ ఆసుపత్రి నిర్మాణంలో తాను కూడా ఏవిధంగా పాలుపంచుకోగలనని ఒక విద్యార్థి ఆలోచించాడు. తన బట్టలు తానే ఉతుక్కుని ఒక వంద రూపాయలు పొదుపు చేసి ఒక కవరులో పెట్టి స్వామికి అందజేశాడు.

ఆరోజు నేనుకూడా మందిరంలోనే ఉన్నాను. ఇప్పటికీ బాగా గుర్తుంది. స్వామి ఇంటర్వ్యూ గదినుండి చేతిలో ఒక కవరుతో గబగబా బయటికి వచ్చి, “ఈ కవరు ఇచ్చిందెవరు?” అని అడుగుతూ కవరులోంచి ఒక వంద రూపాయల కాగితాన్ని, ఒక ఉత్తరాన్ని బయటికి తీసి ఆ పిల్లవాడి పేరు పైకి చదివారు. ఒక పదవ తరగతి విద్యార్థి లేచి దగ్గరికి రాగా స్వామి అతని బుగ్గ గిల్లి, వీపు తట్టి, “హాస్పిటల్ నిర్మాణంకొరకు ఇంతవరకు వచ్చిన కోట్లాది రూపాయలకంటే నాకు ఈ వంద రూపాయలు చాలా విలువైనవి. ఈరోజు నాకు చాలా తృప్తిగా ఉంది. ఇంకేమీ నాకక్కర్లేదు. ఆనందమే నా ఆహారం” అన్నారు.

స్వామి అంటే ప్రేమ, స్వామి అంటే సత్యం, స్వామి అంటే ఆనందం. ‘బాబా’ (BABA) అన్న దివ్యనామంలోనే ఇవన్నీ ఇమిడి ఉన్నాయి. ‘బి’ - ‘బీయింగ్’ (ఉనికి), ‘ఎ’ - ‘ఎవేర్నెస్’ (ఎఱుక), ‘బి’ - ‘బ్లీస్’ (ఆనందం), ‘ఎ’ - ఆత్మ. ఇందులో ఒక్కొక్క మాటగురించి ఆలోచిస్తుంటే ఎన్నో అద్భుతమైన అనుభవాలు గుర్తుకు వస్తున్నాయి. స్వామి జీవితమే వారి సందేశం. వారి దివ్య జీవితాన్ని పరిశీలిస్తే వ్యాపకత్వమే వారి తత్త్వం అని స్పష్టమవుతుంది.

1991లో స్వామి ఎమ్.బి.ఎ. విద్యార్థులను ‘త్రయీ’ మందిరంలోకి పిలిపించి వాళ్ళందరికీ కడుపునిండుగా తినుబండారాలు పెట్టిస్తున్నారు. వాళ్ళు తింటున్నంతసేపూ స్వామి నిలబడే ఉన్నారు. స్వామి అలా నిలబడే ఉండడం విద్యార్థులకు ఇబ్బందిగా అనిపించింది. సింహాసనంలో

ఆసీనులు కావలసిందిగా స్వామిని ప్రార్థించారు. “లేదు, నాకు సౌకర్యంగానే ఉంది” అంటూ స్వామి అలాగే నిలబడి వాళ్లతో మాట్లాడుతున్నారు. ఇలా నలభై ఐదు నిమిషాలు గడిచాయి. విద్యార్థులు మళ్ళీ స్వామిని కూర్చోవలసిందిగా ప్రార్థించగా, “నేను ఎందుకు కూర్చోవడంలేదో మీకు అర్థం కావడంలేదు” అంటూ స్వామి తమ సింహాసనంలో ఉన్న దిండును తీయవలసిందిగా చెప్పారు. పిల్లలు ఆ దిండును తీస్తే దాని క్రింద ఒక కందిరీగ గూడు కట్టుకోవడం కనిపించింది. “నేనందులో కూర్చోని ఉంటే ఆ కందిరీగ, అది కట్టుకున్న గూడులోని దాని పిల్లలు కూడా సలిగిపోయేవి” అన్నారు.

మన జీవితంలో తారసపడే జీవులన్నింటినీ మనం ఇలా ఆదరించగలుగుతున్నామా? వాటిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించగలుగుతున్నామా? మన పరిధిలోకి ప్రవేశించే ప్రతి ఒక్కరికీ ప్రేమను పంచగలుగుతున్నామా? తామే కాదు, మనంకూడా భగవత్స్వరూపులమేనని స్వామి ఎన్ని సార్లు చెప్పారు?! స్వామి సాక్షాత్ భగవంతుడని మనకు తెలుసుకానీ, మనం కూడా భగవత్స్వరూపులమే అని వారు చెప్పే విషయాన్ని మాత్రం అనుభవించలేకపోతున్నాము. నేటి పరిస్థితులకు కచ్చితంగా సరిపోయేలా ఉన్న ఒక మహత్తరమైన స్వామి సందేశాన్ని ఇక్కడ ఉటంకిస్తున్నాను. అమెరికన్ భక్తుడు ఛార్లెస్ పెన్సి ఇచ్చిన సందేశం ఇది:

“మీ కర్తవ్యమును నిర్వహించవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది. భక్తులందరికీ ఇదే నా సందేశము. మీలో ప్రతి ఒక్కరూ నిర్వహించ వలసిన ముఖ్యమైన పాత్ర ఒకటున్నది. విశాల విశ్వంలోని ఈ భూగోళంపై నివసించే ప్రజలు ఒక గొప్ప పరమార్థమును సాధించవలసి యున్నది. మీ కనుల ఎదుటే ఆ పరమార్థము మెల్లమెల్లగా ఆవిష్కృతమవుతున్నది. మీలోని భక్తిని వ్యాపింపజేయవలసిందిగా నేను మీకు పిలుపునిస్తున్నాను. ఆవిధంగా మీలో వికసించి వ్యాపించే భక్తియొక్క అదృశ్య శక్తి మీ పరిధిలోకి ప్రవేశించేవారినందరినీ ప్రభావితం చేస్తుంది. మీ పాత్రను మీరు సక్రమంగా నిర్వహించాలంటే

ఎల్లప్పుడు నాయందే దృష్టిని కేంద్రీకరించి ఉంచండి. మీ హృదయంనుండి వెలువడే పవిత్రమైన ప్రేమను సమస్త మానవాళిపైన, సమస్త జీవరాశులయందూ ప్రవహింపజేయండి. నా ప్రేమను ప్రవహింపజేసే పరికరాలుగా ఉండండి. కానీ, ఎప్పుడైనా మిమ్మల్ని అహంకారం ఆవరిస్తే మీద్వారా నేను చేయించే పని ఆగిపోతుందని గుర్తుంచుకోండి.

నా ప్రేమ ప్రపంచమంతటా విస్తరించడం మీకు అనుభవంలోకి వస్తుంది. ఈ లక్ష్యం నెరవేరడంకోసం గడచిన ఎన్నో జన్మలనుండి నేను మిమ్మల్ని తయారుచేస్తున్నాను. నా పని ఆగేది కాదు, అలాగే మీదికూడా. నేను మీలోనే ఉన్నానన్న విషయం గుర్తుంచుకోండి. మీకూ నాకూ మధ్య ఎటువంటి భేదమూ లేదు. నా ప్రేమ మీలోకి ప్రవహిస్తూ ఉంటుంది. నిరంతరం జరిగే ఈ ప్రక్రియగురించి మీకు తెలియక పోవచ్చు. ఎల్లప్పుడు మీ హృదయాన్ని పవిత్రంగా ఉంచుకోండి. మీ సుగుణములవలన మానవాళికి ప్రయోజనం చేకూరుతుంది. సమస్త మానవాళి ఐకమత్యంగా జీవించే సమయం ఆసన్నమైంది. మీరు ఊహించేదానికంటే ముందుగానే ఆ సమయం వస్తుంది. మీరందరూ మీ పనులను నిశ్శబ్దంగా నెరవేర్చండి. నేను మిమ్మల్ని నా హృదయానికి హత్తుకుంటాను. నా ప్రీతిమైన భక్తులారా! నా పనిని మీరు చేయండి. మీరు స్వర్గలోక పరిమళాలను ఆస్వాదించగలరు. మీ ఆనందమే నా ఆనందము.”

స్వామి కొలువుదీరిన మన హృదయమందీరం నుండి వినిపిస్తున్న పిలుపు ఇది. స్వామి మనకు నిర్దేశించిన అందమైన ఈ జీవిత లక్ష్యమును నెరవేర్చడానికి ప్రయత్నిద్దాం. అప్పుడే భగవాన్ చెప్పిన “ప్రేమే నా స్వరూపం, సత్యమే నా ఊపిరి, ఆనందమే నా అహారం” అన్న మాటలకి అర్థం బోధపడుతుంది.

అనువాదం: కొందూరి నాగమణి

చిన్నకథ:

స్త్రీలు దయాస్వభావులు

సీత అశోకవనంలో ఉన్నప్పుడు హనుమంతుడు వెళ్ళి ఆమెను దర్శించాడు. చుట్టూ ఉన్న రాక్షసులు ఆమెను అనేకవిధాలుగా బాధపెట్టడం కన్నులారా చూశాడు. రావణ సంహారం అనంతరం రామాజ్ఞను శిరసావహించి సీత దగ్గరకు వెళ్ళి, “తల్లీ! రావణుడు హతమైపోయాడు, రాములవారు విజయం సాధించారు” అని చెప్పతూ, “తల్లీ! మీ చుట్టూ ఉన్న ఈ రాక్షసులు ఇంతకాలం మిమ్మల్ని చాలా హింసించారు. కనుక, మీరు అనుమతిస్తే, వీరినందరినీ ఒక్క క్షణంలో భస్మం చేస్తాను” అన్నాడు. అప్పుడు సీత, “నాయనా! నీవు నీ ప్రభువుయొక్క ఆజ్ఞను ఏవిధంగా శిరసావహిస్తున్నావో అదేరీతిగా, ఈ రాక్షసులుకూడా తమ ప్రభువుయొక్క ఆజ్ఞను పాలిస్తూ వచ్చారు. ఇది వీరి దోషం కాదు. కనుక, వీరిని హింసించటం న్యాయం కాదు” అని పలుకుతూ, ఒక చిన్న కథ చెప్పింది.

ఒక పులి ఒక వేటగానిని తరుముకుంటూ రాగా అతడు అలసిపోయి ఒక చెట్టు నెక్కాడు. ఆ పులి వచ్చి చెట్టు క్రింద కూర్చుంది. అతనిని ఏవిధంగానైనా ఆరగించాలనే పట్టుదలతో ఉంది. ఆ చెట్టుపైన నివసిస్తున్న కరడి (ఎలుగుబంటి)తో, “ఓ కరడి! నాకు చాలా ఆకలిగా ఉండటంచేత ఆ వేటగానిని తరుముకుంటూ వచ్చాను. వానిని క్రిందికి నెట్టు, నేను భుజించి వెళ్ళిపోతాను” అన్నది. అప్పుడా కరడి, “ఇతడు నా ఇంటికి అతిథిగా వచ్చాడు. అతిథి, అభ్యాగతులను ఆదరించటం నా ధర్మం. కనుక, నేనితనిని క్రిందికి నెట్టను” అన్నది.

సరే, ఇంక చేసేదేమీ లేక వేటగాడు క్రిందికి దిగకపోతాడా, అని పులి కాచుకొని ఉన్నది. కొంతసేపు అయిన తరువాత కరడికి నిద్ర వచ్చింది. అప్పుడా పులి వేటగాడిని ఉద్దేశించి, “అయ్యా! నాకు ఆకలి తీరటం ప్రధానంగాని, నీవైతే నేమి, ఆ కరడి అయితే నేమి! కనుక, నిద్రలో ఉన్న ఆ కరడిని క్రిందికి నెట్టు. నేను దానిని భుజించి నిన్ను వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోతాను” అన్నది. కరడికున్న నీతి కూడా ఆ వేటగానికి లేకపోయింది. అది తనకు చేసిన ఉపకారమును మరచిపోయి, కృతఘ్నుడై దానిని క్రిందికి నెట్టివేశాడు. ఐతే, అది క్రిందికి పడిపోతూ అదృష్టవశాత్తు ఒక చిన్న కొమ్మును చిక్కించుకొని తిరిగి పైకి ఎగబ్రాకి తన ప్రాణాన్ని రక్షించుకుంది. అప్పుడా పులి, “ఓ కరడి! నీవు ఎంతో దయతో వేటగానిని రక్షించావు. కానీ, అతడు కృతఘ్నుడై నీకు ద్రోహం తలపెట్టాడు. మనుష్యులను నీవు నమ్మరాదు. కనుక, అతనిని తక్షణమే క్రిందికి నెట్టివేయ్” అన్నది. అప్పుడు కరడి చెప్పింది - “ఎవరి పాపం వారిది. నా కర్తవ్యాన్ని నేను నిర్వర్తించాను. అపకారం చేయడం అతని స్వభావం కావచ్చు. కానీ, ఉపకారం చేయడమే నా స్వభావం. అతడు నాకు అపకారం తలపెట్టినాడని నేను తిరిగి అతనికి అపకారం చేయను.”

ఈ కథ చెప్పి సీత, “హనుమంతా! సాక్షాత్తు శ్రీరామచంద్రుని పత్నినైయుండి నేనుకూడా ప్రతీకారంకోసం ప్రాకులాడతానా? వారిని హింసించడానికి ఏనాటికీ అంగీకరించను” అన్నది. అప్పుడు హనుమంతుడు, “తల్లీ! గొప్పవారి హృదయం కూడా గొప్పగానే ఉంటుంది. దివ్యతేజోవంతుడైన శ్రీరామచంద్రుని ధర్మపత్ని ఇంత ధర్మస్వరూపురాలని నేను గుర్తించుకోలేకపోయాను. నన్ను క్షమించు” అన్నాడు. అప్పుడు సీత, “నాయనా! నాకు మాత్రమే కాదు, మా స్త్రీ జాతి అంతటికీ కరుణ, దయ సహజము” అన్నది. దయ, త్యాగము, సహనము, సానుభూతి, ప్రేమ ఇత్యాది సద్గుణములు స్త్రీలయందే ఎక్కువగా ఉంటాయి. స్త్రీలు ప్రకృతిస్వరూపులు, చాలా పుణ్యవంతులు. పురుషులకంటే స్త్రీలయందే గొప్ప శక్తి ఉంటున్నది, స్త్రీలే గొప్ప ప్రాప్తిని పొందగల్గుతున్నారు. కనుక, స్త్రీలను చులకనగా చూడకూడదు, పవిత్రమైన హృదయంతో వారిని గౌరవించాలి.

(భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం నుండి)

గణేశ్ చతుర్థి, శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి వేడుకలు, వివిధ జిల్లాల భక్తుల పర్తియాత్రలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

గణేశ్ చతుర్థి

2018 సెప్టెంబరు 13వ తేదీ ఉదయం గణేశ్ చతుర్థిని పురస్కరించుకొని సాయి విద్యార్థులు స్వామి సన్నిధిలో గణేశాష్టకమును పఠించారు, బ్యాండు వాదనను వినిపించారు. అనంతరం, “భజ మానస విఘ్నేశ్వర మనసిజం”, “జై గణపతి వందన గణనాయక”, “శ్రీ విఘ్నేశ్వరా వినాయకా” గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజున సాయం సమయంలో డా॥ అమేయ దేశ్‌పాండే (శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్, ప్రశాంతినిలయం) తమ ప్రసంగంలో శ్రీ రమణ మహర్షి శిష్యులైన స్వామీ అమృతానంద అనుభవాన్ని వివరించారు. వారు తమ బాల్యంలో నలభై రోజులు నిష్ఠగా గణేశ హోమాన్ని చేశారు. అయితే, వేదశాస్త్రాలలో చెప్పబడినట్లుగా చివరిరోజున హోమకుండమునుండి గణేశుడు ఆవిర్భవించి, నారికేళ ఫలాన్ని స్వామీ అమృతానందనుండి అందుకోవడం జరగలేదు.

సంవత్సరాలు గడచిపోయాయి. స్వామీ అమృతానంద 85 ఏళ్ళ వయస్సులో ప్రశాంతినిలయం వచ్చి భగవాన్ బాబావారిని దర్శించుకున్నారు. వారి గురువైన శ్రీ రమణ మహర్షి వారిని ‘అమృతం’ అని పిలిచేవారు. భగవాన్ బాబావారుకూడా ఆవిధముగానే పిలిచి ఆయనను ఆశ్చర్యచకితుని గావించారు. తదుపరి ఆయనకు అనుగ్రహించిన ప్రత్యేక సంభాషణలో భగవాన్ బాబావారు స్వామీ అమృతానంద తమ బాల్యంలో చేసిన గణపతి హోమమునుగురించి, ఫలశ్రుతినిగురించి ప్రస్తావిస్తూ, “శాస్త్రాలలో చెప్పినట్లుగా చేసిన సత్కర్మ వృథా కాదు, ఫలశ్రుతి అందుకో” అంటూ స్వర్ణ గణపతిగా ఆయనకు

దర్శనమిచ్చారని శ్రీ అమేయ దేశ్‌పాండే తెలియజేస్తూ, భగవాన్ బాబావారిని సకల దేవతాతీతస్వరూపులుగా వర్ణించారు. విఘ్నేశ్వరుడు సంకటహరుడేకాక, పెడమార్గం పట్టిన మానవుని జీవనశైలిని మార్చి సన్మార్గమువైపు మళ్ళించడానికి అవసరమైతే సంకటాలను కూడా సృష్టిస్తాడన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు గణేశుడు మూషికమును వాహనంగా చేసుకోవడం అజ్ఞానాంధకారాన్ని అణగద్రొక్కడానికి ప్రతీక అన్నారు. కోరికలే అజ్ఞానము అన్నారు. మంచిచెడ్డలకు కారణం మానవుని భావములేకానీ, దైవము కాదన్నారు. “ప్రస్తుత సమాజంలో భౌతిక విద్యలు అవసరమేకానీ, ఆత్మవిద్యనుకూడా అభ్యసించండి. ఈ రెండింటి ఏకత్వమే మానవ జీవితానికి సార్థకతను కలిగిస్తుంది” అన్నారు.

గణేశ నిమజ్జనం

సాయి విద్యార్థులు, సిబ్బంది సెప్టెంబరు 15వ తేదీ సాయంత్రం నిమజ్జనానికి ముందు గణేశ ప్రతిమలను ఊరేగిస్తూ, ‘గణపతి బప్పు మోరియా’ పాట పాడుతూ సాయికుల్వంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. ఈ ప్రతిమల, వాహనాల అలంకరణలో ఆధ్యాత్మిక, సామాజిక ఇతివృత్తాల మేళవింపు గోచరించింది. మొత్తం 21 ప్రతిమలను స్వామి సన్నిధికి తీసుకువచ్చారు. ఒక వాహనం ఫార్ములా రేసింగ్ కారు ఆకృతిలో ఉండగా, మరొకటి భగవాన్ బాబావారి పెంపుడు ఏనుగు ‘సాయిగీత’ను, మరొకటి ఇస్రో రాకెట్‌ను, ఇంకొకటి సోలార్ ప్యానెల్స్‌ను పోలి ఉన్నాయి. ఈ ఊరేగింపులో అష్ట వినాయకుల ప్రతిమలు ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచాయి.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

2018 సెప్టెంబరు 3వ తేదీన సాయి విద్యార్థులు అలంకరించిన గోవులను, లేగదూడలను, గోకులంనుండి సాయికుల్వంత్ హాలుకు తోడ్కొని వచ్చి, గోమాతలను పూజించారు. బ్యాండువాదనను వినిపించారు, భక్తి గీతాలను పాడారు, నర్తించారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో డా॥ సాయి గిరిధర్ సాయిరాం (శ్రీ సత్యసాయి సెంటర్ ఫర్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్, ప్రశాంతి నిలయం) శ్రీకృష్ణుని ప్రేమతత్వంపై ప్రసంగించారు. దేహాభిమానముచే బంధింపబడిన యశోదమాతకు తన దివ్యత్వాన్ని ఎఱుకపరచడానికి శ్రీకృష్ణుడు బాల్యంలో ఎన్నో లీలలను ప్రదర్శించాడని, క్రమక్రమేణ యశోదమ్మ యథార్థాన్ని గుర్తించి, సంపూర్ణ శరణాగతురాలయినదని చెప్పారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసంలో భగవాన్ బాబావారు శ్రీకృష్ణుడు ఆనందస్వరూపుడని, ఆనందమే ఆయన ఐశ్వర్యమన్నారు. సత్యధర్మములను జగత్తునకు చాటడానికి వచ్చినది రామావతారము, శాంతి ప్రేమలను జగత్తుకు బోధించే నిమిత్తం వచ్చినది కృష్ణావతారం అన్నారు. శ్రీకృష్ణుడు తమాషాగా చెప్పినా, ఇంకేవిధంగా చెప్పినా అది అంతా సత్యమే అన్నారు. సుంకమిమ్మని అడుగుతూ తమ పాలకుండలను కృష్ణుడు పగులగొట్టాడని గొల్లభామలు యశోదమ్మకు ఫిర్యాదు చేయగా, “అమ్మా, దేవుడే పగులగొట్టాడు. ఆవిషయం తెలియక వారు నాపై నింద వేస్తున్నారు”ని చెప్పతూ తానే దైవమనే యథార్థాన్ని గ్రహించవలసిందిగా పరోక్షంగా తెలియజేశాడని, శ్రీకృష్ణుడు బాల్యంలో చేసిన కొంటెపనుల వెనుక ఉన్న మర్మమదే అన్నారు. “చిత్తచోరా యశోదాకె బాల్...” పాటతో భగవాన్ తమ దివ్యప్రసంగాన్ని విరమించారు.

విశాఖ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

విశాఖ జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు 2018 సెప్టెంబరు 2న భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో ‘స్వర సాగరం’ సంగీత నృత్యనాటికను సమర్పించారు. అంధుడైన సూరదాసు హృదయంలో శ్రీ వల్లభాచార్యులు శ్రీకృష్ణ భక్తిని చిగురింపజేశారు. ఆ భక్తి

భావములో తాదాత్మ్యము చెందిన సూరదాసు శ్రీకృష్ణుని కీర్తిస్తూ, వర్ణిస్తూ 10,000 గీతాలను రచించాడు. శ్రీకృష్ణుని దివ్యదర్శన భాగ్యానికి నోచుకున్నాడు. భగవత్ సాక్షాత్కారానికి చర్మచక్షువులు కాదు, జ్ఞానచక్షువులు కావాలి అన్నది ఈ నాటిక సందేశం.

శ్రీకాకుళం జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్, శ్రీకాకుళం విద్యార్థులు సెప్టెంబరు 16వ తేదీ సాయంత్రం స్వామి సన్నిధిలో ‘శీలమే విద్యకు పరమావధి’ నాటికను సమర్పించారు. పాండవులు శ్రీకృష్ణుని విశ్వసించి, ధర్మమార్గాన్ని అనుసరించి, విజయలయ్యారని, కౌరవులు శకుని మాయోపాయానికి భ్రమించి పతనమయ్యారని, మానవునిలో ఉన్నతమైన విలువలను పెంపొందించునదే యథార్థమైన విద్య అని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

జిల్లానుండి మొత్తం 2000 మంది భక్తులు ఈ పర్తియాత్రలో పాల్గొని, స్వామి సన్నిధిలో నిత్యం నిర్వహింపబడే వివిధ ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొని ఉత్తేజితులైనారు.

చిత్తూరు జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

అక్టోబరు 6వ తేదీన ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో కుప్పం భక్తులు 1940, 1950 దశకాలలో ప్రశాంతి నిలయంలో భక్తులు పాడినటువంటి కీర్తనలను పాడి సమావేశితులను అలరించారు.

అనంతరం, 10.30 గం॥ల నుండి పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ శ్రీనివాస కల్యాణ మహోత్సవం కన్నుల పండువగా, అంగరంగ వైభవంగా జరిగింది.

ఆరోజు సాయంత్రం చిత్తూరు జిల్లా భక్తులు భగవాన్ దివ్యసన్నిధిలో సంకీర్తన చేశారు. భగవాన్ బాబావారిని కాణిపాకమున వెలసిన వరసిద్ధి వినాయకునిగా, పరమ పవిత్రమైన సప్తగిరులపై కొలువుదీరిన శ్రీ వేంకటేశ్వరునిగా, స్వర్ణముఖీనదీ తీరాన వెలసిన శ్రీకాళహస్తీశ్వరునిగా వర్ణించారు.

తదుపరి రాత్రి 7 గంటలకు పుట్టపర్తి పురవీధులలో మహానగర సంకీర్తన ఘనంగా నిర్వహించారు.

చిత్తూరు జిల్లా సాయి యువత సభ్యులు, బాలలు సంయుక్తంగా అక్టోబరు 7వ తేదీన సాయంసమయంలో 'అభయదాయి శ్రీ సత్యసాయి' సంగీత నృత్యనాటికను సమర్పించారు. శ్రీ కుప్పం రాధాకృష్ణయ్య కుటుంబ సభ్యులకు స్వామితో కలిగిన దివ్యానుభవాలు ఈ నాటికలో ప్రధానాంశము. ఎన్నో సందేహాలతో భగవాన్ సన్నిధికి వచ్చిన రాధాకృష్ణయ్యగారు ప్రథమ సమాగమంలోనే బాబావారి సర్వజ్ఞత్వమును, దివ్యత్వాన్ని గుర్తించగలిగారు. తీవ్ర అనారోగ్యంతో ఆయన తుదిశ్వాస విడిచినప్పుడు వైద్యశాస్త్ర పరిధికి అతీతంగా ఆయనను పునర్జీవితని గావించి భగవాన్ ఆ కుటుంబముపై తమ అనుగ్రహాన్ని వర్షిస్తారు. శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి కుమ్మరి భీమయ్యకు రాజు తొండమాన్ సమక్షంలోనే మోక్షాన్ని ప్రసాదించడ మనే అనుషంగిక అంశముద్వారా, అధికారముతో, ధనముతో ఎవరూ దైవానికి సన్నిహితం కాలేరు, అచంచలమైన భక్తివిశ్వాసాలే భగవత్పూజికి సోపానాలు అని ఈ నాటిక తెలియజేసింది.

అనంతరం, పేదలకు స్వయం ఉపాధిని కల్పించే లక్ష్యంతో చిత్తూరు జిల్లా సాయిసంస్థవారు లబ్ధిదారులకు కుట్టుమిషన్లు, ఇన్స్టిపెండ్లు, స్ప్రేయర్లు, ఆవుదూడలను అందజేశారు. వీటిని లబ్ధిదారులు సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ చేతులమీదుగా అందుకున్నారు.

ఈ పర్తియాత్రలో జిల్లానుండి మొత్తం 3500 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

'సాయి సన్నిధి' వార్షిక సమావేశం

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టుకు సంబంధించిన వివిధ శాఖలలో పనిచేస్తున్న సాయి పూర్వవిద్యార్థులు అక్టోబరు 2న స్వామి సన్నిధిలో సమర్పించిన కార్యక్రమం గతంలో వారికి భగవాన్ అనుగ్రహించిన ప్రజ్ఞాన ప్రదాయకమైన సంభాషణలు ఇతివృత్తంగా సాగింది.

సాయంవేళలో శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ కంట్రోలర్ ఆఫ్ ఎగ్జామినేషన్స్ శ్రీ సంజయ్ సహానీ 'సాయి సన్నిధి' బృంద విశిష్టతను తెలియజేశారు. 'సాయి సన్నిధి' బృంద సభ్యుల జీవితాలు భగవాన్ తో మమేకమయ్యాయన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి సీనియర్ బాయ్స్ హాస్టల్ కు

తాను వార్డెన్ గా వ్యవహరించినప్పుడు భగవాన్ తనను అనేక పరీక్షలకు గురిచేశారని, అవి తన ఆధ్యాత్మిక జీవన పరిపుష్టికి దోహదపడ్డాయన్నారు.

శ్రీ నందగోపాల్, బృందావన్ కేంపస్, కార్యసాధనలో మనమంతా నిమిత్తమాత్రులమే, యథార్థంగా కార్యాన్ని సాధించేవారు దేశ, కాల పరిస్థితులకు అతీతులైన భగవాన్ బాబావారొక్కరే అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, భక్త సహాయక విభాగంలో సేవలందిస్తున్న శ్రీ రవితేజ దృఢముగా విశ్వసించి అనుసరించేవారు మాత్రమే భగవాన్ బాబావారి అనంతమైన అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారన్నారు.

శ్రీ శ్రీనివాసరావు, శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతిగ్రామ్, మనం అమనస్కులం కావడం అంత సులభం కాకపోయినా సాయినామస్మరణ మనలను ఆ స్థాయికి గొనిపోతుందన్నారు. రాజకీయ సామాజిక రంగాలలోని ప్రముఖులను అనుసరించి ఆరాధించడంకన్న అవతారపురుషులైన శ్రీరాముని, శ్రీకృష్ణుని అనుసరించి ఆరాధించడం ఉత్తమమని భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో తమకు చెప్పారన్నారు.

రేడియో సాయిలో పనిచేస్తున్న శ్రీ బిషు పృష్టి మాట్లాడుతూ, ఒక ఆసక్తికరమైన ఘట్టాన్ని తెలియజేశారు. ఒక పర్యాయం భగవాన్ ఇంటర్వ్యూ గదిలో విద్యార్థులకు శ్రీరామావతారంనాటి ఘటనలను వివరిస్తూ సీతామాతను రావణుడు ఆకాశమార్గాన లంకకు గొనిపోతుండగా, జగన్మాతకు కలిగిన దుస్థితికి పక్షులు, వృక్షాలేకాక, కొండలు గుట్టలుకూడా చలించిపోయాయి, విలపించాయి అన్నారు. ఇది కవుల ఊహ కాదు, కల్పనా కాదు, యథార్థ సంఘటన అన్నారు. ఆ సమయంలో ఇంటర్వ్యూ గదిలో ఒక చిత్రము జరిగింది. గోడలపై హఠాత్తుగా చెమ్మ కనిపించింది. విద్యార్థులు అది భగవాన్ దృష్టికి తీసికొని రాగా, "త్రేతాయుగములో జరిగిన సంఘటనకు ఇది ప్రత్యక్ష తారాణం. ఆ సంఘటనకు జడమైన రాతితో నిర్మించిన ఈ గోడకూడా స్పందిస్తోంది, చూడండి" అన్నారు.

ప్రసంగాల నడుమ సందర్భోచితంగా సాయి సన్నిధి బృంద సభ్యులు పాడిన భక్తిగీతాలు ఆకట్టుకున్నాయి. ❖

భక్తుడు: స్వామీ! మేము నియమ నిష్ఠలతో వ్రతాలూ సాధనలూ చేయలేకుండా ఉన్నాం. మా గతి ఏమిటి?

భగవాన్: కలియుగ మానవులు అన్నగత జీవులు, బలహీనులు. అందుచేత భగవంతుడు స్మరణము, మననము అనే సులభ మార్గాలను చూపించాడు. రాత్రి పడుకొనేటప్పుడు, “భగవంతుడా! ఈరోజు ఉదయం నుండి రాత్రిదాకా చేసిన పనులు మంచివో చెడ్డవో నాకు తెలియదు, అన్నీ నీకే అర్పిస్తున్నాను. తెల్లవారేసరికి నేను ప్రాణాలతో లేస్తానో లేవనో నమ్మకం లేదు. నన్ను రక్షించు. నీకు అనంత ప్రణామాలు” అని హృదయ పూర్వకంగా ప్రార్థించి పడుకొండి. ప్రొద్దున్నే లేవగానే, “స్వామీ! నీ దయవల్ల సజీవంగా లేచాను. ఈరోజు రాత్రివరకూ ఏమి చేస్తానో తెలియదు, అందువల్ల పాపకార్యాలు చేయకుండా ఉండేటట్లు నాకు వివేకాన్ని ప్రసాదించు. నీకు అంతులేనన్ని నమస్కారాలు!” అని భక్తితో ప్రార్థించండి. ప్రతిరోజూ మరువకుండా ఇలా చేస్తే చాలు.

మంచివారు, పవిత్రంగా జీవిస్తున్నవారుకూడా ఎంతో కష్టపడుతూ ఉండడం మీరు చూసి ఉంటారు. “మేము ఏ పాపకార్యమూ చేయలేదుకదా, అయినప్పటికీ మాకెందుకు ఇంత కష్టం?” అని వారు అనుకోవచ్చు. అయితే, కంటికి కనిపించే పాపాలకంటే కనిపించని పాపాలనే ఎక్కువ చేసేందుకు అవకాశం ఉంది. అది పాము విషంకంటెకూడా చాలా దారుణమైనది!

పంచమహాభూతాలలో దేనినీ దుర్వినియోగం చేయకూడదు. పృథ్వి, జలం, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశం ఇవి పంచ మహాభూతాలు! ఈ ఐదూ భగవంతుని అంగాలు. వీటిని అవసరం ఉన్నంతవరకు మాత్రమే ఉపయోగించుకోవాలి. పంచభూతాలను దుర్వినియోగం చేయడం మహాపాపం! ఎవరిని కొట్టినా అది పంచభూతాత్మకుడైన భగవంతుడినే కొట్టినట్లు. కావలసినదానికంటే అధికంగా ఆశించడం ఎప్పటికీ మంచిది కాదు. సుఖాన్నికూడా అధికంగా ఆశించకూడదు. అలా లోభపడితే ఉన్నదికూడా ఊడిపోతుంది.

నీరు భగవంతునికి ఒక అంగం. నీటిని అధికంగా ఉపయోగిస్తే ఊపిరాడదు. అగ్నిని అధికంగా ఉపయోగిస్తే దహించివేస్తుంది. వాయువును అధికంగా ఉపయోగిస్తే ఎండించివేస్తుంది, లేక మనోరోగం వస్తుంది. తినీ తినీ భూమిని పాడుచేయకూడదు. అవసరానికి మించి భూమిని ఆక్రమించుకోకూడదు. పరుపుచుట్టనేకాని, వేరే ఏ వస్తువునయినా కాని వంగి శబ్దం కాకుండా క్రిందపెట్టాలి. నిలబడి దభీమని క్రిందపడవేయడం, అనవసరంగా శబ్దం చేయడంవల్లకూడా పాపం వస్తుంది. నిశ్శబ్దమే బ్రహ్మ!

భక్తుడు: స్వామీ! మనస్సు ఎప్పుడూ చెడ్డపనులు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుందే కాని, మంచి పనులు చేసేందుకు ప్రయత్నించదు.

భగవాన్: నిజం. అది మానవ స్వభావం. అందుచేతనే మనం మనస్సునే నీరుల్లికి పచ్చకర్పూరం, కుంకుమ పువ్వు, ఏలకులు మొదలైన సుగంధ ద్రవ్యాలను వెయ్యడంలేదు. ఒకవేళ వేసినా, నీరుల్లి వాసన పోతుందా?! అందుకే మనం ఉప్పు, పులుసు, కారాలను వేసి దాని వాసన తగ్గిస్తాం. ఈ ఉప్పు, పులుసు, కారాలే జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్యాలు. వీటి సహాయంతో మనస్సును మంచి మార్గానికి మళ్ళించాలి.

(మూలం: ‘శ్రీ సత్యసాయి ఆనందదాయి’)

స్వామి సన్నిధిలో గణేశ నిమజ్జనోత్సవం

అంగరంగ వైభవంగా శ్రీ శ్రీనివాస కల్యాణ మహోత్సవం

'సాయి సన్నిధి' సంగీత కార్యక్రమం, స్వయం ఉపాధి పరికరాల పంపిణీ, శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి ఉత్సవం

Date of Publication 30th October 2018

‘స్వర సాగరం’ - విశాఖ జిల్లా బాలల కార్యక్రమం

‘శీలమే విద్యకు పరమావధి’ - శ్రీకాకుళం బాలల కార్యక్రమం

‘అభయదాయి శ్రీ సత్యసాయి’ - చిత్తూరు బాలల కార్యక్రమం

జన్మదిన సందేశం

ప్రేమస్వరూపులారా! మీ ప్రేమను మీ భార్యబిడ్డలకు మాత్రమే పరిమితం చేయకండి. విశాలమైన భావంతో అందరినీ ప్రేమించండి, సేవించండి. సత్యమార్గమును అనుసరించండి. ఈ జగత్తు అంతటికీ సత్యము, ప్రేమ ఈ రెండే ఆధారం. ఇవి అందరియందు ఉన్నాయి. అందరి యందున్న సత్యమునే నేను. అందరియందున్న ప్రేమయే నేను. సత్యము, ప్రేమలనే నేను బోధిస్తుంటాను. మీరు ఇక్కడికి వచ్చి స్వామి సందేశాన్ని విన్నందుకు మీ నిత్య జీవితంలో సత్యమును, ప్రేమను ఆచరణలో పెట్టండి. లౌకికమైన భావములతో మీ ప్రేమను కలుషితం గావించకండి. ఒక్క దైవతత్వముపైనే మీ ప్రేమను ప్రవహింపజేయండి. మీరు చేసే ప్రతి పనిని దైవకార్యంగా భావించండి. సర్వత్రా దైవాన్ని దర్శించండి. ఇట్టి దైవ భావములతో మీరు జీవితాన్ని గడిపినప్పుడే నాకు ఆనందం కలుగుతుంది. ఈనాడు మీరు ఇంతమంది ఇక్కడికి వచ్చారు. మీ అందరికీ పవిత్రమైన నా ప్రేమానందమును అందిస్తున్నాను. మీరందరూ ‘లాంగ్ లైఫ్’, ‘హెల్త్ లైఫ్’, ‘హ్యాపీ లైఫ్’, ‘పీస్ఫుల్ లైఫ్’ గడపాలని ఆశీర్వాదిస్తున్నాను.

- నానా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరించబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్ట్, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.